

tre

đêm xuân ngoài
yên bái

VƯƠNG MỘNG LONG K-20

hạnh phúc
là đây

NGÂN BÌNH

thơ blues jazz cuối năm

hoa cúc vàng
chiều 30 tết

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN

vết nứt
nhất đời nhất lộ
châu phi

VŨ HIẾN

Hướng về
mặt trời...

DU UYÊN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

**Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đình Yên Thảo**

Biên tập

**Nguyễn Xuân Thiệp
Hoàng Đình Nam
Trần Văn Cát**

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

**Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi**

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

**Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Nguyễn Thắm**

Quảng cáo

Nancy - H. Danh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383

Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh ■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■ TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn ■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ (MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thứ Trung ■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-Trầnnguyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy (VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■ Chiêu Ân (Canada) ■ Viêt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■ Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị Hoài (Đức) ■ p324530 ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■ Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lệ Trung ■ Khánh Trường ■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục Thân Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LUU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

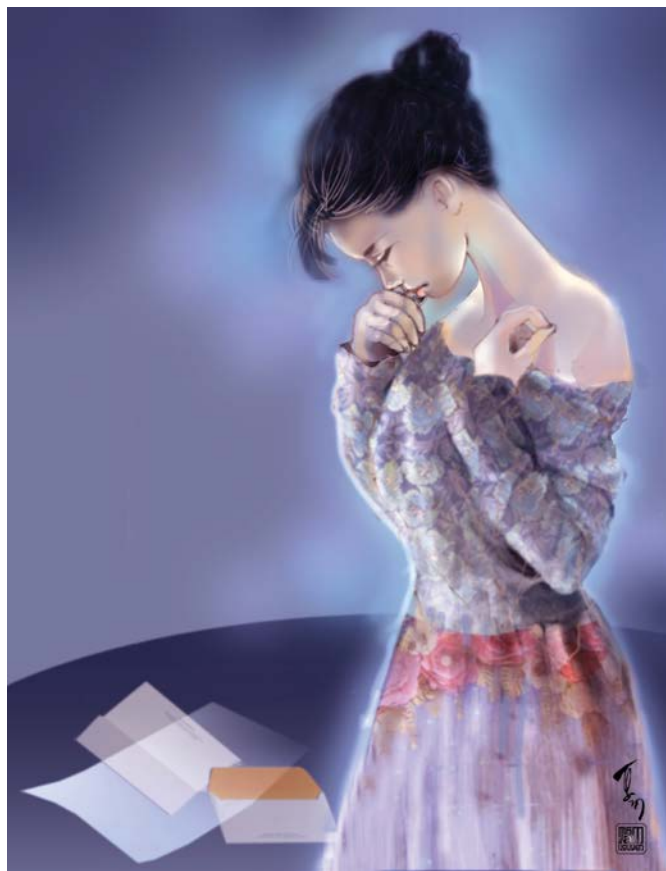
Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Bonnie ơi, chị yêu em
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Vết nứt Nhất Đới Nhất Lộ ở Châu Phi
9		Mộc Mạc	Hành trang quan trọng nhất
10	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Tiểu Chi đoản khúc
12		Tám Vạn	Chiều cuối năm
14	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ Sưu Tâm	
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Ngọn nến. và vầng trăng. đêm tuyết phủ
18	PHÚC LỢI XÃ HỘI	Cindy Thu Hoàng	Snap
19	AN SINH XÃ HỘI	Angie Hồ Quang	
20		Trần Hoàng Vy	Viết tiếp Trường Anh & Mưa Cẩm Giang
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Hương về mặt trời...
27	DI TRÚ	Lê Minh Hải	Tình hình xin chiếu khán Hoa Kỳ hiện nay
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Đi mua sắm
29	TRANG PHỤ NỮ	Tiêu Huyền	Ghen ngẫu hứng
30	KÝ	Nguyễn Thị Hải Hà	Chim về Núi Nhạn
34	TRUYỆN NGẮN	Nguyễn Thị Thanh Dương	Mái tóc yêu
37	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Sức khỏe của mắt
38		Tạ Phong Tần	Chợ hoa Tết Giáp Thìn có gì lạ?
41	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Emoji hình trái tim
42	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Tina
45	MẸO VẬT	Hoàng Hương	Mẹo vặt hàng ngày
46	PHÓNG SỰ	Trịnh Thanh Thủy	Mộc Châu cô sơn nữ núi đồi đất Việt
50	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Trang sức tối giản
52	TRANG THƠ	Sao Khuê	Blues Jazz cuối năm
54		Bs. Đỗ Hồng Ngọc	Có kiếp sau không?
56		Hoàng Quân	Mạch Xuân tràn dâng
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ-RÊ-KA	Trẻ sưu tầm	Loài chuột được cưng nhất
60	TRUYỆN NGẮN	Đào Thị Thanh Tuyền	Hoa cúc vàng chiều 30 Tết
63	Kiến THỨC PHỔ THÔNG	Phượng Nghi	Ngừa da khô vào mùa đông
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Đan mũ len tặng em bé trên máy bay
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Giúp não bộ hoạt động tốt
66	PHÓNG SỰ	Lê Kung Diễm	Vía hè cho người đi bộ
69	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Làm đẹp cho da bàn tay
70	GÓC NGHIỆP ẢNH	Andy Nguyễn	Bí quyết để cải thiện hình ảnh theo NatGeo
72	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Trang trí trên tủ bếp
74	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
75	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sưu tầm	
76		Wương Mộng Long	Đêm Xuân ngoài Yên Bái
82	TRONG HẦM RƯỢU	Thế Uyên	Những người từ Tuyệt Tình Cốc
87	THƯ TÍN	Trẻ	
90	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Wương Trí Nhân	Ngày Tết trong văn Thạch Lam
92	CHUYỆN CỦA NÀNG	Ngân Bình	Hạnh phúc là đây
95	BIẾM HỌA	Trẻ	
96	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ sưu tầm	
98	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	
102	SỔ TAY THƯƠNG DẪN	Tưởng Năng Tiến	Tây Nguyên Vùng Đất Bất Yên
107	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Thử tưởng tượng, một người già hay một góa phụ, trong lúc cô đơn, cần biết bao một lời cảm thông, chia sẻ. Và chắc chắn bạn hay tôi cũng có lúc cảm thấy như vậy. Ai mà không đi qua chiếc cầu ấy, phải không bạn? Lúc chúng ta chới với trong buồn đau tuyệt vọng, chẳng hạn như mất đi một người thân, ta sẽ thấy cần, rất cần, một bàn tay ấm áp, một bờ vai để gục đầu vào, hay một lời nói dịu dàng thân ái.

Cuối cùng, cái làm nên giá trị và đem lại nhiều an ủi nhất trong mối liên hệ giữa người và người, là sự tử tế và lòng yêu thương. Ước mong đó là một di sản không bao giờ mai một.

THẨM NGUYỄN

Bonnie ơi, chị yêu em

NHƯ SAO

Khi Bob, chồng tôi, qua đời đột ngột vào tháng Giêng năm 1994, tôi nhận được rất nhiều lời chia buồn an ủi - cả những người từ nhiều năm nay tôi không hề nghe tin cũng tỏ bày sự thân ái, quan tâm. Nào là thiệp, thư, nào là hoa, rồi điện thoại gọi và những cuộc viếng thăm. Lòng tràn ngập đau buồn nhưng tôi cảm thấy được nâng

đỡ nhờ những biểu lộ tình cảm thân thương của gia đình, bè bạn, kể cả những chỗ sơ giao.

Và rồi tôi nhận được một cái thư làm tôi hết sức cảm động. Đó là thư từ một người bạn thân nhất của tôi, chúng tôi đã cùng học chung từ năm lớp sáu tới hết trung học. Sau lễ tốt nghiệp năm 1949, bạn tôi ở lại quê nhà còn tôi trôi giạt nhiều nơi. Nhưng đó là thứ tình bạn dễ dàng nối lại cho dù chúng tôi mất

liên lạc cả 5 hay 10 năm.

Chồng của chị ấy là Pete, chết cách nay có lẽ cũng đã 20 năm khi hãy còn rất trẻ, để lại cho chị nỗi buồn sâu xa và những trách nhiệm nặng nề, buộc chị phải tìm việc làm và nuôi dạy 3 đứa con thơ. Chị và Pete, cũng như Bob và tôi, đã cùng chia sẻ với nhau thứ tình cảm yêu thương khăng khít và hiếm có trên đời. Trong thư, chị kể với tôi câu chuyện đặc biệt giữa chị và mẹ tôi (đã qua đời từ lâu). Chị viết: “*Khi Pete qua đời, má của em ôm lấy chị và nói ‘Trudy ơi, cô không biết nói gì’, cô chỉ có thể nói ‘cô yêu cháu’ mà thôi*”. Rồi chị kết thúc bức thư bằng cách lặp lại lời mẹ tôi nói với chị từ những ngày xa xưa. “*Bonnie ơi, chị không biết phải nói gì, chị chỉ có thể nói ‘chị yêu em’ mà thôi*.” Đọc lời của chị, tôi có cảm tưởng như đang nghe chính mẹ tôi nói với tôi. Quả thật là một thông điệp mạnh mẽ của tình yêu thương! Ôi, bạn tôi dịu dàng tử tế biết bao khi áp ủ lời đó suốt bao nhiêu năm để bây giờ trao lại cho tôi. Chị yêu em. I love you. Những lời tuyệt diệu. Một tặng phẩm. Một tấm lòng. Một di sản.

NS

(THEO BONNIE J. THOMAS)

tre

design & print

Nhận thiết kế & in ấn

- **Bussiness card**
- **Brochures**
- **Gift card**
- **Envelop**
- **Postcards**
- **Thực đơn nhà hàng Menu**
- **Banners**
- **Window Perf**
- **Posters...**

972-675-4383 - 214-909-4430

Email: baotreprint@gmail.com

SPECIAL

**20%
off**

Nhận in

**SÁCH | QUẦN ÁO
VẬT LƯU NIỆM**

Địa chỉ: 3202 N.Shiloh rd, Garland TX 75044

NHẬN: CHECK | CREDIT CARD | VISA MASTER | MONEY ORDER

thiết kế đẹp mắt | rõ ràng | sang trọng

Nhất Đới Nhất Lộ ở Châu Phi

Tuyến đường sắt Hành lang Lobito - RAILJOURNAL.COM

Năm 2012, một công ty quốc doanh Trung Quốc hoàn tất xong công việc xây dựng nhà ga xe lửa ở thị trấn Luena thuộc miền trung Angola và lắp đặt một bảng điện tử được điều khiển bằng máy điện toán để thông báo cho hành khách biết lịch trình đến và đi của các chuyến tàu hỏa và giá vé. Sau đó, các nhân viên nhà thầu bỏ về Trung Quốc và vô tình hay cố ý đã không cho ai biết mật khẩu của hệ thống máy điện toán.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Vì thế suốt hơn chục năm qua, tám bảng điện tử đó vẫn tiếp tục một cách bướng bỉnh thông báo cho hành khách lịch trình các chuyến tàu và giá vé của năm ... 2012. Báo hại các nhân viên hoả xa trong nhiều năm sau đó cứ phải giải thích cho khách hàng những thông tin trên tám bảng đó là sai và cuối cùng không ai thêm chú ý tới những gì ghi trên đó.

Sự tắc trách và phẩm chất kém trong việc xây dựng của công ty Trung Quốc dọc theo hành lang đường sắt quan trọng xuyên ngang

Angola – được gọi là Hành lang Lobito (nối Lobito với Luau, sát biên giới Congo) – đã giúp tạo cơ hội bất ngờ mở ra cánh cửa cho Hoa Kỳ bước vào cạnh tranh và thách thức sự thống trị thương mại của Bắc Kinh ở một nơi khó có thể xảy ra nhất: Angola, một quốc gia thuộc khu vực phía nam Phi Châu, từng là thành trì vững chắc của khối cộng sản trước đây, và là quốc gia vay nợ lớn nhất của Trung Quốc tại lục địa cho các dự án xây dựng cơ sở hạ tầng.

Năm 2022, Angola từ chối đề nghị của Trung Quốc nhằm khôi phục và điều

hành công việc vận chuyển hàng hóa dọc tuyến Hành lang Lobito. Thay vào đó, chính phủ Angola nhượng bộ quyền quản lý và điều hành tuyến đường sắt này trong 30 năm cho một tập đoàn Âu Châu do Hoa Kỳ hậu thuẫn, dưới tên chung là Lobito Atlantic Railway, với sự hứa hẹn là sẽ vận chuyển nhiều triệu tấn khoáng sản năng lượng xanh như đồng, mangan và coban (cobalt) từ Congo đến bờ biển Đại Tây Dương của Angola.

Chính phủ Hoa Kỳ đang chuẩn bị kế hoạch cho vay \$250 triệu cùng với uy tín

về sự minh bạch của Hoa Kỳ để bảo đảm dự án Hành lang Lobito trị giá \$1.7 tỷ đạt được thành công.

Trong suốt một thập niên qua, có thể nói Hoa Kỳ đứng bên lề chứng kiến công cuộc xây dựng cơ sở hạ tầng trong dự án Nhất đối Nhất lộ của Trung Quốc đã mở rộng ảnh hưởng của Bắc Kinh trên khắp lục địa Châu Phi giàu tài nguyên. Gần đây Nga cũng đã giành được ưu thế khi lực lượng lính đánh thuê Wagner liên kết với Điện Kremlin cung cấp hỗ trợ quân sự cho một số chính phủ Châu Phi – và sau đó cho phép Wagner khai thác vàng, kim cương và các vật liệu khác tại những quốc gia đó.

Chính phủ Biden coi việc cải thiện mối quan hệ thương mại với Châu Phi là một trong

những ưu tiên quan trọng trong chính sách đối ngoại. Theo một số giới chức Hoa Kỳ, chiến thắng trên con đường sắt nói trên, cùng với một số hợp đồng kinh doanh khác đạt được gần đây của phương Tây, cho thấy Hoa Kỳ và các đồng minh có thể

giữ vững vị thế và tạo thêm ảnh hưởng kinh tế và chính trị ở Châu Phi trong tương lai.

Ngân hàng Xuất nhập cảng Hoa Kỳ (EXIM) đang cho Angola vay \$900 triệu để mua thiết bị của Hoa Kỳ cho các dự án năng lượng mặt trời dự kiến sẽ đủ khả

Bản đồ tuyến đường sắt Hành lang Lobito - AFRICA INTELLIGENCE.COM

năng cung cấp điện cho nửa triệu ngôi nhà. Vào tháng 9 năm ngoái, ngân hàng này cũng đã phê duyệt bảo đảm khoản vay nợ trị giá \$363 triệu để hỗ trợ cho công ty Acrow Corp. of America có trụ sở tại New Jersey bán các cây cầu bằng thép cho chính phủ Angola.

Tháng 12 vừa qua, tập đoàn đường sắt All-American Rail Group có trụ sở tại Texas đã ký một biên bản ghi nhận với chính phủ Angola để nghiên cứu việc nâng cấp tuyến đường sắt song song với tuyến Hành lang Lobito tới Congo chạy xuyên qua khu vực miền bắc Angola. Bộ Giao thông Angola đưa ra khoản đầu tư tiềm năng liên quan đến dự án ở mức \$4.5 tỷ và tập trung nhiều hơn vào ngành thương mại nông nghiệp.

Hoa Kỳ ghi nhận Tổng thống João Lourenço của Angola đã có nhiều nỗ lực trong việc nhanh chóng hâm nóng mối quan hệ giữa hai quốc gia, vốn từng đứng ở vị trí đối đầu nhau trong thời gian chiến tranh lạnh.

Angola được trao trả độc lập từ Bồ Đào Nha năm 1975 và ngay sau đó rơi vào một cuộc nội chiến giữa các phe phái

Lễ ký kết hợp đồng mới Hành lang Lobito - RAILWAYGAZETTE.COM

cạnh tranh. Cuối cùng phe thiên tả được cầm đầu bởi José Eduardo dos Santos thắng thế và lên cầm quyền vào năm 1979, đưa Angola gia nhập khối cộng sản quốc tế.

Dos Santos chấm dứt 38 năm cầm quyền vào năm 2017, với một Angola bị mang tiếng là một trong những quốc gia tham nhũng nhất thế giới. Ông ta cũng để lại những khoản nợ khổng lồ, phần lớn là nợ Trung Quốc (tổng cộng \$42.6 tỷ). Theo Quỹ Tiền tệ Quốc tế, chính phủ Angola đã phải chi hơn 60% doanh thu của cả nước chỉ để trả nợ.

Lourenço, cựu Bộ trưởng quốc phòng của Dos Santos, lên kế nhiệm và bắt tay vào nỗ lực chống tham nhũng. Mặc dù trong quá khứ là một quốc gia cộng sản với những chính sách cực tả, Lourenço bắt đầu cải cách và đưa ra những chính sách thân Tây phương.

Một số giới chức cao cấp của Hoa Kỳ, trong đó có Bộ trưởng Quốc phòng Lloyd Austin, đã đến Angola gần đây. Chuyến viếng thăm chính thức của Lourenço tới Toà Bạch Ốc hồi cuối tháng 11 được xem như một cuộc đảo chính chính trị. Thậm chí Tổng thống Biden còn gợi ý rằng ông rất có thể sẽ thực hiện một chuyến đi tới Angola.

Sau khi China Railway 20 Bureau, gọi tắt là CR20, một đơn vị của tập đoàn xây dựng đường sắt China Railway Construction Corp., giành được hợp đồng xây dựng hệ thống đường sắt mới với 68 nhà ga và lắp đặt hệ thống thông tin và an toàn được điện toán hóa dọc theo tuyến đường Lobito-Luau. Dự án này bắt đầu vào năm 2006, dự kiến sẽ hoàn tất vào năm 2007, theo một bức điện tín của đại sứ quán Hoa Kỳ lúc đó do WikiLeaks công bố. Thay vào đó, CR20 phải mất thêm một thập niên nữa mới hoàn tất công việc với rất nhiều thiếu sót và làm lỗi. Theo các kỹ sư, nhiều đoạn đường sắt được nối bằng các tấm kim loại chứ không được hàn lại với nhau nên dễ bị cong vênh, và

mỗi năm trung bình có khoảng 10 vụ xe lửa bị trật đường rầy.

Với hợp đồng mới, người ta dự đoán lưu lượng vận chuyển hàng hoá trên tuyến đường Lubito-Luau sẽ tăng gấp ba lên 1.5 triệu tấn mỗi năm vào năm thứ 5 kể từ thời điểm nhượng quyền quản lý và 5 triệu tấn vào năm 20. Tập đoàn Lobito Atlantic Railway kỳ vọng phần lớn hoạt động kinh doanh đó sẽ đến từ việc vận chuyển chất lưu huỳnh đến Congo để sử dụng trong các mỏ; sau đó đồng, coban và mangan được khai thác từ Congo sẽ được vận chuyển tới cầu thị trường ngày càng tăng trên toàn cầu cần tới những khoáng sản nói trên cho kỹ thuật năng lượng sạch.

Tổng thống João Lourenço tại Toà Bạch Ốc cuối tháng 11 năm ngoái - THE WHITE HOUSE

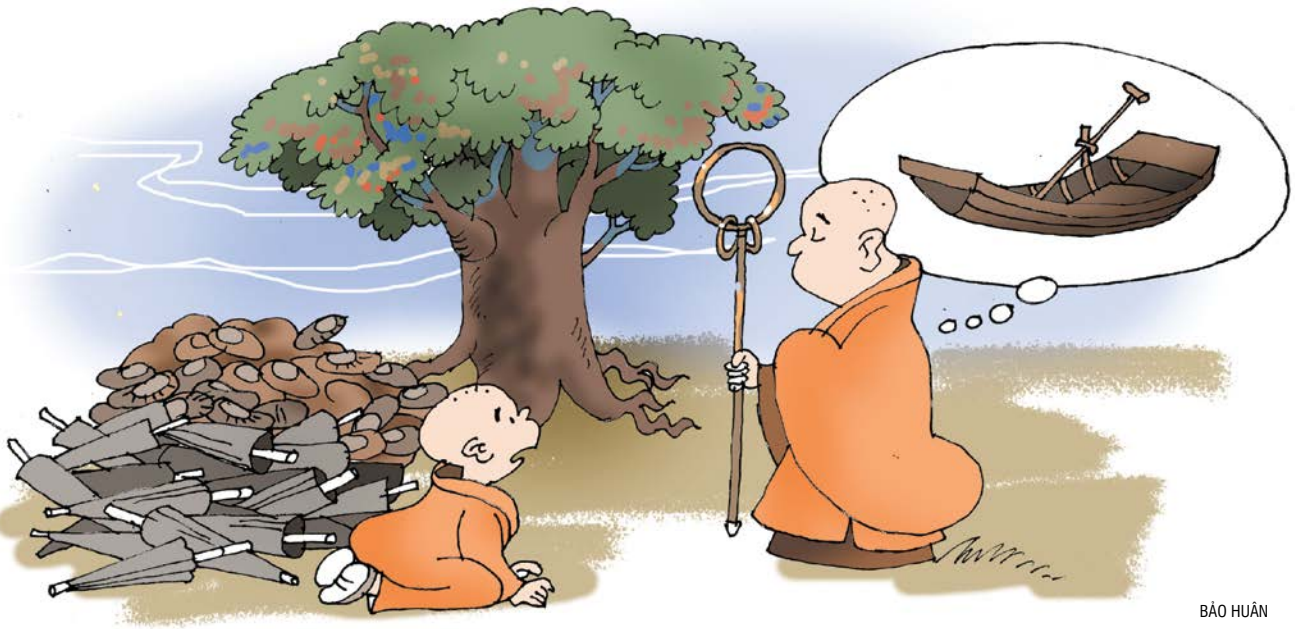
Hiện nay, những chiếc xe tải chở các tấm đồng từ Congo phải mất một tháng hoặc hơn mới đến được các bến cảng ở Durban, Nam Phi, hoặc Dar es Salaam, Tanzania, do nạn cướp cạn và đường sá xấu. Một khi tập đoàn Lobito Atlantic Railway hoàn tất xây dựng và sửa sang tuyến đường sắt Lobito-Luau và phần đường sắt bên phía Congo được dọn dẹp sạch, các khoáng chất từ các mỏ đồng của Congo sẽ đến bờ biển Đại Tây Dương của Châu Phi chỉ mất 8 ngày.

Vào tháng 10 vừa qua, Hoa Kỳ đã ký một thỏa thuận với Angola, Zambia, Liên Âu và các cơ quan tài chính quốc tế để nghiên cứu tính khả thi của việc vận hành các tuyến đường sắt mới từ Angola đến các khu vực khai thác đồng của Zambia, sát biên giới phía đông Angola và phía nam Congo.

Sau hết, Hoa Kỳ còn nhìn xa hơn nữa với hành lang đường sắt nói trên sẽ chạy xuyên qua Zambia dẫn tới Tanzania nằm trên bờ biển Ấn Độ Dương của Châu Phi.

Phải chăng Hành lang Lobito là vết nứt đầu tiên trong dự án Nhất đới Nhất lộ của Trung Quốc tại lục địa với dân số hơn 1.2 tỷ người này.

VH

BAO HUAN

Hành trang quan trọng nhất

MỘC MẠC

Có một hòa thượng muốn đi hoá duyên ở nơi xa. Sư thầy hỏi: “Khi nào con đi?”
“Tuần sau con sẽ đi. Do đường xa, con đã nhờ người đan vài đôi giày cỏ, sau khi lấy giày con sẽ lên đường.”

Sư thầy trầm ngâm một lát rồi nói: “Ta sẽ nhờ các tín chúng quyên tặng giày cho con.”

Không biết sư thầy đã nói với biết bao nhiêu người nhưng đến tối hôm đó, có đến vài chục người đem giày đến tặng, chất đầy cả một góc căn phòng thiền.

Trưa hôm sau, lại có người mang một chiếc dù đến tặng cho hòa thượng. Hòa thượng hỏi: “Tại sao tín chủ lại tặng dù?”

“Sư thầy nói rằng hòa thượng chuẩn bị đi xa, trên đường có thể sẽ gặp mưa lớn, sư thầy nói với tôi liệu tôi có thể tặng hòa thượng một chiếc dù?” Buổi tối, trong phòng thiền đã chất khoảng 50 chiếc dù các loại.

Giờ học buổi tối kết thúc, sư thầy bước vào phòng thiền của hòa thượng: “Giày cỏ và dù đã đủ chưa?”

“Đủ rồi thưa sư phụ!” – Hòa thượng chỉ vào đống dù và giày cỏ chất cao như ngọn núi nhỏ trong góc phòng. “Nhiều quá rồi thưa thầy, con không thể mang tất cả đi được.”

“Trời có lúc mưa lúc nắng, có ai tiên liệu được con sẽ phải đi bao xa, phải dầm bao nhiêu lần mưa gió. Nhỡ đâu giày cỏ đi rách hết cả, dù cũng mất, lúc đó con phải làm sao?”
Ngừng một lát, ông lại tiếp tục: “Trên đường đi, chắc chắn con sẽ gặp không ít sông suối, mai ta sẽ có lời nhờ tín chúng quyên thuyền, con hãy đem theo...”

Đến lúc này, vị hòa thượng mới hiểu ra ý đồ của sư phụ. Hòa thượng quỳ rạp xuống đất, nói: “Đệ tử sẽ xuất phát ngay bây giờ và sẽ không mang theo bất cứ thứ gì ngoài lòng quyết tâm.”

Tiểu Chi

đoản khúc

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Tên cháu là Kim Chi, điển nôm na là Dưa Muối và cũng là 'công chúa' của bác Dế Mèn. Chú Quối gọi cháu rất êm ái là Tiểu Chi. Bác Dế Mèn **ki** cóp ghi chép các mảnh vụn trong đời sống hằng ngày của cháu để mai này kể lại cho nó nghe chuyện ngày xưa.

Yêu Thương

Thứ Bảy trời mưa tầm tã, mẹ mình bận việc nên đem công chúa qua để Dế Mèn trông

cháu trong khi chờ người ta giao cái máy sấy quần áo.

Hôm nay công chúa dậy từ 5 giờ sáng và huyền thuyên từ lúc ấy, mẹ

mình bảo rằng con bé chắc sắp ngủ rồi, cứ cho ăn một chai sữa nữa là nàng sẽ lăn ra ngủ ... Mẹ mình đi cả tiếng rồi mà công chúa vẫn loay hoay chơi

với Dế Mèn, hai bác cháu chơi đủ mọi trò, từ đi tàu bay đến ú tim ... Công chúa đã biết chỉ vào ngực mình mỗi khi có ai hỏi *Kimmy đâu rồi* và đã biết chỉ vào Dế Mèn mỗi khi nghe tiếng *auntie* ...

Đang chơi đùa thì trời đổ mưa sầm sập, mưa quất mạnh xuống hiên nhà những âm thanh dồn dập giập dữ. Con bé ngừng chơi trở mắt nhìn ra ngoài trời, mặt nép vào ngực Dế Mèn. Không biết nó nghĩ gì, Dế Mèn không đọc ra ý tưởng nào ở hai con mắt trong veo kia. Có sợi tơ dài khoảng thước rưỡi, mắc từ thành lan can đến tay chiếc ghế sắt đặt ngoài hiên, *con nhện nào lại giăng tơ giữa trời mưa như thế nhỉ?* Những hạt mưa quất liên hồi vào cửa kính, động xuống mặt đất. Gió quàn quai, mấy chậu hoa trên lan can nghiêng ngửa hết cả mà sợi tơ vẫn dai dẳng đong đưa không dứt ... *Tơ nhện nhện mà sao bền bỉ đến thế này? Tơ lòng hắt đã đứt từng mảnh?* Công chúa vẫn dăm dăm nhìn ra ngoài trời, chắc nàng chưa biết mưa là gì ... Đang định mở cửa ra ngoài hiên cho công chúa giờ tay hứng nước mưa, Dế Mèn nghĩ đến việc con bé mới ốm dậy nên sờn lòng.

Mưa mãi rồi cũng tạnh, bác cháu Dế Mèn hết thú để nhìn nên quay vào nhà chơi tiếp trò ú tim.

Nhưng bây giờ thì công chúa buồn ngủ lắm rồi, hai mắt nàng khép hờ, đầu dụi vào ngực bác. Dế Mèn đặt cháu vào giường, quỳ bên cạnh xoa đầu con bé dỗ giấc, những sợi tơ mềm mượt chảy giữa mấy ngón tay ... Công chúa lúc ngủ cần hai cái gối chèn hai bên mình, cả năm rồi thói quen vẫn chưa đổi. Có lần chị L. đến thăm nhìn ngắm con bé ngủ đã quay qua Dế Mèn cười cười ... đi ngủ phải có hai cái gối hai bên, không biết giống ai ... Khi thấy hơi thở nàng đã đều đều, Dế Mèn cúi xuống định hôn cái má phính thì bỗng nhiên con bé mở mắt, đưa hai tay lên mặt Dế Mèn, nhẹ nhàng xoa má ...

Trời ơi, công chúa vừa vượt má bác Dế Mèn!!!

Dế Mèn viết vào nhật ký: 10 giờ sáng thứ Bảy ngày 23 tháng Chín, công chúa xoa má bác Dế Mèn ...

Bướng bỉnh

Tiểu Chi biểu lộ cá tính của mình mỗi ngày một chút. Bây giờ đã biết lắc đầu quyết liệt khi không muốn thứ gì.

Con bé có 8 cái răng nên bố mẹ cháu nhất nhất theo lời bác sĩ đánh răng cho công chúa; dùng một miếng cao su bọc ngón tay, nhúng thuốc đánh răng rồi nhẹ tay chà nướu cho nàng. Nhìn con bé giãy giụa, đôi môi hồng mím chặt và ú ó

la hét trong cổ họng, Dế Mèn le luõi chịu thua. Nhưng mẹ mìn thì “sắt đá” không kém, không đánh răng thì không cho đi ngủ, và công chúa thì đã buồn ngủ lắm rồi, hai mắt nàng nhắm hờ, tay vò đầu tay dụi mắt ...

Tiểu Chi đã biết chọn thức ăn nó muốn, xúc mấy thìa đậu xay nhuyễn cho nàng, nàng mím môi nhăn mặt lắc đầu ... Mẹ mìn cắt nhỏ những miếng trái cây và kèm theo cả vài hạt đậu, nàng chọn đúng miếng đào và miếng mận, để lại mấy hạt đậu ... Dế Mèn lăn ra cười hắc hắc bảo mẹ mìn hồng xí gạt được công chúa nữa rồi, nó khôn quá xá!

Tiểu Chi có thói quen rất lạ, mỗi khi bốc thức ăn để sẵn trên ‘bàn’ cho nàng, luôn luôn con bé lấy một vài miếng, nắm chặt trong lòng tay phải, rồi dùng tay trái bốc từng miếng thức ăn khác. Khi thức ăn trên bàn đã hết, nàng từ từ mở lòng tay phải và ... ăn tiếp. Lần nào cũng vậy, món ăn nào cũng thế, lạ quá! Con bé này chắc về sau thích ... dành dụm???

Dưa Muối học được cái tật le luõi nhăn mũi làm mặt xấu, bài bản này do bác Dế Mèn dạy, mẹ mìn chán nản lắm mà không làm sao được! Thịnh thoảng con bé nhăn mũi ghẹo ba má nó, Dế Mèn đứng cười gằn chết! Dế

Mèn chụp được một tấm ảnh công chúa mới ngủ dậy bú xong chai sữa hai mắt còn ngơ ngác rất dễ thương, cái nhìn trong veo như chú Quói điển tả ... Chú Quói Tam Kỳ lúc ngồi buồn đã trang điểm cho Tiểu Chi, tết tóc con rít, thêm cả hoa lá, và cho chó mèo vào chơi với nàng trên tấm hình. Trông con bé ngộ hết sức!

Thời tiết ở đây đã mát mẻ lắm rồi, cuối tuần trời nắng hanh và nhiệt độ lưng chừng ở 75-80 độ F, con bé Dưa Muối (*dưa món chứ ha?*) qua chơi, lần đầu tiên Dế Mèn thấy nó mặc quần jeans, xinh xắn không thể tả, nàng mặc áo thun hồng đi đôi giày cũng màu hồng, loại giày đế mỏng mà mình gọi là ‘ballerina shoes’. Trông con bé lớn hẳn lên vì mọi ngày Dế Mèn chỉ thấy nó mặc áo đầm. Mẹ mìn bảo rằng nàng bò lung tung nên hai cái đầu gối bầm xước hết trội, bây giờ mát trời, mẹ mìn cho mặc quần để che đầu gối, rồi đi giày để đỡ xước móng chân. Trời ơi, mấy cái móng chân nhỏ xíu và mềm ẻo nên dễ xước, Dế Mèn tháo giày nàng ra xem mới biết có móng chân bị xước ngược lên, *ui, chắc đau phải biết?*

Tiểu Chi trong veo thế này, làm sao mà không yêu nó được?

TLL

Chiều cuối năm

* NHỚ NGHỆ SĨ PHƯƠNG THANH *

xe ba bánh chất đầy mớ hoa kiểng đang chậm rãi lăn bánh để trả lại “lòng đường, lê đường” và cũng gửi lại phố phường những hàng hiên dài, sâu hun hút. Hoa, trái sẽ được di chuyển đến đâu, không ai biết được nhưng các tiểu thương cần một nơi chốn để đi về, đó là mái gia đình đoàn viên, ấm áp. Cái nóng ban trưa vẫn oi ả như nung người và hình như ngọn gió xuân cũng chưa kịp về trên con phố vắng.

Quán cà-phê quen thuộc ở đầu hẻm 399 trên con đường Phan Đình Phùng vẫn còn mở cửa như nấn ná, như ngóng đợi thêm vài người khách sau cùng trong ngày tất niên. Một chiếc xe dừng lại, 2 người đàn ông trẻ tuổi ăn mặc

lịch sự bước xuống. Mấy anh gọi cà-phê, bánh cuốn và lai rai thêm chai xì đế. Ngó kỹ, 1 trong 2 vị khách kia là anh kếp hát “lai Tây” có gương mặt khô ngô với nước da trắng hồng. Khi bước lên sân khấu với áo裳 muôn màu và trong lớp phấn son đậm đà, ngó anh lung linh, rực rỡ như Phan An, Tống Ngọc. Anh diễn xuất đầm thắm và giọng ca ấm áp, sang cả chỉ đứng sau nghệ sĩ Thành Được một bậc. Đám con nít hiếu kỳ, nghịch ngợm rủ nhau đi coi mặt nghệ sĩ nổi tiếng, nhưng không phải là hình bóng trên ti-vi, mà là người thật, bằng thịt, bằng xương. Lúc đó, anh đang hát vai “kếp nhĩ” cho một gánh hát tầm cỡ đại ban ở Sài-Gòn.

Hết xì này rồi qua xì khác, chén bạn tới chén anh, ly cạn rồi lại đầy và thời gian cứ lặng lẽ trôi. Nắng chiều đã thôi long lanh nhưng gương mặt 2 anh trở nên hồng hào, rạng rỡ. Câu chuyện trao đổi giữa đôi bên thêm phần hào hứng và dường như không thể dứt. Rượu

TAM VAN
ĐỨC QUỐC

Bữa nay là ngày cuối năm, ngày cuối cùng của năm Ất Mão, những con đường rộng, ngõ thôn đã bắt đầu vắng thưa người lại, kẻ qua và các cửa tiệm lớn, nhỏ cũng gọi nhau khép cửa, sau 1 năm dài làm việc vất vả. Vì bán buôn ế ẩm, những chiếc

Phương Hồng Ngọc và PT trong tuồng “Đi biển một mình”

vào lời ra, giọng nói của 2 anh hình như đang ở cao trào, lớn tiếng vang lộng một góc phố. Ông chủ quán đã nhiều lần bước đến và xuống nước năn nỉ với giọng Bắc Kỳ “năm tư” dịu ngọt:

- Cũng muộn lắm rồi. Các anh về nhà rồi sớm mai đến nữa nhé. Ngày mồng Một, tôi vẫn mở cửa từ 5, 6 giờ sáng. Bây giờ, tôi phải chuẩn bị về lo rước ông bà và cúng kiến chu toàn cho bữa tất niên. Ngày mai xin mời hai anh lại đến!

Hai vị khách vẫn còn ngồi đó, vẫn tiếp tục hàn huyên trong men rượu cay nhưng giọng nói đã nhỏ nhẹ hẳn rồi. 2 anh nhìn nhau và kể lể chuyện gì không rõ, nhưng nước mắt của 2 anh đã ướt đầm đôi gò má. Một anh loạng choạng đứng lên, dắt chiếc xe rời khỏi quán. Anh kếp hát mớc bốp, gửi lại tiên cho ông chủ rồi với dáng dấp xiêu vẹo, uể oải bước lên xe. Anh ngồi hơi nghiêng

một bên và đôi tay ôm sát vòng lưng người bạn. Chiếc xe Suzuki màu đen nổ máy giòn tan và chìm khuất trong màn đêm âm u, mờ nhạt. Dây phố đã lên đèn, nhà cửa 2 bên đường cũng sáng trưng ánh điện dù đã thien cài, cửa đóng.

Âm thanh từ mấy viên pháo chuột của đám con nít trong xóm nổ lẹt đẹt nghe vui tai. Từ xa, tiếng pháo đại ngày cuối năm vẫn ù ù ù ù vọng lại. Người ta chưa thể quên được tiếng súng, tiếng bom đạn gầm rú của những ngày tháng cũ. Muối 3 năm vẫn nồng nàn hương mặn, hướng chi hơn 20 năm chinh chiến dài đằng đẵng trên một miền đất điêu linh, thống khổ chứ có ít ỏi gì đâu! Ất Mão qua, Bính Thìn đến, ngày cuối cùng của một năm cũng sắp hết và thiên hạ đang sửa soạn đón cái Tết đầu tiên sau ngày miền Nam bị đổi đời và thay chủ mới.

TV

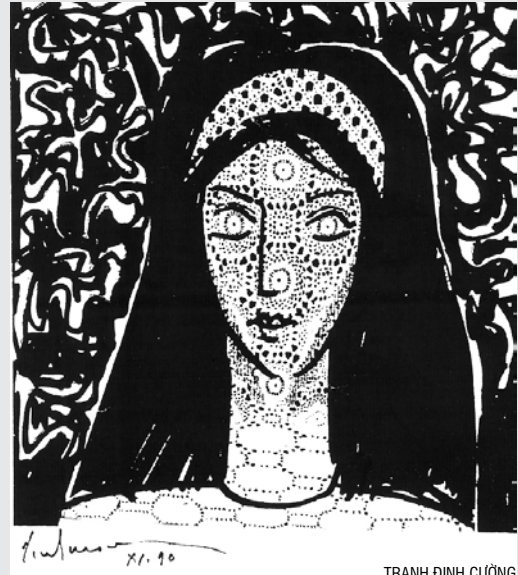
THÁNG GIÊNG, MÙA ĐÔNG TÂY ĐỨC

Thành Được và Phương Thanh (phải) trong tuồng “Khi hoa anh đào nở”

BIỂN CÁT

Vàng một mùa hoa

TRANH ĐINH CƯỜNG

*Đâu đó tháng giêng có màu hoa vàng rực rỡ
Đêm đi qua rồi đọng lại những giọt sương
Người đi qua rồi còn đọng những nhớ thương
Trong lặng lẽ có một đôi mắt ngóng.*

*Lời nào đó thâm thì như tiếng gió
Thoảng vào không từng âm điệu lao xao
Có lời nhớ có lời quên theo năm tháng
Trải suốt tháng giêng khắc khoải mệnh mang.*

*Cho nỗi đau bàng hoàng trong thoáng nhớ
Tháng giêng ơi vàng chi lắm màu hoa
Vạt nắng sớm rực vàng mùa cúc dại
Bỏ công anh rừng rúc lắt lay. Và...*

*Một tôi đứng giữa thềm thang nắng gió
Trời tháng giêng lộng lẫy đến nao lòng
Hoa vàng nở trên cỏ xanh biêng biếc
Nhẹ nhàng vang vẳng tiếng linh phong.*

*Tim thất lại một phút giây rất lặng
Từ vòm cây chợt vút cánh chim bay
Nghe chao chát chút gì như vụn vỡ
Có ai về chưa kịp tháng giêng phai.*

BC - SC

Thể thao là trò chơi để giúp cơ thể khỏe mạnh, ngày nay chúng trở thành môn giải trí không thể thiếu trong xã hội loài người. Tuy nhiên, không phải môn thể thao nào cũng đem lại sự khỏe mạnh, thậm chí có thể là lần thi thố cuối cùng ở cõi nhân gian ...

3 môn thể thao nguy hiểm nhất

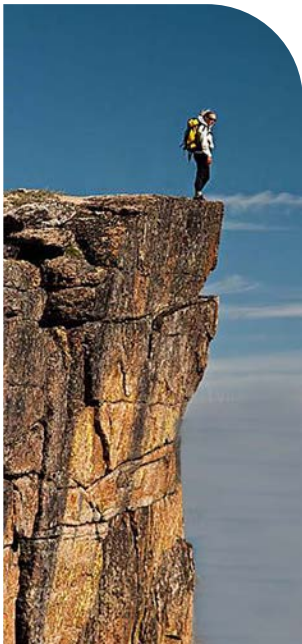
Bull Riding

Cưỡi bò (Bull Riding) là một môn thể thao mà người chơi sẽ cưỡi (rodeo) trên một con bò đực đang lồng lộn nhảy như điên đại tìm mọi cách hất người cưỡi xuống đất. Đây là môn thể thao nguy hiểm gấp 10 lần football Mỹ. Mỗi năm có khoảng 2/3 rodeo bị chấn thương. Từ năm 1990 đến nay có 20 rodeo tử vong.

Mountain Climbing

Leo núi (Mountain Climbing), là leo lên đỉnh những ngọn núi cao, càng cao, càng khó, sự hứng thú và “chiến tích” càng lớn. Có 2 loại leo núi chính là leo bằng dây và tay không. Kiểu nào cũng nguy hiểm khi tòng teng trên vách núi dựng đứng vài trăm mét. Tuy nhiên leo bằng tay không thì ... ngày giỗ càng dễ xác định hơn. Mỗi năm có khoảng 30 tay leo núi lên bàn thờ gia nhập với hơn 400 người đã định cư ở Thiên đàng.

BASE jumping

Nhảy BASE (BASE jumping), viết tắt từ những nơi trên cao nhảy xuống, như BUILDING (cao ốc), ANTENNAE (đỉnh tháp), SPANS (cầu), và EARTH (mỏm đá). Người nhảy mang một chiếc dù hình cánh dơi như áo mưa ở Việt Nam, và chỉ bung dù khi gần “đáp” đất.

Đây là môn thể thao nguy hiểm nhất trong các trò chơi, độ rủi ro gấp 43 lần so với nhảy dù bằng máy bay. Từ năm 1981 đến nay, có khoảng 500 người đã có cơ hội đoàn tụ với ông bà.

Ngày này năm xưa...

25-1

1924

Thế vận hội Mùa đông 1924 là sự kiện thể thao mùa đông (Winter Olympic Games) đầu tiên trên thế giới, tổ chức tại Chamonix, Pháp.

Chỉ có 16 quốc gia tham dự, gồm: Áo; Bỉ; Canada; Tiệp Khắc, Finland; Pháp; Anh; Hungary; Ý; Latvia; Na Uy; Ba Lan; Thụy Sĩ; Thụy Điển; Hoa Kỳ và Nam Tư ...

Thứ hạng

1. Na Uy (17 huy chương)
2. Phần Lan (Finland) (11)
3. Áo (Austria) (3)
4. Thụy Sĩ (3)

poster Thế Vận Hội mùa Đông 1924

25-1

1997

Martina Hingis vô địch Australia Mở rộng, trở thành nhà vô địch Grand Slam trẻ nhất thế kỷ 20 khi mới 16 tuổi 3 tháng.

Martina Hingis sinh ngày 30 tháng 9 năm 1980 tại Tiệp Khắc, quốc tịch Thụy Sĩ.

Cô đã giành 5 danh hiệu Grand Slam đánh đơn (3 Úc Mở rộng, 1 Wimbledon, và 1 Mỹ Mở rộng).

Đạt 13 danh hiệu Grand Slam đôi nữ và 7 Grand Slam đôi nam nữ.

Hingis thiết lập một loạt các kỷ lục “trẻ nhất” khi giành được nhiều chức vô địch ở tuổi 16.

Trong tháng 6 năm 2011, cô được vinh danh trong 30 huyền thoại quần vợt nữ.

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Ngọn nến cháy trên bàn một ngọn nến cháy

BORIS PASTERNAK.

trong đêm tuyết đầy trời
em đâu rồi. Lara
còn đây khúc hát
và bầu trời thuở xưa
nhưng em không còn nữa
tôi đi trong đêm mùa đông
hồn lạnh giá
bao giờ
bao giờ về tới
khu vườn ở Hokaido
với những vị bụi tí hon
tô cơm. với canh rau rừng
và bếp lửa ...

Ngọn nến. và vàng trắng. đêm tuyết phủ

Tôi viết bài đoản thi trên vào
đêm tuyết phủ ở Garland
cuối tuần vừa qua. Lạnh.
Lạnh lắm. Và hôn mơ một
ngọn nến cháy như trong thơ Boris
Pasternak. Cũng trong đêm mùa
đông tuyết phủ, lòng chợt nhớ lại
những đoản văn có tuyết rơi đã
viết trên những chặng đường đời
đã qua.

Những bài đoản văn sau đây là từ
báo Phố Văn ngày nào. Nguyễn
viết dưới tên Châu Liêm xưa cũ.

... và vàng trắng trên tuyết.

Tự nhiên, chiều nay (Chủ Nhật
11 tháng 2. 2006) sau khi từ tòa
soạn lái xe về, lúc nắng chiều đã
nhật, trông thấy mặt trăng rất
mỏng trên hàng phong trĩu lá,
bỗng nhiên từ trong trí tưởng có
tiếng nói rất trong thốt lên: *Đêm
nay, có một vàng trắng trên tuyết...*
Tại sao vậy, và có đúng ở nơi nào
đó có một vàng trắng soi trên cảnh
tuyết phủ không.

Nhớ cách đây gần một tháng mình
cũng có viết đâu đó trên mục này:
“... 15 tháng 12.05, tuyết phủ trắng
trời Boston và Virginia. Kể này,
điện cho Lâm Chương nói viết cho
một bài ngắn về tuyết, bởi vì CL
cảm thấy thèm tuyết quá chừng
chùng, nhất là trong trí tưởng vào
giờ này (9 giờ đêm ở đây và 10 giờ
ở Miền Đông), người đang lái xe về
trong đêm tuyết phủ trắng những
con đường ở Old Town. Tự nói với
mình: Lạnh thế này ...”

Và chiều nay, cũng tiếng nói đó từ
một căn phòng tưởng tượng ở rừng
coventwood vang lên: 5 giờ chiều,
từ Target bước ra bãi đậu xe, thì

tuyết bắt đầu rơi bám vào tóc vào
chiếc áo màu lilac, những bông
tuyết rơi thật nhẹ, như từ trong
giấc mơ. 5 giờ 30 chiều về đến nhà,
tuyết rơi nặng hơn, bám vào các
mái nhà, bờ rào và những cành
thông trước cổng. Tuy nhiên, tuyết
vẫn chưa bám được vào những
ngọn phong khô trĩu dưới bầu
trời. Em bắt đầu gỡ bài thơ anh ra
đọc: *trái tim tôi biến thành ngọn
lửa / cháy trên vùng tuyết tan ...*

Đêm nay, có một vàng trắng trên
tuyết. Tôi mở rèm cửa, nhìn ra
khu vườn sau nhà. Cỏ đã héo úa,
những mầm hoa thủy tiên còn
ngủ yên dưới lòng đất, những hạt
bluebonnet gieo vào độ cuối thu
chưa cất lên được khúc ca màu tím
(tại sao người Mỹ gọi màu tím của
bluebonnet và violet là blue, này
em có hiểu?) và những nụ daylilies
cũng yên ngủ đầu đó trong mùa
đông. Kênh TV Weather Channel
thông báo, đêm nay ở Garland
Texas, nhiệt độ xuống tới 28 độ F
và trời rất trong. Đường như ai vừa
nói: *Anh đừng mở cửa đi ra ngoài,
trời lạnh lắm đó nha ...* Đứng trong
căn phòng, mình vẫn có thể nhìn
thấy trăng giải dây vườn. Bèn tự
rót cho mình ly rượu đỏ, như đã
hứa lúc chiều ...

Đêm nay, có một vàng trắng trên
tuyết. Hồi nãy, bật kênh Weather
Channel lên, có lúc mình thấy một
đàn thiếu nữ, mặt mày hồng hỏ, nụ
cười vương khói, kéo nhau đi chơi
dưới trời tuyết rơi ở Washington
DC. Ôi, các cô hạnh phúc quá,
và tuổi trẻ hạnh phúc biết bao.
Kathleen có được như vậy không,
hay trên đường về đêm nay nhìn
trăng trên vùng tuyết phủ mà nhớ

đến ca từ của một bài hát nào đó:
*Từ khi trăng là nguyệt / Đèn thấp
sáng trong tôi ...*

Sáng nay, viết bài thơ Tuyết Phủ,
bỗng nhớ tới nhiều điều. Xin ghi
lại đây...

Sáng thứ Hai 01 tháng 2. 2023.
Tuyết đầu mùa phủ trắng thành
phố Dallas, Texas. Tuyết cũng đã
tràn ngập các thành phố Miền
Đông nước Mỹ. Trong cảnh tuyết
phủ mênh mông ấy, lòng kẻ làm
thơ này nghĩ tới nhiều thứ, mơ tới
nhiều điều trong sách vở và trong
cuộc nhân sinh buồn vui trộn lẫn
này.

Trước hết, nhìn cảnh tuyết phủ im
lặng chung quanh, Nguyễn nghĩ
tới tiếng quạ trong thơ hài cú của
Basho. Ở nhĩ, thời khắc này được
nhìn thấy một bóng quạ đen trên
cành phong du cất lên vài tiếng
quạ quạ phải chăng lòng mình
cũng bớt đi nỗi quạnh hiu. Nhưng
điều Nguyễn nghĩ tới nhiều hơn
cả vẫn là tiếng ấm nước reo trên
bếp lửa. Như sáng nào cùng hiện
nội lần đầu tiên nhìn thấy cảnh
tuyết rơi trên thành Oklahoma.
Đây là đoạn văn đã viết hồi mới tới
Mỹ nhìn thấy cảnh tuyết rơi: *Đâu
xuân, một bạn văn ở Los Angeles
gửi cho gói trà. Trà mang nhãn*

*hiệu Tuyết Sơn, mở ra thơm ngát.
Lúc bấy giờ, tuyết phủ trắng thành
Oklahoma, nơi tôi ở. Chỉ trong một
đêm, phong cảnh đã đổi khác, như
trong truyện thần tiên của Hans
Christian Andersen. Buổi sáng mở
cửa nhìn ra vườn, ngạc nhiên đến
sững sờ, vừa cảm động vừa hân
hoan. Tuyết, lần đầu tiên nhìn
thấy trong đời. Vội vàng vào bếp
 đun ấm nước. Tiếng nước reo như
tiếng gió qua lũng thông vàng.
Hương trà bốc lên trong tĩnh lặng
sớm mai khi tuyết đã trắng mái
nhà, cây cối, bờ rào và những con
đường hiu quạnh. Nâng chung trà
lên, nóng ấm trong lòng bàn tay.
Uống vào một ngụm, nhìn ra tuyết
bay, thấy mình là người hạnh phúc
trên đời. Thì ra, hạnh phúc vẫn
có đây, dấu hiem hơi và nhỏ bé so
với những nỗi khổ vô cùng tận của
kiếp người ...*

Và cũng như sáng nào tuyết rơi
ở thành Oklahoma, Nguyễn vội
vàng đi đun ấm nước. Sẵn có cà
phê Starbucks mua từ trước Tết,
Nguyễn pha một ly cho mình,
hương thơm tỏa trong không khí
sáng mai. Chợt nghĩ tới người thơ
bên phương trời xa bèn nâng ly cà
phê lên mời cùng uống với mình.
Ôi, cà phê uống trong cảnh tuyết
phủ sớm mai ngon cực kỳ ngon.

Nhìn ra ngoài trời tuyết phủ kẻ
này mơ tới những ngọn nến cháy
trong thơ Boris Pasternak.

Ôi, những ngọn nến trong đêm
tuyết rơi. Và chúng ta có nên nhắc
lại những ngọn nến ở sự kiện âm
nhạc Woodstock cách đây ngoài 50
năm, và trong ca khúc *Candles In
The Rain*, Melanie đã hát:

*Chúng tôi quá gần nhau, không
còn khoảng cách / Máu chúng
tôi cùng hòa chung trong một
vết thương / Chúng tôi cùng đau
chung một nỗi đau / Và chúng tôi
cất tiếng hát hòa bình thân ái*

*Vậy xin người hãy cùng nhau đưa
cao ngọn nến. trong mưa / Bởi vì
nếu không. bóng tối sẽ dâng đầy
lòng đêm. Ôi, xin hãy đưa cao
những ngọn nến sáng / cho mưa
ngừng rơi trên vai áo chúng ta
dần khô ...*

*Chúng ta quá gần nhau. không còn
khoảng cách / Người thì đến đây
ca hát. người đến để nguyện cầu
xua tan bóng đêm.*

Và xin chấm dứt bài tản mạn. Ai
oi, trong đêm tuyết phủ hãy thấp
lên một ngọn nến cho những tâm
hồn cô đơn như Nguyễn bây giờ
đây.

TN

PHOTO BAOHUAN/TRE

© BAOHUAN

LỜI GIỚI THIỆU: Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, hiện đang làm việc tại Texas Health and Human Services Commission (HHSC) là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, an toàn và thảm họa bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP). Cô tham gia nhiều hội đoàn và có chương trình về Phúc Lợi Xã Hội trên radio và TV tại Dallas. Cô mong muốn được giúp đỡ đồng hương qua việc giải đáp các thắc mắc trong lãnh vực phúc lợi xã hội của tiểu bang.

Mọi thắc mắc xin gửi câu hỏi về: bientap@trenews.net

CINDY THU HOÀNG
DALLAS

Snap

HỎI

Thưa chị Thu Hoàng, hồ sơ foodstamp của tôi bị hủy bỏ vì tôi đã không nộp đủ giấy tờ chứng minh về tiền thất nghiệp của tôi và còn đòi hỏi thêm một vài thông tin khác nữa, tôi chưa có thông tin về tiền thất nghiệp của tôi, còn những thông tin khác tôi có đầy đủ, vì tôi đang đợi thông tin về tiền thất nghiệp của tôi nên tôi đã không gửi đi những thông tin này. Giờ hồ sơ đã bị hủy, tôi có cần phải đợi thông tin của tiền thất nghiệp của tôi có được hay không? Và tôi phải nộp lại tờ đơn mới để xin lại hay tôi chỉ cần nộp những thông tin bên Bộ Y Tế của tiểu bang đòi hỏi.

Mong được chị chỉ dẫn tôi phải làm gì? Xin cảm ơn chị nhiều.

TRẢ LỜI

Xin thưa, khi chị nhận được lá thư bên Bộ Y Tế của tiểu bang nói là hồ sơ đã bị hủy bỏ vì không gửi thông tin để họ cứu xét, thì trong lá thư của Bộ Y Tế họ có ghi rõ là thiếu những thông tin gì cho hồ sơ, và chị có thể nộp những thông tin đó cho hồ sơ cứu xét lại. Trong lá thư cũng ghi rõ là nếu nộp trước ngày ấn định thì không cần phải làm tờ đơn mới, Bộ Y Tế của tiểu bang sẽ cứu xét lại hồ sơ với những thông tin bổ sung, và ngày được nhận tiền foodstamp sẽ là ngày hồ sơ mở lại, nếu chị đủ điều kiện nhận chương trình foodstamp. Nếu chị nộp sau ngày Bộ Y Tế của tiểu bang đòi hỏi thì lúc đó phải làm lại tờ đơn mới.

Nếu chị đã có đầy đủ những thông tin đòi hỏi và chỉ thiếu về tiền thất nghiệp thì nên nộp cho Bộ Y Tế để họ cứu xét vì Bộ Y Tế có hệ thống xem được tiền thất nghiệp của chị đã được chấp thuận hay còn đang cứu xét.

Khi Bộ Y Tế cứu xét hồ sơ, nếu tiền thất nghiệp của chị vẫn đang trong thời kỳ cứu xét họ sẽ ghi trong hồ sơ của chị và giấy tờ chứng minh chương trình foodstamp của chị cũng sẽ ghi rõ là tiền thất nghiệp đang trong tình trạng cứu xét và hồ sơ của chị không có thu nhập (tiền thất nghiệp). Khi hồ sơ xong và chị nhận được tiền thất nghiệp, lúc đó chị sẽ thông báo lại cho Bộ Y Tế của tiểu bang để họ điều chỉnh lại số tiền foodstamp được nhận.

Trường hợp đã quá ngày ấn định để nộp lại thông tin thì chị nên làm lại tờ đơn mới. Thông tin về tiền thất nghiệp chưa có cũng không sao, hồ sơ của chị cũng sẽ được cứu xét. (Có trường hợp khi nộp hồ sơ, tiền thất nghiệp chưa được chấp thuận hay bị từ chối, đến khi cứu xét hồ sơ và hệ thống của cơ quan chính phủ xem thấy tiền thất nghiệp đã được nhận, lúc đó hồ sơ của chị sẽ thêm vào tiền thất nghiệp mặc dù trong tờ đơn không ghi được nhận tiền thất nghiệp hay chưa).

LƯU Ý: Hồ sơ khi làm xong, nếu có gì thay đổi về thu nhập hay chi tiêu (như tiền nhà) thì phải thông báo cho Bộ Y Tế của tiểu bang biết, đặc biệt nhất là thay đổi về thu nhập trong gia đình.

CTH

HỎI

Kính gửi bà Angie Ho Quang

Xin gửi tới bà lời chúc an lành. Xin bà vui lòng dành thời gian trả lời giúp tôi câu hỏi sau với hoàn cảnh và thông tin chi tiết như sau:

Vợ chồng tôi và một người con đang sống chung trong một nhà thuê (\$1700/tháng) tại Houston. Tháng 11, 2023 vợ tôi đủ 65 tuổi, tháng 2, 2024 tôi sẽ 64 tuổi. Cả hai vợ chồng tôi đã có quốc tịch Mỹ và đều có 31 work units. Chúng tôi có một chiếc xe trị giá khoảng \$5000. Năm 2022 tôi mua 3 phần huyết mộ do tôi đứng tên trả góp trong 5 năm. Con tôi phụ giúp tôi \$600/tháng. Lương của tôi khoảng \$2200/tháng. Vợ tôi hiện mới nghỉ việc và có ý định nộp đơn xin S.S.I. Vậy xin cho tôi hỏi với hoàn cảnh trên vợ tôi có đủ điều kiện để được chấp thuận S.S.A. và Medicare không, nếu được chấp thuận thì sẽ được bao nhiêu một tháng.

Xin chân thành cảm ơn Bà và kính chúc Bà luôn thân tâm an lạc.

LỜI GIỚI THIỆU: Angie Hồ Quang đến Hoa Kỳ năm 1984 theo diện tị nạn, bà quyết định chọn con đường phục vụ đồng hương. Khởi đầu, bà là Giám đốc cơ quan tìm việc làm cho người Việt. Năm 1991, bà làm cho sở An Sinh Xã Hội đến 2020. Bà thường xuyên cộng tác với báo chí, các trang web, các đài phát thanh và truyền hình nhằm hướng dẫn đồng hương trong các luật lệ và các chương trình ASXH. Trẻ hân hạnh được sự cộng tác của bà, và độc giả ở khắp nơi có thể viết thư gửi qua bưu điện hoặc email nhờ bà Angie Hồ Quang giúp đỡ các vấn đề về An sinh Xã hội. Thư từ xin gửi về: Mục "An Sinh Xã Hội"

3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044 hoặc Email: bientap@trenews.net

TRẢ LỜI

Chúc mừng ông bà đã trở thành công dân Hoa Kỳ. Câu hỏi của ông liên quan đến người phối ngẫu, có quốc tịch Mỹ, đã được 65 tuổi và có ý định xin SSI.

SSI, chữ viết tắt của Supplemental Security Income nhằm giúp đỡ người trên 65 tuổi, tàn tật hay mù lòa có thu nhập và tài sản hạn chế. Người xin SSI không cần phải có đủ số 40 tín chỉ An sinh xã hội, nhưng cần phải là công dân Hoa Kỳ.

Như đã trình bày ở trên, ngoài các yếu tố về tín chỉ, công dân và tuổi tác, bà còn phải đáp ứng về tài sản và thu nhập.

Chương trình SSI dựa vào tiền do dân đóng thuế nên có những ràng buộc khá chặt chẽ về tài sản. Thế những gì được gọi là tài sản:

- Tiền bạc được ký thác trong ngân hàng dưới mọi hình thức,
- Công khố phiếu, cổ phiếu
- Bất động sản,
- Bảo hiểm nhân thọ,
- Các phương tiện di chuyển,
- Những gì có thể chuyển đổi thành tiền mặt

Tuy nhiên cũng có những thứ mà chính phủ không coi là tài sản:

- Căn nhà quý vị đang cư ngụ
- Một phương tiện di chuyển, bất luận giá trị là bao nhiêu
- Những vật dụng cá nhân như nhẫn cưới hay nhẫn đính hôn
- Huyết mộ
- Tiền dành cho hậu sự lên đến \$1,500.00

- Bảo hiểm nhân thọ với mệnh giá ít hơn \$1,500.00

Tổng số tài sản mà chính phủ cho phép là \$2,000.00 cho một cá nhân và \$3,000.00 cho đôi vợ chồng.

Về mặt thu nhập, bao gồm thu nhập trực tiếp (như lương hay tiền lời từ công việc mình tự làm chủ) và thu nhập không trực tiếp (hay gọi là gián tiếp).

Bà nghỉ việc nên không có thu nhập. Ông đang đi làm và có mức lương là \$2,200.00 một tháng (thu nhập trực tiếp) và khoản thu nhập không trực tiếp là \$600.00 hàng tháng từ người con để trả tiền huyết mộ.

Chương trình SSI sẽ xét thu nhập và tài sản của người vợ hay chồng để chấp thuận hay không đối với người xin khoản trợ cấp này.

Thu nhập của người đi làm ảnh hưởng như thế nào trên hồ sơ của người nhận SSI?

- Đối với khoản thu nhập trực tiếp: Khi lương (của người chồng/vợ) ở mức \$1,029/tháng thì chi phiếu SSI của người kia bắt đầu bị ảnh hưởng và khi mức lương lên đến số \$2,915/tháng thì chi phiếu SSI sẽ còn là \$0.

- Đối với khoản thu nhập không trực tiếp thì chi phiếu SSI bắt đầu giảm ở mức \$492.00 tháng và chi phiếu SSI sẽ bằng \$0 khi số tiền này lên đến mức \$1,435.00

Ông có cả 2 nguồn thu nhập, vì vậy điều nên làm là để người con trực tiếp trả tiền phần huyết mộ để tránh cho ông có phần thu nhập không trực tiếp này.

Viết tiếp

Trường Anh & Mưa Cẩm Giang

Trên báo Trẻ, trang 16, số 1381, ra ngày 04 tháng 01 năm 2024, trong chuyên mục “Tản mạn bên tách Cà phê”, có bài viết của nhà báo Tim Nguyễn, tựa đề “Mưa Cẩm Giang” để nhớ về nhà thơ Trường Anh, tác giả bài thơ, trong đó có một số vấn đề chưa rõ vì thời gian quá lâu, cùng với vài chi tiết chưa thật chính xác... Với mong muốn làm rõ hơn về bài thơ và nhân thân của thi sĩ Trường Anh, một người anh, người đồng nghiệp và là “người bạn” vong niên của THV, để anh Tim Nguyễn cùng với độc giả yêu thơ của thi sĩ Trường Anh hiểu hơn về bài thơ và đời thơ của thi sĩ...

TRẦN HOÀNG VY
KATY, TX

Thi sĩ Trường Anh tên thật là Nguyễn Văn Trường, sinh năm Bính Tý 1936 tại Rạch Sơn, quận Hiếu Thiện (Gò Dầu, Tây Ninh), trong một gia đình nông dân nghèo. Mẹ mất sớm, ông may mắn được kế mẫu yêu thương chăm sóc như Mẹ ruột. Năm 1958, ông tốt nghiệp Đại học Sư phạm Sài Gòn và ra trường dạy học ở trường Trung học Tây Ninh, niên khóa 1958-1959. Bút hiệu Trường Anh, là do ông ghép tên ông, và người yêu đầu đời của ông, cũng là vợ ông sau này, tên Lê Thị Ngọc

Thi sĩ Trường Anh và vợ

Anh, cùng năm sinh với ông ở Gò Dầu, ông làm thơ rất sớm, ngay từ thời còn học ở trung học. Năm 1959, Trường Anh gom góp những bài thơ đã sáng tác thành một tập bản thảo với tựa chung là “Mưa đêm nay” và gửi cho nhà thơ Vũ Hoàng Chương, nhờ viết lời giới thiệu. Khi đọc bản thảo, Vũ Hoàng Chương đã đặc biệt chú ý và thích thú với bài thơ “Mưa Cẩm Giang”, ông đã ghi vấn tắt nhận xét như sau: “*Thật thế bài Mưa đêm nay chính là mặt trời trong khi bao nhiêu bài khác là bấy nhiêu hành tinh xoay quanh địa chất mỗi hành tinh có thể khác nhau cũng như nhiệt độ, quỹ đạo và vận tốc toàn chuyển những hành tinh nào cũng tiếp nhận ánh sáng mặt trời ...*

Thi nhân là một tạo hóa nhưng cái vũ trụ mà thi

nhân tạo ra được vẫn chỉ là 1 hạt cát đối với càn khôn hạt cát thái dương hệ”.

Ở đây, nhà thơ Vũ Hoàng Chương đã dùng tựa của tập bản thảo để chỉ bài thơ “Mưa Cẩm Giang”, có lẽ vì vậy, mà sau này khi Anh Việt Thu phổ nhạc bài thơ cũng ghi là “Mưa đêm nay”, và nhiều độc giả cũng “lâm tưởng” như vậy?

Tập bản thảo, không biết vì lý do gì, mãi đến tháng 5 năm 1964 mới được xuất bản, in 900 bản trên giấy thường và 100 bản trên giấy trắng, cứng, dành cho tác giả để tặng, với tổng chi phí khoảng 10,000\$, tương đương 2 tháng lương dạy học của thi sĩ lúc bấy giờ. Sách do Nhà xuất bản Đăng Trình, Sài Gòn ấn hành.

Tôi đọc và “biết” Trường Anh từ những năm 70, khi đó anh làm Tổng

Giám Thị ở trường Trung học Hiếu Thiện, nhưng mãi đến năm 1983, từ Bình Thuận tôi chuyển về Tây Ninh, quê vợ và được Sở Giáo Dục phân công về Gò Dầu, lúc này, anh chuyển sang công tác ở Phòng Giáo dục Gò Dầu, biết tôi có làm thơ, anh muốn “giữ” tôi lại cùng công tác, nhưng tôi xin về trường Trung học Thạnh Đức, cách Gò Dầu chừng 10 cây số. Huyện Gò Dầu, trước 75 là quận Hiếu Thiện, hay còn gọi là “Gò Dầu hạ”, để phân biệt huyện Bến Cầu, cạnh đó, sát với biên giới Campuchia là Bavet (còn gọi là Bà Quách), là “Gò Dầu thượng”. Gò Dầu hạ bao gồm các xã nằm dọc theo Quốc lộ 22A và 22B, cách Sài Gòn khoảng 70 cây số và cách Tây Ninh là 30 cây số. Cẩm Giang là một trong những xã (không phải Thị trấn), cách Gò Dầu chừng

trên 10 cây số, giáp với xã Thạnh Đức bằng cây cầu Bàu Nâu, nằm dọc theo hai bên Quốc lộ 22B, một bên giáp với dòng sông Vàm Cỏ Đông và một bên giáp với huyện Dương Minh Châu, Tây Ninh, đoạn cuối giáp Thị xã Hòa Thành, Long Hoa với cây cầu Sắt!

Dòng sông Vàm Cỏ Đông, đoạn qua xã Cẩm Giang, thường có lục bình dày đặc, mùa nở hoa tím biếc, dòng sông nhìn từ xa, hoặc trên cao trông như dát ... bằng hoa, nên dân chúng gọi là “Cẩm Giang” (dòng sông cẩm), từ đó mà thành tên gọi của xã!

Trở lại chuyện thi sĩ Trường Anh, theo lời anh kể, khi đi dạy ở trường Trung học Tây Ninh, niên khóa 1958- 1959, nhà ở Gò Dầu, cách xa đến 30 cây số, nhưng anh vẫn sáng đi, chiều về bằng ... xe đò, nhưng đoạn qua xã Thạnh Đức, khúc qua bót Trà Vĩ, thường hay bị “đắp mô” hay kiểm tra nghiêm ngặt vì chiến tranh, gần chợ Cẩm Giang, xưa là kho đạn, nên cũng thường hay mất an ninh và mỗi lần như vậy, anh phải “kẹt” lại ở Cẩm Giang, và đến nơi trọ của những người bạn để qua đêm. Từ những đêm ở trọ “Bát đặc dĩ” này, trong một đêm mưa lê thê, buồn của năm 1958, bài thơ được hình thành. Và cũng ở trong những căn nhà trọ này, năm 64, 65 nhạc sĩ Anh Việt Thu (cũng là Giáo sư

dạy nhạc ở trường Trung học Tây Ninh) phổ nhạc bài thơ và lấy tựa đề là “Mưa đêm nay”, lần đầu tiên qua tiếng hát của ca sĩ Hoàng Oanh với ban nhạc Nghiêm Phú Phi, đã chấp cánh cho bài thơ bay xa, gây ấn tượng cho những người yêu thơ tìm đọc. Anh Việt Thu còn phổ nhạc một bài thơ khác của Trường Anh là bài “Bảy màu vàng” nhưng bài hát này ít được người hát và biết ...

Thi sĩ Trường Anh vốn là con người đa cảm, song cũng có lúc rất cực đoan, nên mỗi lần gặp anh, ngồi quán cà phê hay bàn nhậu, anh thường tâm sự nhiều về những cảm xúc thi ca, nhất là trong lĩnh vực giáo dục, anh lại là người bộc trực, thẳng tính, chính vì vậy mà trong nghề nghiệp, anh

nhiều lần “cự cãi” lại với cấp trên nên có lần anh bị “đày” đi dạy học tại Bình Long, mãi đến đầu những năm 70, mới được “cho về” dạy học tại trường Trung học Hiếu Thiện ở quê nhà. Sau 75, anh được chuyển về Phòng Giáo dục Gò Dầu, và tại đây, trong lần tranh cãi với một đồng nghiệp trẻ, dẫn đến xô xát, và anh đã làm đơn xin về hưu sớm, sống cuộc sống “ẩn dật” tại xã Phước Thạnh, lấy thú vui bên vườn tược và men rượu vào cuối những năm 90. Anh mất vào ngày 19 tháng 11 năm 2005, hưởng thọ 70 tuổi.

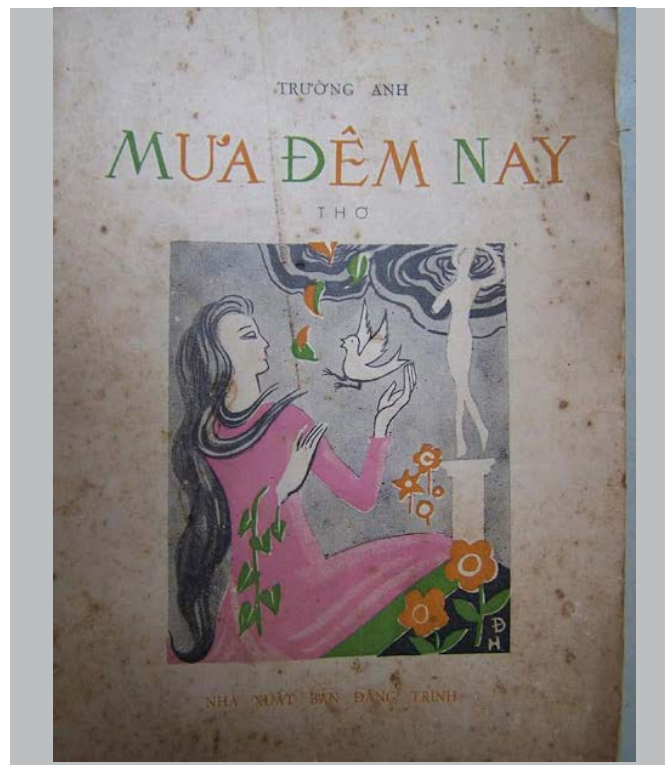
“Mưa Cẩm Giang” cũng là kỷ niệm và những cảm xúc về quê hương, thời sự, khi mà miền Nam đang xây dựng và chiến đấu bảo vệ cuộc sống tự do... đồng thời bảo vệ cả từng

tấc đất với “lòng tham luôn đời cọc” ở cống biên thùy, sát nách với đất Tây Ninh, mà thi sĩ chỉ là những người “cô độc, trắng tay”, là “khách lữ hành”, “cắm trọ quán đêm nay” để sâu cảm “vỡ lệ nằm nghe mưa quán đêm nay”. Cẩm Giang cũng là một xã nghèo, nằm ven Quốc lộ, với những đường trường nhỏ hẹp, lầy lội hay mịt mờ gió bụi. Giòng Vàm Cỏ Đông, hay khúc “Cẩm Giang” thơ mộng cũng không làm ngời ngoai một tâm hồn thi sĩ đa sầu, đa cảm ... trong một đêm mưa của “khách lữ hành cô độc”, khiến độc giả, người yêu thơ cũng rưng rưng theo cảm xúc của trái tim người thi sĩ.

Nếu Trảng Bàng, một huyện cùng tỉnh Tây Ninh, giáp với phía Nam, Gò Dầu hạ, được thi sĩ Vũ Anh Khanh trong một lần ghé thăm, đã xúc cảm viết nên bài thơ “Tha La xóm đạo” (Nhạc sĩ Dzũng Chinh phổ nhạc) để đời, thì quận Hiếu Thiện, Gò Dầu, thi sĩ Trường Anh, nhạc sĩ Anh Việt Thu cũng để lại một bài thơ, nhạc “Mưa Cẩm Giang-Mưa đêm nay”, một thời làm say lòng người đọc, người nghe.

Hai bài thơ, hai bản nhạc, cũng là kỷ niệm và niềm tự hào của những người quê Tây Ninh, mảnh đất “Nắng nung người” song cũng dạt dào cảm xúc của một thuở ... xa xưa ...

THV

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỬ

01-02-2024 - 07-02-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, TFU	\$1.342
CATHAY PACIFIC	2	LAX, HKG	\$1.346
AMERICAN/CATHAY	2	YVR, HKG	\$1.349
UNITED/CHINA EASTERN	1	SFO	\$1.585
VIETNAM/CHINA EASTERN	1	SFO	\$1.585
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.633
CATHAY/ANA	2	ORD, HKG	\$1.792
EVA/AMERICAN	2	PHL, DOH	\$1.894
AMERICAN AIRLINES	1	HND	\$1.972

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

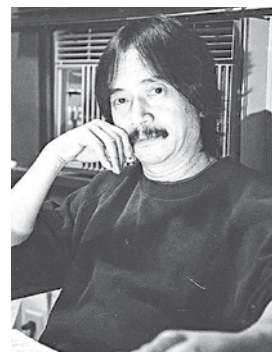
NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,395 VN ĐỒNG
EURO	\$26,979 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,791 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15,768 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$161.55 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1 USD	147,933 YEN NHẬT
	0.92021 EURO
	0.78609 BẢNG ANH
	1.34556 CANADA
	0.86351 THỤY SĨ

Ngày này trong lịch sử

2/2/1941

Ngày 2 tháng 2 năm 1941, là ngày sinh của nhạc sĩ Lê Uyên Phương. Thực ra Lê Uyên Phương là nghệ danh chung của nhạc sĩ Lê Minh Lập và ca sĩ Lê Uyên. Lê Minh Lập sinh ra và lớn lên tại Đà Lạt. Cha của ông vốn họ Phan, nhưng vì cuộc cách mạng của Phan Bội Châu nên phải đổi thành họ Lê. Mẹ là Công Tôn Nữ Phương Nhi - con gái thứ 9 của vua Thành Thái.

Ông có nhiều nhạc phẩm để đời, trong đó phổ biến như: Khi Loài Thú Xa Nhau; Bài ca hạnh ngộ; Cho lần cuối; Dạ khúc cho tình nhân; Hãy ngồi xuống đây; Lời gọi chân mây ...

2/2/1920

Ngày 2 tháng 2 năm 1920, là ngày sinh của Ann Hodges (Alabama) là người đầu tiên bị thiên thạch gây thương tích. Cô bị một thiên thạch nặng chừng 12 lbs (5.5 ký) bay xuyên mái nhà đập vào chiếc radio và văng vào người. Nếu trúng ngay người thì cô đã không còn tính mạng. Tuy nhiên, chủ đất cho rằng thiên thạch thuộc sở hữu của họ và dẫn đến kiện cáo. Hodges thắng kiện nhưng phải trả cho chủ đất \$500.

Một nhà báo đang sắn soi viên thiên thạch bên giường bệnh của Hodges.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Sau tin đồn "băng hà", Tổng Bí thư CSVN - Nguyễn Phú Trọng "siêng" xuất hiện trên báo trong nước hơn, với những phát biểu ngây ngô và mỉa dân nhưng vô thưởng vô phạt y như... trước:

Hầu như tất cả cán bộ ĐCSVN đều đồng ý là ở VN, có gì xảy ra đều do dân, như ông Nguyễn Bá Thuyền (Đại biểu Quốc hội khóa XII-XIII, nguyên Viện trưởng Viện kiểm sát Nhân dân tỉnh Lâm Đồng) nói:

Đây là cách để Việt Nam "không bao giờ có án oan":

Nguyễn Hòa Bình
Chánh án Tòa án nhân dân tối cao CSVN

Trần Hùng
cục phó Quản lý thị trường, Bộ Công Thương

Hương về mặt trời...

Ở Việt Nam, vào đúng 12 giờ trưa ngày Tết Đoan Ngọ (mồng 5-5 âm lịch) nhiều người dân cùng ra đường, ngửa mặt lên nhìn mặt trời. Vì theo quan niệm dân gian, làm vậy thì quanh năm mắt luôn khoẻ, sáng và không bị đau mắt đỏ. Hồi nhỏ tôi cũng có làm theo cái “lệ” này, chỉ thấy... chói. Tuy nhiên, lâu lâu thấy cuộc đời u ám quá, tôi cũng có ngước lên nhìn bầu trời trong xanh kia tìm một chút ánh sáng ...

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Thanh niên chạy xe ôm tử tế

Như gần đây, Tết ta chạm ngõ nhưng không khí có vẻ ảm đạm hơn mọi năm, ngồi quán bánh canh cua ở Sài Gòn hay ngồi quán bún chả ở Hà Nội đều nghe được vài câu than trách, ngao ngán, than vãn một cái Tết nghèo... Nhưng trong những nỗi u ám đó, ráng ngước lên tìm kiếm một chút ánh sáng ấm áp được lan tỏa bởi những trái tim tử tế. Trong những lời than vãn, vẫn có:

MỘT CÔ GÁI Ở HÀ NỘI VIẾT:

«Thong dong đặt xe mà gặp được bạn trẻ sinh năm 1999 tự viết lên lưng mình những dòng này. Thật xúc động biết bao: «Thật vui vì giữa thế giới bao la chúng ta may mắn gặp nhau. Những cuộc xe miễn phí:

1. Người đi viện.
2. Người không có tiền (Nhận lại lời cảm ơn).
3. Người cùng quê (cùng huyện).

4. Người nhiều tuổi đi làm thêm (công việc vất vả)».

Anh chàng còn để lại điện thoại để những người khó khăn có thể liên lạc. Thanh niên Nghệ Tĩnh, em bảo em thấy nhiều người khó khăn lắm chị ạ, em xót. Lúc họ trả tiền em không nhận, thì họ ngại, nên em viết thẻ luôn chị ạ ... Việt Nam tươi đẹp là nhờ những người như em». - Facebook Xa Lan

MỘT ANH TRAI SÀI GÒN KỂ:

«Sài Gòn - Còn đó những yêu thương ... Sáng sớm, điều dưỡng đi gọi từng phòng dậy, má nói thêm ăn cháo thịt băm. Mình xuống trước cửa bệnh viện, làm ly cà phê đá, ngồi xem chỗ nào bán cháo ngon dạng mua. Thấy có quán khá đông người ăn xếp hàng mua, uống nhanh ly cà phê, vô xếp hàng. Nào là bánh canh, hủ tiếu, nui ... tới lượt mình gọi cháo, dặn lấy ít vì người bệnh chưa ăn được nhiều. Cậu thanh niên tầm ba mươi mấy, nhanh tay múc cháo, bỏ hành, rắc tiêu, xong gói đưa cho mình một cách ân cần: "Cháo thịt băm của chú, con không lấy tiền, có thiếu chú cứ ghé lấy thêm nha..." Mình nói: "Thôi, cho anh gửi tiền, để góp chút nhỏ công em nấu..." Hai mẹ con chủ quán đều nhất định không nhận, "Ở đây cháo thịt băm tui tui biếu, không lấy tiền đâu chú ơi, chú

Tô cháo ấm lòng cuối năm - NGUỒN: PHAM THANH DOANH

cầm lên cho người nhà ăn cho nóng". Trời sáng sớm chớm Xuân, dòng người vẫn tấp nập, hối hả cho công việc cuối năm, nhưng đâu đó tại cái quán nhỏ ven đường, cạnh bệnh viện lại đỏ lửa, ấm lòng của người cho và nhận ... Có lẽ nào, đó lại

Dân Nhật Bản "giấu tiền" - NGUỒN: JAPAN MOMENTS

là một trong những lý do mà quán này đông khách ăn hủ tiếu, nui, bánh canh? Thôi má ăn cháo, còn tui xuống ăn bánh canh để được trả tiền và thưởng thức ... Sài Gòn, sáng rằm tháng Chạp năm Quý Mão.» - Facebook Phạm Thanh Doanh

MỘT NGƯỜI LẠ CHIA SẺ:

«Đây là một câu chuyện có thật trong lịch sử. Tại một trường trung học ở Mỹ, có một lớp học nọ với 26 em học sinh cá biệt. Những em học sinh trong lớp học này đều có tiểu sử không mấy hay ho: em thì từng tiêm chích ma túy, em thì từng vào trại cải tạo, thậm chí có một học sinh nữ mà trong một năm đã phá thai tới 3 lần...

Gia đình đều chán nản và đã buông bỏ, các thầy cô giáo trong trường thậm chí cũng coi họ là đồ bỏ đi. Tưởng chừng cuộc sống đã hết hy vọng thì một ngày kia, Phila (một cô giáo mới về trường) đã tình nguyện làm cô hướng dẫn lớp của những đứa trẻ hư hỏng này.

Khác với suy đoán của bọn trẻ, trong ngày đầu tiên nhận lớp, Phila đã không hề quát nạt hay ra oai với chúng. Trong chiếc đầm lụa màu xanh nhạt, mái tóc màu nâu hạt dẻ búi cao, Phila bước nhẹ lên bục giảng. Cô dịu dàng nhìn xuống lũ trẻ một lượt rồi cất tiếng với vẻ trầm ngâm: "Cô sẽ kể cho các em nghe

về quá khứ của 3 người đàn ông khác nhau: Người thứ nhất đã từng có những vụ bê bối về chính trị, rất tin vào y thuật của thầy cúng, ông ta từng có tới 2 tình nhân, hút thuốc nhiều và uống 8-10 ly rượu mạnh mỗi ngày. Người thứ hai đã 2 lần bị đui việc, hôm nào cũng ngủ tới trưa mới dậy và tối nào cũng uống 1 lít rượu brandy. Ông ta từng hít thuốc phiện khi còn là sinh viên... Người thứ ba là anh hùng chiến tranh của một đất nước. Ông ta ăn chay trường, không bao giờ hút thuốc và thỉnh thoảng mới uống rượu, có uống bia nhưng uống không nhiều. Thời thanh niên chưa từng làm gì phạm pháp và chưa từng có một vụ bê bối tình ái nào. Cô hỏi cả lớp, trong 3 người, ai sau này sẽ có cống hiến nhiều nhất cho nhân loại?"

Những đứa trẻ đồng thanh chọn người thứ ba sau khi nghe xong câu chuyện, Phila gật đầu, nói: "Các em thân mến! Cô biết chắc là các em sẽ chọn người thứ 3 và cho rằng chỉ ông ta mới có thể cống hiến được nhiều cho nhân loại. Nhưng các em đã sai rồi đấy. 3 người này đều là những nhân vật nổi tiếng trong Thế chiến thứ 2. Người thứ nhất là Franklin Roosevelt, tuy tàn tật nhưng ý chí kiên cường. Ông ta đã đảm nhận chức vụ

Tổng thống Mỹ trong 4 nhiệm kỳ liên tiếp. Người thứ hai là Winston Churchill, vị Thủ tướng nổi tiếng và tài ba nhất trong lịch sử nước Anh. Còn người thứ ba là Adolf Hitler, con ác quỷ phát xít Đức đã cướp đi sinh mạng của hàng chục triệu người dân vô tội".

Những đứa trẻ như ngây người trước câu trả lời của Phila và dường như không thể tin nổi vào những gì chúng vừa nghe thấy.

"Các em có biết không, những điều mà cô vừa nói là quá khứ của họ, còn sự nghiệp sau này của họ, là những việc mà họ đã làm sau khi đã thoát ra khỏi cái quá khứ đó. Các em cũng có thể như họ, vì cuộc sống của các em chỉ mới bắt đầu. Vinh quang và tủi nhục trong quá khứ chỉ đại diện cho quá khứ, còn cái thực sự đại diện cho cuộc đời một con người chính là những việc làm ở hiện tại và tương lai. Hãy

bước ra từ bóng tối của quá khứ, bắt đầu làm lại từ hôm nay, cố gắng làm những việc mà các em muốn làm, và cô tin các em sẽ trở thành những người xuất chúng..." – Phila vừa nói vừa nhìn lũ trẻ với ánh mắt đầy hy vọng.

Chắc chắn những lời động viên của cô giáo ấy đã có tác dụng, rất nhiều học sinh trong lớp cá biệt đó đã trở thành những người thành đạt trong cuộc sống. Có người trở thành bác sĩ tâm lý, có người trở thành quan tòa, có người lại trở thành nhà du hành vũ trụ. Và trong số đó phải kể đến Robert Harrison, cậu học sinh học lực thấp nhất và quậy phá nhất lớp – đã trở thành Robert Harrison (Giám đốc tài chính phố Wall).

Ý nghĩa của câu chuyện ở đây là bạn hãy đừng bao giờ ngừng hy vọng, ngừng yêu thương, ngừng cố gắng bởi hôm qua chỉ là quá khứ, ngày mai là một điều bí mật, còn ngày hôm nay là một món quà. Và đó là lý do sao nó được gọi là "The Present" (hiện tại/món quà).

Hãy hướng về phía mặt trời và bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy bóng tối, chỉ thấy chói ...

DU

Lo cho mọi người: Nhậu nhiều vợ buồn, nhậu ít bạn buồn, không nhậu công an buồn - NGUỒN: FACEBOOK

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Tình hình xin chiếu khán Hoa Kỳ hiện nay

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Đại dịch h COVID-19 đã khiến quá trình xin chiếu khán vào Hoa Kỳ kéo dài do hồ sơ tồn đọng.

Một bài báo gần đây nói rằng tất cả những người nộp đơn xin chiếu khán B1-B2 phải chờ đợi rất lâu cho đến khi họ được gọi phỏng vấn. Điều này có đúng không?

Cập nhật về chiếu khán việc làm tại các Lãnh sự quán

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã có tiến bộ nhiều trong việc giảm bớt tình trạng tồn đọng, đặc biệt là đối với loại chiếu khán làm việc. Thời gian duyệt xét các loại chiếu khán này đã được cải thiện, có thể kéo dài từ vài ngày đến vài tháng.

Chiếu khán du lịch

Một số người nộp đơn xin chiếu khán du lịch B1-B2 vẫn còn đối mặt với sự chậm trễ đáng kể. Hàng trăm nghìn đơn đang nằm trong danh sách chờ do các Lãnh sự quán đóng cửa vì đại

dịch. Lãnh sự quán Hoa Kỳ đang ưu tiên duyệt xét các dịch vụ cho công dân Hoa Kỳ, diện đoàn tụ gia đình và chiếu khán lao động, đưa chiếu khán du khách vào danh sách thấp hơn.

May mắn thay, Tổng Lãnh sự quán Hoa Kỳ tại Sài Gòn hiện đang sắp xếp các cuộc phỏng vấn xin chiếu khán B1-B2 chỉ khoảng trong vòng 2 tuần kể từ khi nhận được đơn.

Ở các nước lân cận: Thời gian chờ B1-B2 ở Bangkok là 120 ngày, ở Phnom Penh là 28 ngày, ở Vientiane là 20 ngày, ở Rangoon phải chờ 150 ngày, trong khi ở Bắc Kinh là 79 ngày ... để được phỏng vấn

Sự khác biệt về thời gian chờ đợi được giải thích bởi:

- Số lượng đơn xin chiếu khán
- Tình hình chính trị đòi hỏi phải điều tra kỹ lưỡng về lý lịch của người nộp đơn.

Một yếu tố khác ảnh

hưởng là tỉ lệ công dân từ một quốc gia nào đó đến Hoa Kỳ và không rời khi chiếu khán của họ hết hạn. Điều này dẫn đến việc Lãnh sự quán cần phải kiểm tra nền tảng tài chính và gia đình của tất cả những người nộp đơn từ quốc gia đó.

Các lựa chọn thay thế khác cho khách là doanh nhân

Một số hoạt động không yêu cầu chiếu khán làm việc đối với khách đi công tác. Những hoạt động này bao gồm đàm phán hợp đồng, tư vấn với các đối tác kinh doanh, tham dự hội nghị và các sự kiện chuyên môn khác cũng như thực hiện nghiên cứu độc lập.

Kết luận

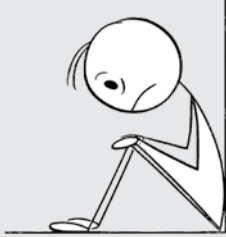
Quá trình xin chiếu khán Hoa Kỳ đang dần trở lại trạng thái trước đại dịch, nhưng những thách thức vẫn tiếp tục, đặc biệt đối với những người xin chiếu khán du lịch từ một số quốc gia.

LMH

Suy Đi Ngẫm Lại

Nhớ một người là cách trái tim nhắc nhở rằng bạn còn yêu người ấy.

SỨU TÂM

Tuổi thanh xuân giống như một cơn mưa rào. Dù cho bạn từng bị cảm lạnh vì tắm mưa, bạn vẫn muốn được đắm mình trong cơn mưa ấy lần nữa.

KHUYẾT DANH

Sự thanh lịch là khi bên trong cũng đẹp như bên ngoài.

COCO CHANEL

MINH HẢI

Đi mua sắm

(tiếp theo)

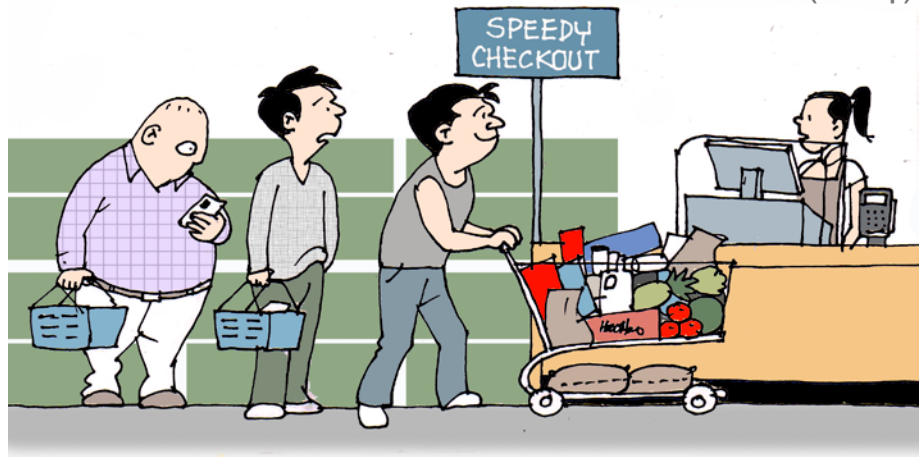
Sắp Tết. Người Việt chúng ta dù ở đâu cũng lo đi mua sắm cho gia đình. Thời gian này các siêu thị thường đông đúc, do đó việc đi mua sắm có nhiều khó khăn. Để được dễ dàng thiết tưởng càng nên lưu ý những tình huống sau đây.

■ **Tránh xa những kẻ lăm lờ và những người khó ưa.** Việc đứng sấp hàng dài chờ trả tiền thường gây ra nhiều chuyện bực bội. Kẻ giữ mục này thỉnh thoảng gặp một kẻ lăm lờ, lớn tiếng chia sẻ những chuyện riêng tư cho một người đứng trong hàng. Sự việc này khiến cho việc sấp hàng càng lâu hơn và gây bực mình cho chung quanh. Lại nữa, có gã đã bày những món hàng của mình lên quầy tính tiền bỗng chợt nhớ ra còn quên một hai thứ gì đó bèn chạy đi lấy khiến cả hàng phải chờ đợi. Tốt hơn hết là bạn nên tránh sấp hàng với những người này.

■ **Nhớ đọc kỹ các bảng ghi để đúng đúng hàng của mình.** Trong siêu thị thường có quầy trả tiền dành cho người có ít món hàng - khoảng 15 món hay ít hơn. Đôi khi vì không lưu ý và trong lúc gấp gáp ta đứng ngay vào hàng dành riêng đó với một đồng hàng phải thanh toán. Nên nhớ mớ hộp soup Campbell không thể kể là một món. Ở những quầy hàng khác ta nên nhường chỗ cho người chỉ có một hai món hàng lên trước rồi mới tới phiên mình.

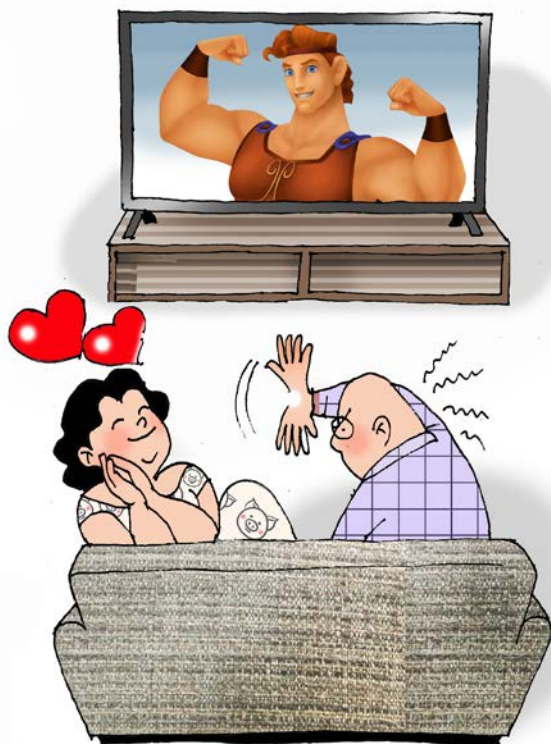
■ **Tránh đi mua sắm vào giờ đông đúc** – gọi là rush hour hay lúc tan tầm. Vào một ngày tất bật như thế, tình cờ tôi bắt gặp hai phụ nữ đụng nhau khi cùng đẩy xe trong hành lang. Một sự kiện nhỏ nhặt bỗng trở thành cuộc xô xát đáng tiếc. Trong bãi đậu xe đôi khi cũng xảy ra những cuộc va chạm không nên có. Ở một vài siêu thị có ban an ninh (security staff) giúp giải quyết những trường hợp có va chạm trong bãi đậu xe. Tốt hơn hết ta nên tránh đi mua sắm vào những giờ đông đúc.

(còn tiếp)

BẢO HUÂN

Ghen ngẫu hứng

BẢO HUẤN

Tâm tình ADAM

Vợ tôi dù đi chơi bạn bè hay gặp gỡ ai thì tôi cũng thoải mái vì tin tưởng. Bả rất thu hút nên kha khá người thích, nhưng phiền gì đâu bả là vợ tôi mà. Khổ cái là nàng bắt đầu phàn nàn là tôi ghen chưa đủ, và có ai thả thính bả trên Facebook thì tôi cũng tỉnh rụi. Nói là mắc gì phải ghen, tôi tin bả mà. Nhưng bả lại quạu nói tôi thờ ơ không ghen tuông là không yêu đủ hay thấy bả nhạt quá, không đủ mặn. Nghe muốn ướp muối quá ... biết sao mà chiều được.

Comments

@QUATÓCXOĂN – Cha chồng cứ thấy bóng hồng nào là cứ như bị hớp hồn. Hôm ổng đang xách đồ đi chợ cùng tôi về, thấy một cô nàng đứng ban công đêm đẹp. Tôi liếc lên rồi đi tiếp, còn chả thì bị đứng hình. Nàng ta đang nói phone mà cũng khựng lại vì cái nhìn chăm chặp của ổng. Tôi nói là đừng có chiếu tướng đàn bà như vậy, thì ổng kêu ổng quá đát rồi mắc mớ gì phải ghen tuông. Tôi rành ông quá, cứ ra biển là đeo kiếng đen thui để nhìn đâu vợ khỏi biết. Tật mê gái này có già thì thành dê cụ thôi.

@XALỘKHÔNGĐÈN – Chồng tui thì ghen với cả tài tử trong phim. Tui mê cái vẻ ngang ngạnh khó ưa của một soái ca trong phim. Cũng cao to, phong trần và bộ râu đẹp. Tui khen nhìn giống chồng, ổng cũng cao to nhưng không nuôi râu được. Ổng câu lên nói không muốn bị so sánh với ai hết. Chẳng lẽ tui không thể có soái ca Hollywood hay sao, oải đến nỗi sau này hết muốn ngồi coi phim chung với nhau.

@CỎNKHÔNGĐỘ – Vợ sau mấy lần bầu bì thì tăng cân nhưng vẫn treo cái hình hồi mi-nhon trên tủ lạnh để nhắc nhở giảm cân. Bả lên thì tôi cũng phát tướng mà tôi cũng chẳng bận tâm vì thấy bả vẫn ngon lành. Lúc bả diet thì tôi phá ngẫm, cứ dụ đủ loại chocolate bả thích. Mưu chước bất thành vì bả vẫn diet “cua lột” thành công, còn lòi ra mấy món đồ sexy xưa để khoe dáng. Mấy lúa rồi mà còn show off đường cong với ai. Tôi thì ngày càng giống heo quay bì dày mà còn không care nữa là.

@HẾTNƯỚCCHẤM – Post hình vợ chồng đi đây đó lên Facebook để khoe chơi, y như rằng comment hỏi han hai người thì ít mà nhảy vô chiếu tướng chắm điểm “bad boy nhà làm” thì nhiều. Tui là không có ghen à nha, lúc nào cũng kè kè cặp đôi mà cũng có bà liếc ổng “từ trên xuống dưới”. Có bà bạn còn cà rồn, nói tui mà buông là bả dzốt ổng liền.

Chim về Núi Nhạn

NGUYỄN THỊ HẢI HÀ
VIỆT NAM

Each turn at the road brings
new thoughts and each sunrise
fresh emotions.

- Unknown

Ngày xưa nghe hát “*Khi đất nước tôi thanh bình tôi sẽ đi không ngừng. Sài Gòn ra Trung. Hà Nội vô Nam ...*” Còn tôi, nếu được, thì tôi sẽ đi đâu? Cái dải đất hình chữ S hiện nay có hơn 60 tỉnh, nếu cưỡi xe 4 bánh ghé mỗi tỉnh 1 tuần phải mất hơn 1 năm. Tôi đã đi 2 địa điểm tạm gọi là

xa nhất ở Bắc và Nam là Lũng Cú và Cà Mau, thêm vài nơi lên rừng xuống biển nổi tiếng như Sa Pa và Hạ Long. Lần này, 2023, tôi chọn đi xem Tuy Hòa (Phú Yên) và Qui Nhơn (Bình Định) 2 thành phố nhỏ, không mấy nổi tiếng với hy vọng nhìn thấy, cuộc sống tỉnh lẻ vẫn còn đậm thắm hiền hòa, chưa huyền nào chật chội như

Hội An, nơi mỗi ngày có cả chục chuyến xe buýt thả nồm nượp khách du lịch xuống bến. Tôi không có sẵn khái niệm về 2 thành phố này, nhờ đó sẽ tránh được sự thất vọng nếu thành phố đã “*hương đông cỏ nội phai đi ít nhiều.*” Tôi sẽ chỉ nhìn ngắm và ghi nhận cảm xúc của riêng mình chứ không phê phán gì cả.

Những điều tôi biết về Tuy Hòa, gói trọn trong vài truyện ngắn và bài hát. Tuy Hòa có nhiều nhà văn. Nghe kể rằng, nhiều người không sống bằng nghề viết, nhưng đến Tuy Hòa ở một thời gian, có lẽ, nhờ phong thủy đều trở thành văn thi sĩ nổi tiếng. Một nhà văn Tuy Hòa nổi tiếng là ông Võ Hồng. Ông được nhiều người

yêu mến qua “Trận Đòn Hòa Giải.” Ông còn có rất nhiều truyện ngắn và truyện ở Sài Gòn trước 75. Văn của ông có phong cách đậm đậm và chững chạc của một nhà giáo. Tôi hiện có truyện ngắn “Mong Manh Một Thoáng” của Võ Hồng. Và truyện ngắn “Thư Từ Tuy Hòa” của Cảnh Cửu.

“Thư Từ Tuy Hòa” gây dấu ấn mạnh mẽ trong tôi bằng giọng văn ráo hoảnh. Nhân vật trong truyện, người viết lá thư, là cô giáo. Thư gửi một anh quân nhân mới quen. Khi vào truyện người đọc được cho biết anh lính ấy đã chết vài ba hôm trước khi nhận được thư. Thư được mở ra sau 21 ngày. Truyện xuất hiện trên Văn số 45, và bút hiệu này chỉ xuất hiện trên tạp chí Văn 1 hay 2 lần. Nếu nói Cảnh Cửu là bút hiệu khác của một nhà văn, nam hay nữ, nổi danh tôi sẽ không ngạc

nhien. Nếu xếp “Lá Thư Tuy Hòa” vào thể loại du ký (travel writing), thì đây là một du ký hạng nhất. Hai nhân vật, cô giáo người Tuy Hòa, và anh quân nhân là người gốc Qui Nhơn nhưng đã đi xa từ lâu. Hai người cùng đi với nhau từ Tuy Hòa đến Qui Nhơn. Thời gian tuy chỉ 1, 2 ngày nhưng đủ để tình cảm nảy sinh giữa 2 người biến thành tình yêu, thứ tình yêu hồi hã, vội vã, của người quân nhân, sống như không có ngày mai và cô giáo cũng biết là anh quân nhân có thể không có ngày mai. Cảnh Cửu nhắc nhiều đến những địa danh thuộc Phú Yên và Bình Định. Mỗi địa danh có kèm theo một vài chi tiết đặc biệt về địa danh ấy, chỉ có người sống ở đó nhiều năm mới nhận ra. Tôi vẫn thường cho rằng phải là người sống nhiều năm ở một nơi chốn nào đó thì mới có thể diễn tả cái hay, cái đẹp, cái dễ

thương hoặc là dễ ghét về nơi chốn ấy. Cảnh Cửu củng cố niềm tin này trong tôi.

“Con sông Đà Ràng chảy qua cây cầu 1020 thước đó làm anh mê à. Mùa mưa nước lên lán bao la thật. Cũng mùa mưa nước đổ dầm dề gió bắc cát da chỉ còn con sông Đà và chỏm núi Nhạn là tương phùng như trong chuyện Sơn Tinh Thủy Tinh.”

Qua Cảnh Cửu, Tuy Hòa có cây cầu xe lửa chạy trên cao, gió dũi dũi trên mặt sông mát lịm, đập Đồng Cam, đèo Cả, đất úng phèn Hảo Sơn, sông Đà và núi Nhạn. Nghe kể rằng, núi mang tên Nhạn vì ngày xưa trên núi có chim nhạn làm tổ rất đông. Chim nhạn có lẽ là chim én, hay yến, nếu không cũng chung giống họ. Tôi không hề biết hình dáng chim nhạn, nhưng loài chim này luôn gợi lên những hình ảnh rất thi vị.

Nhạc sĩ Tu Mi trong bài “Tan Tác” viết rằng: “Mây bao la trời đen u tối. Đêm đông trường lữ khách băng khuâng. Ngóng về phương xa chờ tin nhận. Nhưng nhận nào có biết nơi nao mà chờ.”

Hàn Mặc Tử, mộ chôn nơi Ghềnh Ráng, cũng từng mong chim nhạn về. “Trước sân anh thơ thần. Đăm đăm trông nhận về. Mây trời còn phiêu bạt. Lang thang trên đôi quê.”

Chim nhạn, gợi lên hình ảnh của sự lãng du, phiêu bạt, và từ đó, sự chia ly.

Trên đường lên tháp Nhạn, tôi bước chân theo mấy câu hát nhịp nhàng “Anh còn nợ em. Chim về núi Nhạn. Trời mờ mưa đêm.” Tưởng tượng đến khuôn mặt nhăn nhó đau khổ, của anh ca sĩ nào đó rồi tự hỏi: núi Nhạn đóng vai trò gì trong chuyện anh còn nợ em của Anh

Cầu xe lửa Tuy Hòa

Bằng. Phải công nhận, thi sĩ và nhạc sĩ có tài xâu chuỗi những sự vật tưởng chừng như chẳng liên hệ gì với nhau, như “nợ em”, “núi Nhat”, và “mưa đêm”, để làm thành câu hát. Phải chăng, chim quay về chốn cũ mà người ra đi không về, cũng chẳng có thư, nên người nơi xa cảm thấy mình thiếu nợ người ở lại?

Trước khi đến Tuy Hòa tôi có thăm tháp Chăm Po Klong Garai ở Phan Rang. Tháp ở trên đồi không cao lắm, chừng trăm bậc thang, nhưng có lẽ vì say xe, hay tại buổi sáng hôm đó tôi uống ly sữa pha bằng nước chưa sôi, cũng có

thể vì trời nóng quá sức nên tôi bị đổ mồ hôi lạnh, choáng váng (triệu chứng của bị sốc nhiệt). Vì vậy, khi nghe Tuy Hòa có tháp Nhat, tôi ngần ngừ không muốn thăm dù tiện đường đi và gần thành phố. Hầu hết tất cả tháp Chăm miền duyên hải thường được xây trên đồi cao, gần cửa biển, có sông rộng và dài chảy sâu vào nội địa. Tôi sợ trời nóng, sức yếu không lên nổi đồi cao. Tuy nhiên núi Nhat cao chỉ 64 mét so với mực nước biển. Và du khách không cần phải đi bộ leo bậc thang mà có xe “tram” chở thẳng lên đồi.

Tháp Nhat nhỏ hơn

tháp Po Klong Garai. Trên đỉnh tháp có Linga, được phục chế có màu xám của xi măng chứ không đỏ cái màu đặc trưng của gạch xây tháp. Trước kia núi Nhat bị Pháp bắn pháo vào làm sụp đổ một phần tháp. Vòng quanh chân tháp Nhat có nhiều tượng phục chế trong đó có Ganesha khiến tôi đoán tháp sẽ thờ thần Hindu, nhưng, tháp thờ thánh mẫu Thiên Y A Na một phiên bản của thánh mẫu Thiên Hậu. Người Chăm là những người thiện chiến hoặc chuyên nghề mua bán vận chuyển bằng đường biển. Thánh mẫu Thiên Y A Na là vị thần phù hộ

cho người đi biển được an lành.

Đứng bên tháp Nhat tôi thấy có 2 cây cầu. Một cây bắc ngang sông Đà Rằng, còn gọi là sông Ba. Còn cây kia dành riêng cho xe lửa.

“Con sông Đà Rằng uốn khúc tự Cao nguyên xa. Nó mang về đây ruộng lúa đập Đồng Cam sau khi đã bỏ đất đen miền nhiệt đới Cheo Reo. Ruộng lúa có xanh tươi thật, bông trái có trĩu cành thật. Nhưng đó chẳng qua là một cái gì nhỏ bé của xứ Phú Yên này.” - Cảnh Cửu

“Họ vui mừng với những con tàu đến để rồi buồn rầu với những con tàu

trẻ

NHẬN IN SÁCH

NHẬN
IN ẤN | THIẾT KẾ | MINH HỌA

CÁC LOẠI SÁCH

VỚI SỐ LƯỢNG THEO YÊU CẦU

TỪ 50 CUỐN TRỞ LÊN
BÌA CỨNG HAY MỀM

MUỐN BIẾT CHI TIẾT, XIN ĐIỆN THOẠI

972.675.4383

Email: info@trenews.net

đi. Lòng họ trống không, mắt mờ như hôn tôi mờ theo con tàu 28 Tết năm nay.”

“Buổi trưa tôi lên ở ga này thấy anh đang gặm bắp đố. Hồi còn run rẩy lia ga xép. Con tàu thì chạy anh thì nhai dễ thương chi lạ. Tôi đâm ra yêu cái thân xác run run của con tàu, tiếng động rêm rêm trên đường sắt và người đồng hành biết thưởng thức hương vị quê hương mình – biết đâu đó cũng là sự chung tình khả ái.” - Cảnh Cửu.

Trên núi Nạn vẫn còn cái lô cốt từ thời Pháp. Ngày tôi đến có 2 người đàn ông mặc thường phục đang ăn trưa, 1 trong 2 người là bộ đội phục viên, người kia là khách của ông. Có lẽ 1 trong 2 người là nhân viên trông chừng tháp.

Rời tháp Nạn, những câu hát trong bài Chiều Qua Tuy Hòa của Nguyễn Đức Quang bay vờn sau lưng tôi.

Ôi những chiều mây vắt ngang lưng đèo.

Vọng Phu đưa mắt như buồn theo.

Cảnh Cửu nhắc đến những món ăn Tuy Hòa như cá lúi kho hành ăn với khoai lang, cá ô ô gói bánh tráng, càng cua biển to như cái sừng trâu và cơm vắt với cái đùi gà to tướng. Tuy Hòa của Cảnh Cửu giống như tấm ảnh đã cũ, loang lổ,

Tháp po-klong-garai

hoen ố màu thời gian. Bây giờ người ta nhắc đến sò Ó Loan, bánh xèo tôm nhảy. Làm gì còn cái đùi gà to tướng với nắm cơm giá 10 đồng.

Từ Tuy Hòa, theo chân Cảnh Cửu tôi đi Qui Nhơn. Theo ông, Qui Nhơn là một vùng quê nghèo nàn, cuộc sống khó khăn. Qui Nhơn có gì? Đường hầm qua dãy Cù Mông tối đen. Vân Canh nhiều thượng. Diêu Trì ngã ba. Cầu đôi nước đứng. Tháp Chăm gạch đỏ và núi Qui Nhơn

lở lói. Và có mộ Hàn Mặc Tử. Trần Thiện Thanh trong bài hát Hàn Mặc Tử đã viết “Tìm vào cô đơn, đất Qui Nhơn gầy đón chân Hàn đến.” Tại sao Qui Nhơn gầy? Vì nghèo? Nhìn trên bản đồ thì tỉnh Bình Định có hình dáng gầy guộc hơn so với tỉnh Gia Lai.

Qui Nhơn giàu nhân tài. Về văn học hiện đại có Hàn Mặc Tử, Quách Tấn và Chế Lan Viên. Văn học hậu hiện đại - miền Nam trước năm 75 có ông Võ Phiến. Trong

sử học thì có những danh tướng của Tây Sơn như Trần Quang Diệu và Bùi Thị Xuân.

Tuy Hòa và Qui Nhơn không còn cuộc sống đơn giản như Cảnh Cửu miêu tả. Mộ Hàn Mặc Tử bây giờ đẹp hơn căn nhà ông ở ngày xưa. Người bây giờ đến Qui Nhơn thì ra Eo Gió chụp ảnh sống ảo. Buổi tối ngồi ở tháp Nghinh Phong Tuy Hòa ngắm đèn màu sắc sỡ. Buổi sáng đi bộ vòng quanh ở hồ Điều Hòa tập thể dục. Về đêm dạo bờ biển Qui Nhơn nghe sóng vỗ rào rạt mà nhớ bài *Biển Nhớ* của Trịnh Công Sơn.

Đi để làm gì? Đoạn thơ mở đầu bài này nói rằng mỗi khúc quanh của con đường mang đến vài suy nghĩ. Với tôi, đi để tìm hiểu chính mình. Mỗi chuyến đi mở ra nhiều câu hỏi khiến tôi đi tìm câu trả lời, cho riêng tôi. Phải chăng, tôi cũng giống như một loài chim, kiếp nào đó đã từng sống ở núi Nạn, lâu ngày tìm về để thăm một quê hương không còn là của mình và rồi sẽ trở nên xa lạ.

mỗi khúc quanh trên đường,

mang về ý tưởng mới

mỗi buổi rạng vàng đông cảm xúc phả mùi hương.

- NTHH dịch của tác giả Võ Danh

NTHH

THÁNG GIÊNG NĂM 2024

BẢO HUẤN

Mái tóc yêu

NG. T. THANH DƯƠNG
ARLINGTON, TX

Đi chợ về chị Bông lôi mấy quả bưởi ra gọt, anh Bông ngoao ngoảng:

- Tuần này là tuần thứ bao nhiêu bà bắt cả nhà ăn bưởi rồi, hết trắng miệng bằng múi bưởi đến nấu chè bưởi.

- Mới có 4-5 tuần chứ mấy. Mục tiêu của em là lấy vỏ bưởi nấu nước gội đầu.

Anh Bông cần nhần:

- Ngày xưa ở Việt Nam nhà quê người ta gội đầu bằng vỏ bưởi lá bưởi trên

cây vườn nhà có sẵn, bà ở Mỹ bắt chước làm gì cho tốn công, tốn tiền?

- Anh sống bên cạnh em mà như khách đến chơi nhà chẳng hiểu gì cả. Em đang thử cách trị tóc rụng. Anh xem nè mái tóc em càng ngày càng xác xơ, tóc như lá khô mùa Thu rơi.

Anh Bông ... sáng mắt lên:

- Thì ra thế, kiểu này có... trị được hói đầu tóc sẽ mọc lại không?

Chị Bông thông cảm nhìn đầu hói của anh Bông

tóc còn loe hoe mấy sợi nhưng cũng phải phũ phàng:

- Trên youtube chỉ nói trị tóc rụng chứ không nói tóc mọc lại đâu, mà anh đầu hói lảng nhảnh như trắng xi măng thì chỗ nào cho tóc mọc lại được?

Chị Bông gọt sát vỏ bưởi vỏ chanh, nấu nước lấy tinh dầu gội đầu. Xem mấy youtube và bạn bè chỉ dẫn chị Bông đã từng làm theo, từ dễ cho đến khó: nào gội đầu bằng baby shampoo ít hóa chất để bảo vệ da đầu trẻ em thì cũng tốt cho da đầu

người lớn, nào hạn chế nhuộm tóc, hạn chế gội đầu sấy tóc thường xuyên, nào massage đầu với dầu ô liu, với dầu dừa rồi quấn khăn lại ủ tóc 15 phút, công phu và khó chịu như thế chị Bông cũng kiên nhẫn làm đến hết chai dầu ô liu, xong hết cả hũ dầu dừa organic cũng chẳng thấy kết quả gì mà hình như ... tóc càng rụng thêm. Lần này chị thử gội đầu bằng vỏ bưởi vỏ chanh đơn giản và sạch sẽ hơn xem sao.

Mỗi lần soi gương chải đầu chị Bông đều xót xa thương từng sợi tóc rơi rụng. Mỗi ngày trung bình người bình thường rụng 100 sợi tóc, chị Bông chưa bao giờ dám đếm xem tóc mình đã rụng bao nhiêu sợi vì càng đếm lòng càng đau, chỉ biết là nhiều lắm.

Nhìn những hình ảnh mình ngày xưa trẻ trung với mái tóc dày óng ả mà chị Bông thương tiếc vô vàn. Thuở bé mỗi lần mẹ gọi về nhà gội đầu khi bé Bông mãi chơi với bạn, mẹ đều dọa:

- Tóc dày thế này không chăm gội là có chấy rận ngay cho mà xem.

Năm 12- 13 tuổi lần đầu tiên bé Bông đi tiệm uốn tóc. Ngày ấy bé Bông hay xem phim Ấn Độ ở rạp Lạc Xuân đối diện chợ Gò Vấp, bên cạnh rạp hát là tiệm uốn tóc (quên tên tiệm rồi) có trưng

tấm bảng trước cửa “Chú Sáng chuyên cắt uốn sấy gội đủ kiểu tóc thời trang” với hình vẽ cô gái có mái tóc uốn quăn xinh đẹp, bé Bông rất thích và ước mơ đi uốn tóc. Vào tiệm gặp một chú, chắc là chú Sáng bé Bông liền chỉ hình ngoài cửa và nói:

- Chú uốn tóc cháu giống như kiểu cô kia.

- Uốn lạnh hay uốn nóng?

- Nóng lạnh gì cũng được, nhưng chú nhớ uốn đẹp như cô kia.

Bé Bông ngồi vào chiếc ghế cao cho chú Sáng quàng khăn cắt tóc, chú cắt xoèn xoẹt một chốc là xong rồi cô thợ phụ ra chấm thuốc vào từng lọn tóc, kẹp lên đó những kẹp sắt nóng nóng và Bông ngồi đợi cho tóc thấm thuốc.

Sau màn gội đầu sấy khô chú Sáng ra sấy lại tóc và chải tóc. Cuối cùng thì bé Bông có một mái tóc quăn to phồng như cái ... chảo úp lên đầu. Nhìn hình trong gương bé Bông khóc tại chỗ và ... bắt đền:

- Chú uốn lại tóc cháu đi...

- Nhỏ này ngộ chưa, tui uốn y hệt kiểu hình cô gái đó rồi.

- Nhưng tóc cháu xù to hơn tóc cô.

Chú Sáng dỗ ngọt:

- Ai biểu tóc đã nhiều còn đòi uốn quăn tóc sẽ xù

thêm, chỉ vài lần gội đầu tóc sẽ duỗi bớt là mái tóc đẹp như hình cô kia.

Bé Bông đành chấp nhận mái tóc to xù, trả tiền xong bé Bông cúi xuống lượm những kẹp tắm rơi rớt dưới đất và đứng soi gương kẹp tại chỗ cho tóc bớt xù mới ra khỏi tiệm vì sợ người ta nhìn và chê mái tóc xấu xí.

Trời ơi, ngày ấy bé Bông cứ “hận” mái tóc mình quá dày, khó uốn tóc chỉ ước gì tóc rụng bớt cho đẹp. Khi lớn thêm mỗi lần đến tiệm uốn tóc lại yêu cầu thợ tỉa tóc cho bớt dày. Ngày nay thì thêm mái tóc dày mà chỉ thấy trong mơ.

Khi lớn lên lấy chồng, ngày đám cưới cô Bông đã kinh nghiệm không đi uốn tóc, không chải tóc phồng kiểu cọ như những cô dâu thời đó mà chỉ để tóc buông xõa bờ vai cũng đã thấy tóc nặng vai mình.

oOo

Mái tóc yêu đã theo chị Bông suốt thời bé, thời thanh xuân, tha hồ làm tóc các kiểu, tóc kẹp phía sau bằng kẹp ba lá căng phồng vì tóc quá dày, khi bé Bông chơi nhảy dây kẹp ba lá ... chịu không nổi phải bung ra, tóc buộc đuôi ngựa tung tẩy theo mỗi bước đi nhanh, tóc chia hai, cột nơ hai bên, tóc bện đuôi sam lưng lẳng sau lưng, tóc cài “băng đô” và tóc xõa che

vàng trán trước mắt cho ra vẻ sâu mộng. Khi bận rộn làm việc gì thì tóc cột dây thun cho lẹ. Ôi, mái tóc đã bao lần thay hình đổi dạng theo ý cô chủ, nay nó “phản chủ” tự ý rụng rơi mặc cho chị Bông bồi hồi đau xót.

Có bị rụng tóc, mái đầu thưa thớt mới thấu hiểu tâm can của người khác khi mất đi mái tóc thời tuổi trẻ, mà có người còn trẻ vì lý do di truyền hay vì lý do sức khỏe họ đã ngậm đắng nuốt cay lãnh chịu nỗi buồn này, như hoàng tử Anh Williams đẹp trai mà đầu hói sớm đã làm chàng đẹp trai đi và già trước tuổi, hoàng tử thì thiếu gì quyền, thiếu gì tiền nhưng cũng không cách nào mang tóc trở về được. Tóc chàng đã đi xa.

Quý ông bị hói đầu trông ... ngộ nghĩnh làm sao, người thì hói khoảng trước trán, phía sau tóc còn đầy đủ, người thì hói ngay chính giữa đầu xung quanh tóc vẫn đủ đầy. Nhiều ông chán quá bèn ... xuống tóc cạo trọc luôn cho khỏi nham nhở chứ không phải các ông muốn vào chùa đi tu.

Bạn bè cùng sinh hoạt trên diễn đàn, các chị cũng đau khổ vì tóc chứ nào riêng chị Bông. Người nọ hỏi người kia gội đầu shampoo gì, uống thuốc gì để hạn chế rụng tóc và mọc lại tóc. Vài nhãn hiệu shampoo,

Hoàng hôn phố núi

*Hôm anh về phố núi,
Những hàng cây chập chùng,
Đường quanh co nhiều lối,
Gió buổi chiều băng khuâng.*

*Anh có thấy mây trời,
Giăng giăng trên đỉnh núi,
Như những điều xa xôi,
Tâm tay em không tới.*

*Em cũng đã từng mơ,
Lững lờ mây trôi ấy,
Em cũng đã từng chờ,
Núi rừng kia thức dậy.*

*Hãy cùng em lãng mạn,
Nắng chiều đã tàn phai,
Anh ơi, đi thật chậm,
Nghe gió núi thổi dài.*

*Thôi em sẽ mộng gần,
Khi có anh bên cạnh,
Nếu phố núi vô tình,
Mang về đây hơi lạnh.*

*Anh sẽ là núi non,
Che vai em chiều xuống,
Qua những nẻo đường mòn,
Qua những con đường dốc.*

*Mai anh rời phố núi,
Rừng rưng mây cuối trời,
Ngại ngừng em không nói,
Nhớ thương thâm mà thôi*

*Một mình em thơ thẩn,
Mây và núi bơ vơ,
Chiều mênh mông vô tận,
Hoàng hôn không bến bờ.*

*Anh đã xa rồi đấy,
Phố núi chưa lên đèn,
Nắng chiều tàn le lối,
Hoàng hôn trong mắt em.*

thuốc quảng cáo đầy trên báo chí, trên mạng nghe ngon lành lắm nhưng chắc không hiệu quả gì vì chị Bông vẫn thấy xung quanh mình những người nhiều tuổi, đàn ông đàn bà đều có mái tóc mùa Thu lá bay.

Sau khi tốn tiền mua bưởi, bắt chông ăn bưởi không ngừng nghỉ để gội đầu năm lần bảy lượt với vỏ bưởi vỏ chanh tóc vẫn rụng chị Bông chán nản không thêm chữa trị gì nữa, chỉ vót vát chút xíu là uống thuốc viên Biotin may ra nuôi dưỡng chân tóc đỡ rụng được chút nào hay chút đó. Anh Bông an ủi:

- Các cách trị rụng tóc cho người còn trẻ, không thể hiệu nghiệm với người già như bà đâu. Tóc cũng như người, tóc lão hóa đau bệnh và về châu trời, thôi thì hẹn nhau kiếp sau gặp lại.

Anh Bông có vẻ đúng, chị Bông đành an phận tóc có nhiều xài nhiều không đòi hỏi gì thêm. Tối một ngày nào đó không còn đủ tóc để xài thì sẽ có ... tóc giả cứu nhân độ thế.

Xem những hình ảnh bạn bè, quý bà quý ông trung niên, lão niên hớp mặt biết ngay ai tóc thật tóc giả, ai tóc nhiều tóc ít. Mỗi khi đi đâu bà nào cũng thừa hiểu phải gội đầu, tóc mới gội sẽ bông bênh thêm, chị Bông cũng có kinh nghiệm đó.

Các doanh nghiệp tha hồ kiếm tiền vụ làm tóc giả vì ai cũng cần thẩm mỹ bề ngoài. Tóc giả cho quý bà thì dễ rồi, đủ kiểu, tóc nguyên đầu, nửa đầu. Tóc giả cho quý ông phần nhiều là trước “hiền nhà”, ông cao niên nào có phần mái trước trán bông bênh là ... nghi lắm! biết ngay không phải hàng thật. Ngoài ra còn có cách khác để “cứu bồ” cho mái đầu thiếu tóc là những chiếc mũ. Quý ông quý bà, có nhiều kiểu mũ để đội khi ra đường khi giao tiếp với bạn bè vừa thời trang lịch sự vừa che giấu một niềm đau.

oOo

Thấy chị Bông ngời hoài bên computer anh Bông tò mò:

- Mỗi lần thấy bà vùi đầu vào computer là bà đang có chuyện gì đó?

- Đúng thế, mái tóc em ...

Anh Bông rụng rời cắt ngang:

- Mái tóc em ... Trời, bà đã công nhận là hết cách chữa rụng tóc rồi. Nay lại có cách khác nữa sao? Hết buổi nay tới gì?

- Anh bình tĩnh nghe em nói hết câu đã. Mái tóc em xơ xác quá nên em đang lên mạng tìm mua kiểu mũ nào đẹp để đội khi ra đường cho tóc gió bớt bay, bớt xác xơ thôi mà.

NTTD

(JAN. 10, 2024)

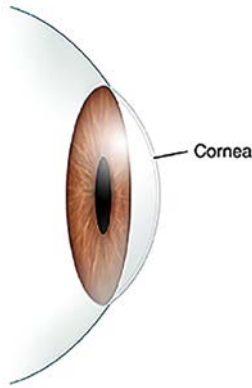
NTTD

TRIỆU MINH

Bạn biết gì về một số yếu tố liên quan đến đôi mắt? Sau đây là mấy điểm chính cần quan tâm:

Sức khỏe của mắt

Tầm nhìn bắt đầu ở giác mạc (cornea)

Ánh sáng bật ra khỏi một vật thể và đi vào giác mạc, là một mô trong suốt trên bề mặt của mắt; giác mạc sau đó uốn cong ánh sáng để cho hình ảnh rõ ràng hơn. Rồi các phần khác bắt đầu hoạt động để giúp chúng ta nhìn thấy trong các tình huống có mức độ ánh sáng khác nhau (đồng tử), tập trung vào các vật thể gần và xa (thấu kính), xác định màu sắc (võng mạc) và nhận biết những gì chúng ta nhìn thấy (dây thần kinh thị giác, truyền tín hiệu đến não). Tất cả đều theo tinh thần đồng đội!

Mùa đông không cần đeo kính mát?

Tia nắng chói chang của mặt trời có thể làm hư mắt bạn trong bất kỳ mùa nào, bất kể nhiệt độ ra sao, vì vậy quanh năm hãy đeo kính mát vào những ngày nắng. Tiếp xúc với bức xạ UVA và UVB (loại phát ra từ mặt trời) có thể theo thời gian dẫn đến đục thủy tinh thể (cataracts) và một số bệnh ung thư. Để được bảo vệ tốt nhất, hãy tìm những tròng kính lớn có khả năng chặn 99% đến 100% cả tia UVA và UVB và đeo vào bất cứ khi nào có nắng.

Kính chặn ánh sáng xanh

Tuy các nghiên cứu vẫn chưa đưa ra câu trả lời rõ ràng về việc liệu kính chặn ánh sáng xanh blue (light-blocking glasses) có thực sự giúp bảo vệ mắt khỏi những bước sóng (wavelengths) ánh sáng này hay không, các chuyên gia khuyên nên thử đeo một cặp kính đó nếu bạn gặp phải những tác động khó chịu (như đau đầu, khô mắt và mờ mắt) khi nhìn quá lâu vào laptop, TV hoặc điện thoại thông minh. Hoặc, hãy chớp mắt và cho mắt nghỉ ngơi bằng cách sử dụng quy tắc 20-20-20 khi nào ngồi trước màn hình: Cứ sau 20 phút, hãy rời màn hình để nhìn xa 20 feet trong 20 giây.

Hút thuốc

Hút thuốc tai hại khủng khiếp cho sức khỏe của phổi và là nguy cơ gây bệnh tim, nhưng nó cũng có thể khiến thị lực của bạn gặp nguy hiểm. Nó có liên quan đến nguy cơ thoái hóa điểm vàng (macular degeneration) và đục thủy tinh thể do tuổi tác, là những bệnh mà theo thời gian có thể dẫn đến mờ mắt hoặc mù lòa. Hút thuốc còn làm tổn thương dây thần kinh thị giác và các bộ phận khác của mắt, những bộ phận quan trọng để có được thị lực rõ ràng.

Cà rốt giúp nhìn rõ hơn

Không chỉ là câu nói của trường học ngày xưa để khuyến khích trẻ ăn rau, mà trong thực tế, cà rốt là thực phẩm hỗ trợ tốt cho sức khỏe của mắt. Chúng chứa nhiều beta-carotene, một chất chống oxy hóa cung cấp sắc tố cho chúng, góp phần vào sức khỏe và chức năng của một số thành phần trong mắt. Bạn cũng nên ăn thực phẩm chứa nhiều lutein và zeaxanthin (có nhiều trong các loại rau lá xanh đậm), các hợp chất thực vật cần thiết cho thị lực và phòng chống bệnh tật.

Chợ hoa

Tết Giáp Thìn có gì lạ?

Chậu cúc vàng
bông nhỏ và ít hơn
năm ngoái

Lệ thường niên, cứ trước Tết Nguyên Đán khoảng 20 ngày thì khu parking trước Thương xá Phước Lộc Thọ (đại lộ Bolsa, thành phố Westminster) lại rộn ràng với “muôn hồng nghìn tía” hoa phô sắc mời chào đồng hương Việt tới thưởng ngoạn, chụp hình, mua bán.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Ngày khai trương chợ hoa không cố định vì tùy thuộc vào ngày Tết Nguyên Đán. Năm nay, chợ hoa khai trương ngày 18 tháng Một, 2024, vừa khai trương xong thì đón liên tiếp mưa tầm tã hết 2 ngày cuối tuần. Nhưng sự hiếu kỳ không cho phép tôi ngồi yên ở nhà, nên chiều thứ Bảy dù mưa và lạnh tôi cũng trùm cái áo mưa nilon mỏng te vô, cố bươn tới chợ để coi chợ hoa năm nay có gì mới hơn năm ngoái. Tuy là lạnh và ướt át, nhưng mưa ở quận Cam là “hàng quý hiếm” nên đi

trong mưa cũng là cái thú vui, nhớ lại thời “tắm mưa” ngày xưa ở quê tôi.

Cô bạn tôi muốn tìm mua bông cúc vàng về nhà trang trí Tết, tôi hỏi sao không mua cúc vàng ở Costco, giá có \$19/chậu. Cô nói, cúc ở Costco bông nhỏ quá, chờ chợ hoa Phước Lộc Thọ khai trương mới đi mua cúc. Chợ hoa năm nay tôi bảo đảm cô bạn tôi sẽ thất vọng vì chỉ có một shop bán cúc vàng, mà chậu cúc nhỏ xíu và bông cũng nhỏ. Năm ngoái, bông cúc bụi hơn nắm tay người lớn, có nhiều màu rực rỡ, vàng, đỏ tím, xanh lá mạ rất

bắt mắt. Tôi hỏi bà chủ shop, cúc sao năm nay nhỏ và ít quá vậy, bà chủ nói tại năm nay lạnh quá cúc không lớn, bông nhỏ.

Tôi để ý kiếm bông vạn thọ (loại bông đặc trưng miền Tây Nam kỳ) mà không thấy có bày bán chậu nào. Nhớ lúc tôi còn nhỏ, năm nào mẹ tôi cũng đi chợ mua 5 chậu vạn thọ: 2 chậu lớn bày 2 bên cánh cửa trước sân nhà, một chậu lớn chuyển qua chậu sứ để trên bàn tiếp khách, 2 chậu nhỏ chuyển qua chậu sứ nhỏ để lên bàn thờ gia tiên. Ở miền Tây, ngày Tết Nguyên Đán, ngày Rằm,

ngày mừng Một (âm lịch) hàng tháng trong nhà không thể thiếu 2 bình bông vạn thọ trên bàn thờ, ít nhiều gì cũng phải có. Người miền Tây thích loại vạn thọ kép dày cánh, màu vàng cam đậm ấm nóng.

Như mọi khi, “công chúa” của các loài hoa là hoa lan “nắng hồng ư, mưa hồng chi, ghét gió, kỵ mù sương,” kỵ luôn mùi khói thuốc lá, nên lan luôn được tưng tiu trong nhà kính, thời tiết lạnh hay nóng, nắng mưa không hề hấn gì tới “nàng công chúa” đông đảo. Vì vậy năm nay lan vẫn đẹp, vẫn rực rỡ, và được bày bán rất nhiều ở chợ hoa với tấm bảng sơn chữ “NO SMOKING” đậm màu đỏ treo phía trước shop lan.

Chợ năm nay cũng có bán nhiều bông hồng môn, riêng chậu môn kiểng toàn lá xanh có gân đỏ thì không thấy. Cụ Hồ Biểu Chánh viết: “Cháu nhớ coi, mỗi bẹ môn, cái cọng thì thẳng ngay sườn

Hoa lan

Dám mưa đi mua hoa.

đuột, mà ở trong thì có lỗ thông từ dưới lên trên, không có gai, mà cũng không có nhánh. Còn cả bụi môn thì lá nằm trên che gốc kín mít, coi có đủ vắn đủ chất lắm vậy.

Năm trước thầy ngó môn rồi thầy đặt một cặp đối như vậy: Trung thông ngoại trực, vô mạng vô chi/ Thượng cái, hạ tàn, hữu vắn hữu chất. Phải hôn? Trong thông, ngoài

thẳng, không có gai, không có nhánh. Trên che đây cho dưới được ấm êm, ra vẻ đủ vắn, đủ chất như người quân tử.” Xem ra, xét về ý nghĩa sâu xa thì bông hồng môn tuy đẹp nhưng không sánh được với thanh môn vậy.

Năm trước, kiểng bonsai (cây uốn thành hình tượng và ép trong chậu nhỏ) được bày bán một khu riêng, nay thì bày bán chung với các shop hoa khác bên ngoài, và không thấy các chậu bonsai cỡ lớn. Mai vàng miền Nam cũng nhỏ hơn và ít bông hơn. Bông forsythia màu vàng rực rỡ là giống cây bụi được trồng làm hàng rào (không khác gì cây lồng đèn/dám bụi ở Việt Nam,) nhờ có màu giống mai Việt Nam và ra bông nhiều trong dịp Tết Nguyên Đán, nên được người gốc Việt đặt cho nó cái tên “mai Mỹ.” Mai Mỹ cánh nhỏ, mỏng, yếu ớt, dễ bị dập, rũ, gặp thời tiết bất lợi như năm nay nên tôi chưa thấy bày bán

Tác giả (hình trái)
Shop thư pháp Khánh Diệp

ở chợ hoa. Có lẽ người bán chờ nắng ấm mới đem ra bán chẳng?

Bông tâm xuân nhuộm màu xanh, đỏ, vàng, trắng ... nhập từ Trung Quốc năm nào cũng nhiều tràn trề. Loại bông này gần như khô rồi, nên không bị ảnh hưởng bởi thời tiết nước Mỹ.

Có loại bông tôi không biết tên gì, màu hồng xác pháo sang trọng, được chủ shop che kín trong lều, chỉ để hở ra một khoảng trống nhỏ cho bông thở. Tôi bèn thò tay vào lỗ hồng chụp một tấm hình “bông lạ.”

Nói chung, phần lớn bông tươi đều phải né mưa và được chủ nhân che chắn, bảo vệ. Riêng bông sống đời thì phơi ra giữa trời mưa, đẹp long lanh nhờ những giọt nước mưa đọng trên cánh bông mà không suy suyển gì, ngạo nghễ thách thức thời tiết đúng như tên của nó.

Chợ hoa xuân dĩ nhiên không thể thiếu vài shop bán áo dài nam nữ, trẻ em, và shop thư pháp

Tâm
xuân
Trung
Quốc

tiếng Việt của “Cô đồ” Khánh Diệp. Chị Khánh Diệp nói viết thư pháp tiếng Việt để các em nhỏ gốc Việt qua đó có lòng ham thích học tiếng Việt, không quên nguồn gốc người Việt Nam.

Một chị bán đồ chơi trẻ em và đồ trang trí Tết than thở, mới khai trương mà bị mưa nên ế, ngồi “chờ lượng hoa rơi thôi,” hy vọng vài hôm nữa nắng tốt khách mua đông hơn. Tôi hỏi, mưa dầm vậy bán ế có được giảm tiền muốn chỗ bán không? Chị trả lời tiền muốn đã nộp đủ trước hết theo hợp đồng

rồi, bán ế hay đắt chủ đất cũng không giảm giá.

Lẻ loi giữa hàng loạt sắc màu bông hoa và áo dài Việt Nam rực rỡ tôi thấy lọt thỏm một shop bán cá khô Cà Mau đựng trong bao nylon hút chân không, có vẻ như sạp cá khô không ăn nhập gì hết với quang cảnh xung quanh, nhưng tôi nghĩ đó là cần thiết. Ở quê tôi, ngày Tết “ngán tràn bản họ” các loại thịt thà, bánh nếp béo ngậy, thì người người chạy đi kiếm những gánh bún nước lèo (bún mắm) để “chống ngán,” chưa khi nào gánh bún nước

lèo “mọc ra” nhiều như ngày Tết rồi xúm nhau “mai danh ẩn tích” sau khi hết Tết. Ở Little Sài Gòn này, món ăn chống ngán mà “hao cơm” chính là các loại cá khô ngon. Chủ shop vẫn còn đóng gói “nửa ký” (500 gram) chớ chưa chuyển qua đóng gói đơn vị pound/lb (450 gram) kiểu Mỹ. Tôi mua gói khô cá lù đừ nửa ký giá 22 Mỹ kim, so với cá cơm khô mua trong chợ Đại Hàn giá 7 Mỹ kim/hộp 100 gram thì giá khô cá lù đừ ở chợ hoa rẻ hơn.

Năm nay là năm con Rồng, ngoài những con rồng kiểu bình thường thì có những con gông (không phải rồng, tôi đặt nó tên là con Gông) nó lạ lắm, nhưng tôi tạm dừng ở đây để quý độc giả còn có thời gian coi hình chợ hoa, viết nhiều quá mất hay. Bài sau tôi sẽ kể hầu quý độc giả chuyện con Rồng và con Gông giúp vui mấy ngày Xuân, Tết Việt.

TPT

Kiếnng bonsai

HOÀNG VŨ

Emoji có nguồn gốc vào năm 1999 từ công ty NTT của Nhật Bản với 180 biểu tượng cảm xúc. Ý tưởng thiết kế này do Shigetaka Kurita gợi ý và lấy cảm hứng từ nhiều nguồn khác nhau như: bảng báo giao thông, truyện tranh và dự báo thời tiết. Sau đó, các nhà thiết kế đã khéo léo sử dụng các biểu tượng phổ biến có sẵn để tạo nên một loạt emoji độc đáo và sáng tạo. Bạn có thể bắt gặp emoji ở khắp nơi, từ trong điện thoại đến các phương tiện truyền thông, đặc biệt sử dụng nhiều trong các mục tin nhắn.

Emoji hình trái tim rất phổ biến vì có thể được sử dụng để truyền tải toàn bộ cảm xúc tích cực của con người, bao gồm lãng mạn, tình cảm, tình yêu, hạnh phúc, hòa bình, lòng biết ơn, phấn khích, đồng ý, cảm thông và thậm chí đôi khi chia buồn, luyến tiếc.

Emoji - còn được gọi là biểu tượng cảm xúc - là những hình ảnh nhỏ được tạo ra để mô phỏng các biểu cảm của con người, bao gồm cả niềm vui và nỗi buồn.

Emoji hình trái tim

NHIỀU KỲ - KỲ 1

Có bao nhiêu emoji hình trái tim và ý nghĩa?

Hiện đã có hơn 40 emoji sử dụng hình trái tim. Sau đây là các emoji hình trái tim phổ biến nhất, ý nghĩa của chúng, và khi nào bạn nên (và không nên) sử dụng.

Trái tim màu đỏ

Là emoji hình trái tim phổ biến nhất và linh hoạt nhất, nhưng đôi lúc dễ gây lẫn lộn. Một trái tim màu đỏ có ý nghĩa “vô thưởng vô phạt” như việc thích một bức ảnh trên mạng xã hội, nhạt nhẽo như nói rằng bạn đã nhận và hiểu một tin nhắn, hoặc tỏ ra xúc động như bày tỏ tình cảm của mình trong một tin nhắn yêu thương.

SỬ DỤNG: Về mặt kỹ thuật, bạn có thể sử dụng emoji này trong hầu hết mọi bối cảnh, đó là lý do tại sao nó thường nằm trong danh sách các emoji được khuyến dùng. Sử dụng nó bất cứ lúc nào bạn muốn truyền tải một cảm xúc tích cực.

BỎ QUA: Vì màu đỏ đôi khi tượng trưng cho sự lãng mạn, nên đừng sử dụng emoji hình trái tim màu đỏ trong bối cảnh kinh doanh, hoặc ý định của bạn chỉ mang tính chất chuyên nghiệp.

Ngược lại, vì đây là phản hồi thường dùng trong rất nhiều trường hợp, nên nó có thể bị coi là chiếu lệ hoặc không mang tính cách cá nhân. Nếu bạn muốn có phong cách lãng mạn, hãy cân nhắc tránh dùng khi thể hiện tình cảm thực sự chân thành của mình với ai đó, mà nên dùng emoji màu khác.

Trái tim màu hồng

Trái tim màu hồng chỉ mới được giới thiệu vào năm 2022 nhưng đã trở nên phổ biến, được yêu cầu nhiều nhất từ trước đến nay.

SỬ DỤNG: Tương tự như trái tim màu đỏ, bạn có thể thoải mái sử dụng nó để truyền tải bất cứ cảm xúc tích cực nào nhưng không tiềm ẩn hàm ý lãng mạn.

BỎ QUA: Nó có thể có vẻ “trẻ con” hoặc quá vui vẻ, vì vậy đừng dùng trong những tình huống mà bạn muốn tỏ ra chuyên nghiệp hoặc muốn giữ giọng điệu nghiêm túc.

Trái tim xanh dương nhạt

Trái tim này cũng mới trong danh sách và được yêu thích khi kết hợp với các emoji hình trái tim khác. Không như trái tim màu xanh đậm truyền thống, nó có một màu xanh sáng hơn.

SỬ DỤNG: Đây là một lựa chọn phổ biến nhằm thể hiện tình bạn và cảm giác ấm áp để thêm vào bất cứ thứ gì có màu xanh lam.

BỎ QUA: Trái tim này khá “lạnh tính” nên khó có thể bị hiểu lầm. Nhưng đừng dùng trong bất cứ tình huống nào mà hình trái tim không phù hợp (như trong bối cảnh chuyên nghiệp). Và đừng lạm dụng nó: Dùng quá nhiều bất kỳ emoji nào cũng có thể làm lộn xộn tin nhắn của bạn hoặc dẫn đến hiểu sai.

‘Tina Turner The Musical’ đang lưu diễn tại Broadway Dallas, và thú thật đây là lần đầu tiên người viết được xem một vở nhạc kịch gây nhiều xúc cảm đến như vậy. Nhiều phân đoạn đã làm người xem muốn rơi nước mắt. So với nhiều nhạc kịch khác, ‘Tina’ tương đối đơn giản trong phần dàn dựng cũng như về mặt kịch bản, song đó cũng là lý do nó gây ấn tượng mạnh.

Naomi Rodgers trong vai Tina Turner (MATTHEW MURPHY)

IAN BÙI
DALLAS, TX

Nhạc kịch ‘Tina’ thuộc thể loại jukebox musical, tức là phần âm nhạc đến từ những ca khúc đã có sẵn, được lắp ráp lại và đặt trong bối cảnh một vở kịch. Trong trường hợp này, cốt truyện đến từ cuộc đời đầy sóng gió của Tina Turner, mệnh danh Nữ Hoàng của Rock’n’Roll. Một câu chuyện đầy đầy những khổ đau và vinh nhục, nhưng với một cái kết có hậu và những phần thưởng xứng đáng.

Tina với ban nhạc Kings of Rhythm của Ike Turner vào đầu thập niên 1960 (MICHAEL OCHS ARCHIVES)

Sinh năm 1939 trong một gia đình tá điền nghèo khó tại Nutbush, Tennessee, Anna Mae Bullock từ nhỏ đã tỏ ra là một cô bé tuy cứng đầu nhưng có một giọng hát cực khoẻ. Trong nhà thờ, cô bao giờ cũng là đứa nhỏ hát to nhất, đến độ hay bị ông bố la rầy. Sau khi bố mẹ cô ly dị, hai chị em cô sống với mẹ một thời gian, nhưng sau đó không lâu mẹ cô dắt cô em Alline lên St Louis (Missouri) sống, bỏ cô lại cho bà Ngoại nuôi.

Brianna Cameron trong vai Anna Mae thuở còn thất bím (BROADWAY DALLAS)

Sự nghiệp của ca sĩ Anna Mae bắt đầu năm 1956, khi cô mới 17 tuổi. Bà Ngoại của cô khuyên cô nên lên St Louis để sống với Mẹ mình vì bà muốn cô có cơ hội phát triển tài năng ca hát của mình. Từ nhà quê lên tỉnh, Anna Mae hội nhập dần với đời sống thành thị và nhanh chóng trở thành gương mặt quen thuộc tại các nightclub của người da Đen, đặc biệt là Club Manhattan, nơi ban nhạc Kings of Rhythm của Ike Turner thường xuyên trình diễn. Nhận ra giọng hát xuất chúng của Anna Mae, Ike Turner đưa cô vào làm ca sĩ chính.

Wydetta Carter trong vai bà Ngoại “Gran Georgeanna” (BROADWAY DALLAS)

Ike là một nhà nhạc sĩ khá thành công lúc bấy giờ. Năm 1960 Ike sản xuất bản nhạc top hit đầu tiên cùng Anna Mae tựa là “A Fool In Love”, với nghệ danh Ike and Tina Turner. Từ đó trở đi, cái tên Tina Turner được gắn liền với Anna Mae cho đến ngày cuối đời. Tina lấy Ike năm 1962, hai người có với nhau một người con. Cuộc hôn nhân của họ đầy sóng gió phần lớn vì tánh tình đào hoa và vũ phu của Ike. Năm 1976 Tina Turner ly dị chồng vì không chịu nổi sự đánh đập của Ike, nhưng cái giá cô phải trả là mất hết bản quyền các nhạc phẩm làm chung với Ike.

Ike và Tina Turner trình diễn tại London năm 1975 (GETTY)

Đầu thập niên 80, sự nghiệp của Tina Turner tuột dốc thê thảm vì khi đó cô đã bước vào lứa tuổi 40, được cho là quá thì trong giới showbiz. Trong quyển hồi ký Tina Turner kể có lúc cô chỉ còn 36 xu trong nhà băng, thậm chí phải nhận foodstamps và làm nghề dọn dẹp nhà cửa để có tiền nuôi con. Nhưng nhờ được phát hiện bởi một nhà sản xuất bên Anh, Tina Turner được lãng-xê trở lại trong một phong cách mới, cùng lúc với phong trào MTV đang nổi lên. Bài "What's Love Got To Do With It" trở thành top hit năm 1984 và mang lại cho Tina Turner 4 giải Grammy!

Ari Groover trong vai Tina Turner (BROADWAY DALLAS)

Với lối trình diễn đầy năng lực trong những bộ áo bó sát khoe đôi chân dài của mình và đầu tóc punk độc đáo, Tina Turner nhanh chóng thu hút một lượng fan đông đảo. Năm 1988 Tina Turner lập kỷ lục trình diễn trước 180,000 khán giả tại vận động trường Maracaña ở Rio de Janeiro. Trước đó 2 năm, Tina gặp nhà sản xuất nhạc Erwin Bach, người Đức, và hai người trở thành tình nhân mặc dù Erwin trẻ hơn Tina đến 16 tuổi. Họ kết hôn năm 1993 sau khi Tina Turner trở thành công dân Thụy Sĩ.

Tina Turner (Ari Groover) đọc thúc khán giả hát chung bài "Proud Mary" để kết thúc chương trình (BROADWAY DALLAS)

Những năm cuối đời, Tina Turner mắc nhiều bệnh đến từ chứng huyết áp cao bà bị tử nhỏ mà không biết. Khi thận của Tina suy yếu, Erwin đã hiến cho bà thận của mình để giúp bà kéo dài cuộc sống. Là một Phật tử từ thập niên 1970, Tina nói những gì xảy đến cho mình đều do nhân quả và bà chấp nhận tất cả, nhưng bà muốn trở thành tiếng nói cho những người phụ nữ bị chồng hành hung. Bà khuyên họ "Hãy mạnh dạn bỏ đi, vì không nơi nào khác có thể tệ hơn." Bà mất vào tháng Năm, 2023, hưởng thọ 83 tuổi.

Tina Turner dự đêm mở màn nhạc kịch 'Tina Turner' ở New York năm 2019 (GETTY)

Mẹo vặt hàng ngày

HOÀNG HƯƠNG

Trong cuộc sống hàng ngày, có rất nhiều việc chúng ta làm đã quá quen thuộc tới mức chúng ta không muốn thử cách khác cho những việc đơn giản đó. Tuy nhiên, có rất nhiều mẹo giúp đơn giản hoá công việc, qua đó tiết kiệm thời gian và tiền bạc.

■ **Dùng móc treo quần áo để giữ sách nấu ăn.** Đã bao giờ bạn gặp trường hợp tay đang dính đầy bột hay dầu mỡ nhưng sách nấu ăn bất chợt gặp lại khiến bạn không thể tiếp tục công thức đang thực hiện? Chỉ cần treo móc áo của bạn lên một trong các tay nắm tủ bếp và kẹp công thức nấu ăn của bạn vào đó.

■ **Dùng hạt óc chó (walnut) để làm mờ vết trầy xước trên đồ gỗ.** Chà hạt óc chó lên vết xước vài lần. Sau đó, dùng vải mềm chà xát để gỗ hấp thụ dầu từ quả óc chó. Vết trầy xước sẽ biến mất với cách làm đơn giản này.

■ **Dùng chỉ nha khoa để cắt bánh.** Cắt một đoạn chỉ nha khoa không mùi (unflavoured dental floss) đủ dài theo kích thước chiếc bánh. Đặt chỉ lên vị trí bạn muốn cắt và thực hiện chuyển động của qua lại khi ấn xuống bánh.

■ **Tái chế lò xo kim loại bút bi.** Để giúp gia tăng tuổi thọ cho cáp sạc điện thoại, máy tính bảng, lấy lò xo kim loại trong bút bi để quấn quanh cáp sạc. Mẹo nhỏ này giúp dây cáp hạn chế hư hại sau mỗi lần tháo, lắp trong khi sử dụng.

DALLAS Sự Kiện

LUNAR NEW YEAR AT ASIA
TIMES SQUARE

26/1 tới 11/2 (các ngày cuối tuần). Trình diễn văn nghệ, bán thức ăn, pháo bông, múa lân, và nhiều tiết mục giải trí khác

Địa điểm: Asia Times Square, 2625 W. Pioneer Pkwy, Grand Prairie TX 75051. Điện thoại 972-975-5100. Giá vé: miễn phí.

LUNAR NEW YEAR
CELEBRATION AT CALI SAIGON
MALL

10/2 (11am tới 12:30pm). Múa lân, đốt pháo, trình diễn văn nghệ và bán thức ăn

Địa điểm: Cali Saigon Mall, 3212 N. Jupiter Road, Garland TX 75044. Giá vé: miễn phí

SOUTHLAKE SPRING FESTIVAL

10/2 (11am tới 4pm). Lễ hội mùa xuân do các cộng đồng Đông và Nam Á tổ chức. Trình diễn văn hóa văn nghệ của người Nhật, Korea, Trung Quốc, Việt Nam, Thái Lan, Mã Lai...

Địa điểm: Southlake Town Square, 1400 Main Street, Southlake TX 76092. Điện thoại 817-748-8400. Giá vé: miễn phí.

Mộc Châu

cô sơn nữ núi đồi đất Việt

Không có sự mở mang rộng rãi của du lịch ở Việt Nam, có lẽ ít người biết đến thị trấn Mộc Châu thuộc tỉnh Sơn La, cách Hà Nội khoảng 4 tiếng lái xe. Tôi theo chân đoàn du lịch đi thăm viếng vùng Tây Bắc Việt Nam, nơi có những cảnh đẹp núi đồi xanh ngát của thiên nhiên và những con người suốt đời ôm ấp núi rừng để tồn tại.

TRINH THANH THỦY
Bài và hình
ORANGE COUNTY, CA

Tôi chọn một lịch trình khứ hồi khởi đi từ Hà Nội qua nhiều nơi, vượt 3 trong Tứ Đại Đỉnh Đèo miền Bắc là: Đèo Khau Phạ, Đèo Ô Quy Hồ, Đèo Pha Đin và điểm cuối là Mộc Châu rồi quay về Hà Nội. Nếu bạn ở Sài Gòn, bạn có thể bay từ Sài Gòn ra Hà Nội để tham dự chuyến đi này. Các đoàn du lịch

thường chia lịch trình thăm viếng ra làm hai, Tây Bắc và Đông Bắc để dẫn Tour mà cả hai đều bao gồm một phần của Mộc Châu. Tôi theo lịch trình Tây Bắc nên muốn thăm hết Mộc Châu tôi cần ghi danh thêm một Tour Đông Bắc với Hà Giang mới tận hưởng hết cái đẹp của thị trấn này.

Rời Hà Nội đoàn chúng tôi đi qua Nghĩa Lộ, Mù

Căng Chải, SaPa, Lai Châu, Điện Biên rồi cuối cùng điểm đến của Sơn La là Mộc Châu. Chuyến đi là một thử nghiệm ngắm nhìn một chuỗi cảnh thiên nhiên đồi núi tuyệt đẹp, ai nhìn thấy cũng mê mẩn lòng người. Có lẽ nhờ nhu cầu du lịch thúc đẩy mà hệ thống đường sá được sửa sang, mở rộng, khiến xe cộ lưu thông trên những

con đường nối liền các thị trấn và thành phố được trơn tru. Bác tài xế xe bus lái xe hết sức an toàn, tuân thủ luật lệ đã nghỉ 20, 30 phút sau một thời gian dài lái xe theo đúng quy định của hãng du lịch. Điều kiện vận chuyển ở các đỉnh cao đều được tính toán trước, tỷ như bạn phải đi cáp treo lên các đỉnh núi. Nơi nào có nhiều bậc thang, bạn không đi bộ hay trèo lên được, họ có xe điện đưa bạn đi, chỉ cần bỏ tí tiền là bạn có thể đến nơi mà không cần leo. Có thể nói kỹ thuật du lịch ở Việt Nam giờ tiến bộ rất nhiều. Ngay đến tiêu chuẩn các khách sạn từ 3 đến 5 sao cũng đạt được tiêu chuẩn quốc tế. Tôi đi nhiều nên có thể so sánh và nhìn ra được, do đó tôi không ngạc nhiên khi thấy bây giờ có nhiều khách du lịch đến viếng VN. Họ đến từ nhiều quốc gia

Cầu kính Bạch Long. Mộc Châu

trên thế giới. Âu Châu có, Á Châu có, Đại Hàn, Nhật, Trung Quốc, Ấn Độ, Trung Đông, Pháp, Mỹ v.v.

Chúng tôi dừng lại một vài nơi lúc đi qua đèo Ô Quy Hồ là con đèo hùng vĩ và dài nhất trong Tứ Đại Đỉnh Đèo miền Bắc để chụp ảnh. Ngoài sương mù, mây trắng, núi xanh, còn có hoa Dã Quỳ vàng đua nhau nở trên những con đường ven núi tăng thêm màu sắc ẩn, hiện, của núi đồi. Bạn có thể săn mây hay

ngắm hoàng hôn trên đỉnh núi Fansipan nơi có Cổng trời Ô Quy Hồ là đỉnh núi cao nhất VN.

Tuy nhiên, cái gì cũng có cái giá của nó. Đi chuyến này, nếu bạn không từng trải qua các chuyến vượt đèo, bạn sẽ bị say xe và ói mưa liên tiếp. Cả xe, hầu như bao tử ai cũng bị nhào lộn liên tục, đến ói cả mật xanh, mật vàng, vì các khúc quanh rất gắt.

Tôi may mắn vì đi xe, trèo đèo, leo núi đã quen

nên không sao, vẫn vừa ngắm cảnh vừa chụp hình, ghi lại những cảnh thần tiên vào trí, vào máy ảnh. Chúng, những con đèo là những mê hoặc của sương mù, mây giăng và núi biếc khiến tôi mãi ngắm đến quên nhọc mệt.

Chúng tôi qua thung lũng Mường Hoa, nơi có những cánh rừng nguyên sinh và dừng chân ở một quán ven đường để nhìn xuống những cánh đồng ruộng bậc thang còn trog gốc rạ, vì đã qua mùa gặt. Dưới kia là sương là khói, tầng tầng lớp lớp những ngọn núi, những đồi chè xanh, những nương bắp trái, chập chùng ẩn hiện, khi tỏ, khi mờ.

Tôi khen cái tên Mường Hoa rất đẹp, và hỏi thêm cái tên Mường Tè có thật không? Vì tôi nghe anh hướng dẫn hay nhắc đến hai chữ “Mường Tè” lúc hỏi có ai muốn đi vệ sinh không? Anh bảo có Mường Tè thật !!!

Quả là đường xa vạn dặm, chúng tôi phải đi qua Lai Châu và Điện

Đồi nương thung lũng Mường Hoa trong sương.

Biên, Sơn La rồi mới tới Mộc Châu. Đoàn cung cấp ngày 3 bữa ăn với các món ăn địa phương, lạ miệng và có cả những buổi giao tiếp văn hoá giữa người dân tộc và du khách rất thú vị. Người dân tộc thiểu số múa hát, mời rượu và nấu những món đặc sản, rau, thịt của vùng đất họ. Tôi thích thú thưởng thức các món, cơm lam, bánh, xôi nếp nướng, nếp tím, canh rau đay cua đồng, rau cải mè, măng rừng, bánh chưng đen, thịt trâu gác bếp, chẳm chéo v.v. Nhắc đến trâu, ngày nay, ở miền Bắc chúng ta không còn thấy hình ảnh con trâu kéo cái cày, mà ngày nay họ nuôi trâu chỉ để ăn thịt vì thịt trâu ngọt hơn thịt bò!!! Hình ảnh một đứa bé, ngồi vắt vẻo trên lưng trâu, thổi sáo, chẵn trâu chỉ còn trong hồi ức của quá khứ, hết như các hình ảnh thơ mộng của Hà Nội, của hồ Gươm trong sách vở hay ký ức của cha ông ta, giờ chỉ là hồi tưởng.

Nhà máy thủy điện Sơn La

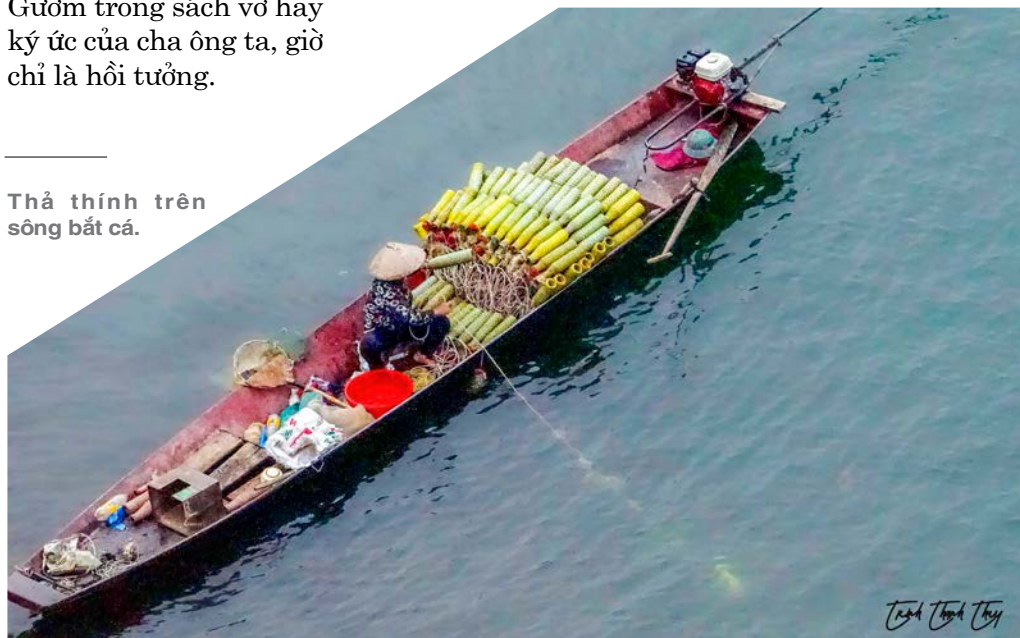
Qua Điện Biên, xe chúng tôi đi dọc theo giòng sông Nậm Na và vùng ngập nước do đập nhà máy Thủy điện Sơn La dâng lên tại ngã ba sông: sông Đà, sông Nậm Na và sông Nậm Rốm. Từ trên cầu nhìn xuống sông tôi thấy một người phụ nữ đang thả thính bắt cá trông rất ngoạn mục. Tôi nghe từ “thả thính” từ lâu, giờ mới thấy được cảnh thả thính trên một giòng sông ở miền Bắc!

Nhà Máy Thủy Điện Sơn La với một công trình xây cất độc đáo cung cấp thủy điện lớn nhất Đông Nam Á vào năm 2012, đã làm tôi ngạc nhiên. Người thuyết trình viên say sưa dẫn giải và giới thiệu các kỹ sư đang làm việc dưới đường hầm khiến ai nghe cũng nể phục. Phía ngoài nhà máy, trên một bờ tường dài có vài người ngồi câu cá, cô thuyết trình viên nói dù có lệnh cấm câu họ vẫn câu trộm.

Ở Điện Biên tôi được đi xem Di tích Đồi A1, hầm Đờ Cát, cầu Mường Thanh, sông Nậm Rốm, Tượng đài Chiến thắng Điện Biên Phủ và Rừng thông Bản Áng

Nói đến Mộc Châu, chốn này còn nhiều nét mộc mạc và hoang dã, có lẽ vì nó xa đô thị quá, không như Vịnh Hạ Long đã bị khai thác du lịch quá nhiều. Khi xe dừng để nghỉ ở một trạm xăng trong một khu phố, tôi thấy 2 người phụ nữ dân tộc ngồi ở một góc tường bán gừng, măng tươi, vài bó rau và củ rong, củ khoai. Khi được hỏi chuyện, họ vốn là người dân tộc Thái đi từ thôn ra đây bán. Người hướng dẫn đoàn cho chúng tôi biết tất cả những người đang ở và buôn bán trên phố toàn là người Kinh, còn người dân tộc bị quy hoạch đi sâu vào núi, vào một khu riêng biệt mà sinh sống ở đây giống như khu Mai Châu gồm có các đồng bào Thái, Mường, Mông.

Thả thính trên sông bắt cá.

Thực ra Điện Biên ngày xưa có rất nhiều người dân tộc Thái ở, sau người Kinh là người Thái Bình lên khai hoang, mở đất, buôn bán ở lại đây nên ca dao có câu: “Thái đen, Thái trắng, Thái Bình/Ba Thái đồng tình xây dựng Điện Biên”. Ngày nay, người Kinh tràn về chiếm cứ đồng bằng và người dân tộc phải lùi sâu vào đồi núi hệt như ở Đà Lạt, người dân tộc Tày, Nùng phải lui về khu quy hoạch sâu trong rừng núi mà sinh sống.

Đoàn sau đó được đi thăm Bản Lác là khu du lịch Mai Châu nổi tiếng có ngôi làng cổ của người dân tộc Thái có tuổi đời hơn 700 năm tuổi, với kiến trúc nhà sàn rất độc đáo. Chúng tôi được xem những điệu múa xòe, nhảy Sạp và họ cũng bán và cho thuê y phục dân tộc để chụp hình hay mua về làm quà.

Người Thái nhảy Sạp.

Chúng tôi được đưa đi xem cây cầu kính Bạch Long được Tổ chức Kỷ lục Guinness chứng nhận là cầu kính dài nhất thế giới vào thời điểm khánh thành, năm 2022. Đứng trên cầu nhìn xuống nguyên vùng thung lũng Mộc Châu tôi sửng sốt vì vẻ đẹp hoang dã tuyệt vời của nàng thiếu nữ Mộc Châu. Tôi bỗng thấy tiếc vô vàn, quê hương tôi có những nơi đẹp tuyệt

như vậy, sao bây giờ tôi mới được đặt chân đến, có quá trễ lắm không? Nghĩ mãi tôi mới nhận ra là tại mình chưa có cơ hội vì du lịch chưa mở mang. Giờ tôi mới biết VN mình có các vùng núi non như Ninh Bình, Hạ Long, Tây Bắc, Đông Bắc đẹp tuyệt vời đâu thua gì Quế Lâm hay Shangri-La bên Trung Quốc chứ.

Dĩ nhiên chuyến đi nào của các đoàn du lịch đều

có mục dẫn khách đi mua sắm các đặc sản tại nơi đi qua để mang về làm quà cho người thân hay quà kỷ niệm nơi chốn mình đi qua. Tuy nhiên có điều tôi hơi bực mình vì vấn đề thương mại và ăn huê hồng mà các đoàn du lịch VN bắt chước hệt các đoàn du lịch Trung Quốc thường bắt khách đi quá nhiều nơi mua sắm đã làm mất rất nhiều thì giờ của khách.

TTT

Khu nhà sàn Bản Lác

DIỆU CÔ NƯƠNG

Trang sức tối giản

■ Trang sức tối giản là một phần của phong cách quiet luxury sang ngấm, với những phụ kiện tinh tế, đường nét gọn gàng, phẩm chất và ấn tượng. Tinh tế, trang nhã không có nghĩa là nhàm chán. Dây chuyền kinh điển có nhiều kiểu tối giản, từ dây xích (chain necklace), mặt dây chuyền (pendant), dây chuyền thanh ngang (bar necklace) ... không bị lỗi mốt. Đeo riêng hay xếp lớp để tạo sự tươi mới, hiện đại.

■ Kiểu bông tai lớn cầu kỳ, quá khổ ... dễ lỗi thời. Còn khuyên tai tối giản dễ đeo lâu dài, cũng dễ phối hợp. Là kiểu bông tai đính nhỏ nhắn (stud earrings), khuyên tròn (hoop earrings), hay bông tai có cấu trúc như bông tai giọt nước (teardrop earrings) ...

■ Vòng tay tối giản phổ biến là vòng xích kim loại quý tinh xảo nhỏ nhắn, vòng bangle, hay lắc tay charm ấn tượng. Phong cách nữ trang tối giản là chỉ một nét nổi bật, hoặc kết hợp sao cho trang nhã, tinh tế mà không quá đơn điệu.

■ Hoặc đeo nhẫn trơn, cứng cáp hoặc nhẫn signet chạm khắc mặt nhẫn hay kiểu nhẫn solitaire chỉ đính một viên đá quý duy nhất. Nếu đeo theo phong cách chồng nhẫn stackable rings thì lựa những kiểu nhẫn đồng điệu nhỏ gọn, mảnh mai với đá quý nhỏ hay họa tiết độc đáo để nhìn có phong cách riêng.

■ Chất liệu trong trang sức tối giản với kim loại thường là vàng, bạc, bạch kim chỉ một ít vàng hồng (rose gold) hay đồng. Có thể là chuỗi ngọc trai đơn giản hay đôi bông tai giọt nước ngọc trai cũng hợp phong cách. Đá quý cũng góp mặt trong phong cách tối giản, nhưng nên tiết chế để tạo ấn tượng đúng chỗ chứ không xa hoa.

■ Trang sức tối giản có thể mang thường ngay hay dịp trang trọng. Với nhiều người thì chỉ một hay hai món trang sức là đủ, nhưng có thể kết hợp như xếp chồng dây xích (chain necklace) với dây chuyền vàng (gold pendant necklace) vẫn nhẹ nhàng tinh tế, mẫu chốt nằm ở sự nhỏ nhắn quyến rũ.

Người thi sĩ đi tìm mùa xuân. Chiều cuối năm. Mơ điệu blues jazz. với chén rượu cùng thơ Jacques Prevert. Chợt thấy cây thánh giá nghiêng. Trên sân nhà thờ. Vị linh mục chờ con chiên đi lạc không về. Chỉ còn điệu blues jazz. Và mùi hoàng lan thoảng nhẹ mái tóc xưa. SAO KHUẾ.

■ HOÀNG TRÚC LY

Hoàng Lan

*Có phải vì em đang gỡ tóc
Cho mây từng sợi rối chân chim
Có phải hoa bay đầy cánh bướm
Vì em thay áo mái tây hiền*

*Ôi mới hôm nào như hôm qua
Tay ai bùa phép nắm đôi ta
Như nắm mùa đông hơ ngọn lửa
Cho tuyết đầu non chảy máu ra*

*Ôi mới hôm nào như hôm kia
Con đường chở nặng những đêm khuya
Cho nên bóng tối bay thành khói
Ánh mắt mờ sương lạc lối về*

*Ôi có hôm nào là hôm nay
Anh ghen vì gió đã choàng vai
Em đi như vẽ trên đường nắng
Em nói như đàn trong miệng ai*

*Anh là dòng sông mơ chín suối
Em là mặt trăng thêm mặt trời
Cách trở bốn mùa vẫy trái đất
Còn nghe đâu xót thuở nào nguôi?*

■ ĐINH CƯỜNG

Điệu blues jazz cuối năm

Vẫn tiếng đại hồ cầm rất gần
đêm cuối năm, đường 18
thêm ly rượu nhỏ, quán Toulouse-Lautrec
nhớ bạn. Sáu năm, mất đi
những người bạn, có thêm những người bạn
và dòng sông Potomac vẫn êm trôi
có mùa nước lớn, có mùa hoa nở rục
tôi đang đi ven rừng cây khô tháng chạp
con đường vòng vắng người buổi trưa
như đã quen ghé qua tiệm sách cũ
vẫn những câu thơ của Prévert thời xa xưa
một thời mộng mị
“ngoài phố mùa đông
đôi môi em là đốm lửa hồng”^{*}
Sơn, đêm ngoài biển khuya
đâu còn thấy con dã tràng nào
qui nhơn, qui nhơn và tôn nữ ...
giọng nói rất chậm, còn âm vang biển nhớ
bây giờ chỉ còn là bọt nước sủi tăm

Chỉ còn một mình ta lang thang cuối năm
với điệu blues jazz rất trầm, rất buồn, rất nhớ.

HTL

ĐC

Virginia ,ngày tuyết đầu mùa 16.12.10

^{*}Ru đời đi nhé, ca khúc Trịnh công Sơn 1973

■ NGUYỄN XUÂN THIỆP

Điệu Blues. Thánh giá nghiêng

Này em
hãy cùng anh
nghe
điệu blues. nguyệt thực
trên môi người
chủ nhật buồn
nắng. và lá. rơi
sân nhà thờ
ôi. cây thánh giá nghiêng
nghiêng
linh mục
chờ ai
người đi. không về nữa
mái tóc. khuất sau đôi
cây thánh giá. nghiêng
trên sân nhà thờ
trong thơ tôi. trong hồn tôi
và khúc hát
trôi như sông. màu tím. lavender

TRANH ĐINH CƯỜNG

NXT

■ TRẦN MỘNG TÚ

Chiều ba mươi quét lá

Chiều ba mươi quét lá
những chiếc lá khô cong
nằm ôm năm tháng cạn
hoang mang với gió đông

Nhát chổi cao rồi thấp
cây bút lòng bàn tay
gom làm sao cho hết
lao xao của tháng ngày

Lá ơi lá cứ rụng
chổi ơi chổi cứ xoay
gió ơi gió cứ thổi
tình ơi tình cứ bay

Nhát chổi ngang rồi dọc
như nét bút giữa sân
hạt bụi nào vương lại
giọt mưa nào băng khuâng

Lá rụng để lá rụng
tình rơi buồn tình rơi
chổi ơi thôi đừng quét
thông tay với cuộc chơi

nhát chổi thay nét bút
đăm đăm chiều ba mươi
vạch một đường hư ảo
giữa thơ và đất trời

TMT - CHIỀU 30 GIÁP NGỌ

Có kiếp sau không?

BS. ĐỖ HỒNG NGỌC
VIỆT NAM

1
Tôi không biết. Nhưng tôi biết có kiếp trước. Làm sao biết? Bởi vì nếu không có kiếp trước, làm sao có tôi ở kiếp này? Chắc chắn phải có kiếp trước mới có kiếp này của tôi chứ. Còn có kiếp sau hay không. Tôi không biết. Vậy tôi ở kiếp trước và tôi kiếp này có giống nhau không? Tôi không chắc sẽ giống, có chăng, giống một chút do cái nghiệp tôi mang theo. Nghiệp là cái tôi “thừa tự” mà, tôi phải mang theo chứ. Nhưng tôi chắc, khó mà nói rằng kiếp trước tôi là con kiến hay con bò, bởi mỗi giống loại nào sẽ mang cái nghiệp riêng của giống loại đó. Con ong nó mang phấn hoa từ cây xoài này qua “phết” vào hoa cây xoài

khác, ít khi phết nhầm đến một loại khế chua khế ngọt nào đó, mà có phết nhầm thì cũng không đậu quả. Cái gì đã giúp con ong bay xa mấy dặm đường để trao duyên gửi phận cho xoài? Có chăng ngày nay người ta cấy gene, tạo ra những “dị thực” khác thường để chơi, tuy có tăng năng suất nhưng không còn “ngon” như xưa nữa. Các họa sĩ thường vẽ người con gái đẹp xõa tóc đứng bên con ngựa có bờm dựng đứng, không phải hy vọng một ngày kia có thứ mình người đầu ngựa đầu, chẳng qua muốn nói người con gái có tính dễ thương như ... ngựa đó thôi. Người ta tạo giống cà chua sai hàng ngàn trái nhưng đều không có hạt, nghĩa là không gieo giống được. Dưa hấu bây giờ cũng không hạt làm sao còn có An Tiêm?

Tự nhiên mà có ta trong cõi

đời? Ta tự nhiên như từ “vô tướng” mà hiện ra thành “hữu tướng” dù chỉ là giả, tạm, mà cũng xài được một ít lâu! Cha mẹ gặp nhau, hàng tỷ tinh trùng mà chỉ có một con duy nhất được gặp cái trứng như hẹn hò nhau từ muôn kiếp trước, rồi mọi thứ cứ theo một “thiết kế” mẫu, một trình tự sắp đặt sẵn mà nhào nặn, nhồi nắn thành một con người ngo ngoe, ò ề, khóc, bú, đòi ăn ... rồi biết lật, biết ngồi, biết bò, biết đứng chựng, biết đi ... rồi leo trèo chạy nhảy, để rồi đến một lúc lại vòng lại như cũ, từ leo trèo chạy nhảy đến đứng chựng, đến đi, té lên té xuống, rồi từ từ ... nằm một chỗ ngo ngoe ò ề. Mọi thứ như bị tước đi, sau khi đã lắp ráp cho mượn xài đồ chơi một thời gian chẳng hiểu tại sao.

Trong quá trình đó, có một giai đoạn ta lại vất vả tìm

trứng, gieo tinh trùng để mà tiếp tục nhiệm vụ duy trì nòi giống. Con ếch con cóc ếch ương, gà vịt chim chóc, mỗi con một kiểu, cho nó sướng khoái ngất ngư sau khi giành giựt đấu đá ghen tuông đã đời rồi sẵn sàng chết khi hoàn thành nhiệm vụ. Con bọ ngựa đực chết ngay trong lúc giao phối, lấy thân xác mình làm thức ăn để con bọ ngựa cái nuôi con. Con mối mù rào rào tạo giống mỗi mù để gặm nhấm gỗ nuôi thân, và để ... Con chuột, con ong, cái bướm mạnh con nào con nấy hùng hục kiếm ăn và giao hợp truyền giống kiểu này kiểu khác, hết sức vui nhộn, náo nhiệt, tưng bừng ... Tóm lại trùng trùng những dây mơ rễ má, dính chùm dính chụp, mà ngộ, con nào ra con đó ... Gene chẳng, DNA, RNA, virus, vi khuẩn rào rào kiếm ăn rồi nhân giống, con này ăn con kia, rồi đơn bào đa bào, đầu đó rậm rạp nề nếp chẳng chơi, muốn lộn xộn phá phách cũng trở quót không thành.

Con người thông minh chơi ngẩng cái cái nọ, ghép cái kia ... hy vọng tạo ra những sinh vật tốt cuộc thất bại. Ai bảo cây cỏ không đau, sỏi đá không buồn khi xa ... cục đá khác.

Thiệt ra đau khổ buồn lo cũng chỉ là dịp để tạo ra những hóa chất gọi là hormone này nọ giúp cho sinh hoạt vui vậy. Đến một lúc, 'xếp ve', đầu vào

đó, rậm rạp, rậm rạp. Cho mượn rồi đòi lại. Nhờ nhờ không thương tiếc. Duyên ư, nghiệp ư? Ai làm ra mấy thứ quái quỷ đó. Mọi thứ có một trình tự, một gạn lọc, một tính toán không chệ vào đâu được. Nhà khoa học bảo có một design- một thiết kế vĩ đại- từ con virus đến con khủng long ... nhưng không hề có một designer- một nhà thiết kế nào cả! Tin nổi không? Tôi thì tin có một cái gì đó, gọi bằng tên gì cũng được, tạo ra cái trò chơi này và ngắm nghía lấy làm thú vị lắm!

Dù là một miếng đất sét được vọc bởi một em bé thành hôn bi hay thằng người ... thì cũng có một em bé ... nắn nót, vẽ vôi đầy sáng tạo. Phải có cái gì đó ... chịu trách nhiệm chứ!

2

Ta từ cái duyên của cha mẹ, ông bà, từ muôn vạn thứ duyên khác, từ đất (nitrogen), nước (hydrogen), gió (oxygen), lửa (carbon) ... các thứ vụn đắp, nấu nung làm ra, màu mè tô phết, từ các chất liệu tạo thịt xương gân cốt, với 60 nguyên tố hóa học sẵn có trong thiên nhiên như đồng, chì, sắt, kẽm, mangan, ma-nhê, phốt-pho ... rồi từ các tế bào đơn lẻ, gom tụ lại thành các cơ quan phụ trách một chức năng

nào đó, trao đổi chất để cùng phát triển rồi tiêu vong khi hết duyên.

Trong khi tế bào tạo xương (ostéoblaste) hì hục lấp ghép các chất liệu cần thiết thành một cục xương thì tế bào hủy xương (ostéoclaste) hì hục đục khoét làm thành dạng xương này xương khác, ráp nối lại thành cái khung xương, gắn kết nhau bằng những dây chằng, rồi đắp thịt da, thần kinh, mạch máu... tất cả đã được thiết kế và xây dựng theo một mô hình đầu đó sẵn sàng...

Để tạo xương thì cần calcium, từ đâu ra, thì từ các thứ xương vụn vỡ của muôn loài có trước. Cái chết của lớp trước dùng để tạo dựng lớp sau, như hồng cầu trong cơ thể ta cũng được tạo từ các chất liệu, chỉ tồn tại 3 tháng rồi tiêu vong, hết xài vì già yếu, không đủ sức ôm oxy di chuyển đến các tế bào, thế là dẹp, và tức khắc thay bằng một lứa hồng cầu mới... Các chất liệu tan tác cũ, chẳng mất đi đâu, gom tụ ở "nghĩa địa hồng cầu" là lá lách để được tận dụng lại. Cho nên hàng triệu triệu con người sau khi... "hoàn thành nhiệm vụ", già nua hết xài được thì trở thành tro bụi. Tro bụi đó, vẫn xài lại, nặn lại... tiếp tục đời duyên sinh. Calcium đó không chỉ trong xương người, xương cá, xương heo xương cọp gì cũng là ... xương. Nên khi nhào nặn thì ... chẳng

cần phân biệt. Ta mãi mê phân biệt chẳng đáng tức cười ư? Ngộ là các thứ sắp đặt được điều hành bởi bộ gene, cấu kết từ một chùm những chất liệu có lẽ là riêng biệt cho mỗi loài tùy sự phân bố. Tinh tinh có bộ gene giống người 99%, chuột giống 97%, cây cỏ thụ 70%, ruồi giấm 60% và cải ngồng 26% ...

Nghiệp là gì? Không biết. Nó đeo đẳng mình, đòi nợ, phải "trả nghiệp". Trả cách nào? Không biết. Có chuyển nghiệp được không? Chắc phải được chứ. Cha ăn mặn con khát nước. Nghiệp do "thân, khẩu, ý" mà ra. Cho nên tán tỉnh, hẹn hò ... càng nhiều thì nghiệp càng dày đó vậy.

Nghiệp "truyền" đi không chỉ từ gene mà còn từ môi trường ("biểu sinh", epigenetic). Trước kia không biết, cứ tưởng tại DNA, RNA là những chất cơ bản của gene, không thay đổi. Nhưng không, ngày nay ta còn biết gene ... cũng có thể thay đổi do môi trường bên ngoài. Cách ăn uống, bệnh tật, nghiện ngập, lối sống, môi trường xã hội và thiên nhiên ... đều có tác động gene, điều hòa gene.

Có kiếp sau không? Chắc phải có!

Phải có, bởi ta vẫn hò hẹn nhau mãi từ kiếp này sang kiếp khác đó thôi.

ĐHN

Mạch Xuân trần dâng

HOÀNG QUÂN
GERMANY

Bên cạnh công việc chính trên hãng, mỗi cuối tuần tôi thêm nghề “gõ đầu trẻ”, trở thành cô giáo của trường Việt Ngữ Suối Mỏ ở thành phố Offenbach, gần thành phố Frankfurt, Đức. Trường do Hội Văn Hóa Việt Nam 2000 thành lập năm 2000. Thật là một tình cờ lý thú, tách tên Offenbach thành hai phần, theo nghĩa tiếng Đức: Offen là mở, Bach là suối. Thế là trường Việt Ngữ được kèm theo chữ Suối Mỏ. Bên dòng suối tươi mát, có ngôi trường mở rộng cánh cửa đón tiếp những người đến với nhau trong tình thân ái, những người yêu ngôn ngữ Việt, yêu văn hóa Việt.

Ngày khai giảng, tôi nhận lớp mới, nhỏ nhất trường. Tôi đặt tên lớp Mẫu Giáo, vì học trò lần đầu đến trường Việt Ngữ, chứ nhiều em đã lên lớp Ba trường tiểu học

Đức. Lớp chỉ hơn 10 học trò, mà tôi bận rộn như những cô giáo ngày xưa với sĩ số lớp hơn 50 em. Tất cả học trò cần được chú ý đặc biệt. Những ngày đầu đưa con đến trường, nhiều phụ huynh tâm sự, phải năn nỉ các con, hứa hẹn ngày lễ dẫn đi chơi, mùa hè gia đình du lịch xa ... Đi học được mấy tuần, học trò cảm thấy đến trường Việt Ngữ cũng vui. Thế là, đến sáng thứ Bảy, học trò chuẩn bị sẵn sàng và nhắc cha mẹ: “*Ba Mẹ mau mau chở con đến trường kéo trẻ học.*” Nghe vậy, cả phụ huynh lẫn nhà trường cùng vui, cùng mừng.

Cách đây hơn 30 năm, thời sinh viên Đại Học Sư Phạm, tôi đã thực tập, dạy Anh văn lớp 11. Tôi chưa biết mình có thể áp dụng vốn liếng sư phạm ngày xưa như thế nào. Nhưng bây giờ, dạy tiếng Việt cho lớp Mẫu Giáo, tôi thực hành châm ngôn: vừa dạy, vừa dỗ. Dỗ ngon, dỗ

ngọt để mỗi thứ Bảy học trò chịu hy sinh mấy tiếng đồng hồ, đến trường học. Học trò nào của lớp cũng là học trò đặc biệt nhất của cô giáo.

Hầu hết thầy cô trong ban giảng dạy cũng như ban điều hành của trường vẫn còn trong tuổi làm việc. Ai nấy giống Robinson trên hoang đảo, lóng ngóng chờ gặp Friday, anh chàng Thứ Sáu, chấm dứt một tuần lễ tất bật với công việc cày cấy, kiếm cơm. Học trò cũng vậy, trong tuần, các em bận rộn với chữ nghĩa tiếng Đức ở trường tiểu học, trung học. Nhiều trò còn “gánh” thêm những môn học khác như học đàn, học võ, tham gia sinh hoạt của sở cứu hỏa thành phố. Ấy, vậy mà mỗi sáng thứ Bảy, đúng 10 giờ 30 sáng, thầy cô, học trò tề tựu đông đủ ở khuôn viên trường Việt Ngữ Suối Mỏ.

Thường lệ, trường học, công sở có giám học, giám thị, giám đốc... Trường Việt

Ngũ Suối Mỏ không có các chức vị “giám” này. Trường Suối Mỏ chỉ có những người “giám ... làm”. Để có mặt ở trường, nhiều người đi về cả 100 cây số. Việc chợ búa phải lo trong tuần, hoặc chiều thứ Bảy. Từ sáng đến trưa thứ Bảy, những người “giám làm” toàn tâm, toàn ý phục vụ trường Việt Ngữ.

Ngày xưa, trường học thường có ông cai trường. Ngoài việc mở cổng trường, cửa lớp, đánh trống trường ... vợ chồng ông cai trường mở quầy bán hàng ăn vặt cho học trò. Ngày nay, mấy ông cai trường của trường Việt Ngữ Suối Mỏ “đa năng, đa tài” hơn các ông ngày xưa. Các ông cai đến trường khệ nệ những hộp to tướng xếp đầy bánh mì kẹp xúc xích, phô mai ... hoặc *pâté chaud* thơm ngon. Khác ông cai trường ngày xưa, các ông cai trường ngày nay tự móc túi, mua bánh mì tươi giòn, mua bột, mua thịt, cặm cụi bào chế món ngon đem mời học trò. Giờ ra chơi, thấy bầy trẻ bu quanh quầy thức ăn, vừa ăn uống, vừa rôm rả chuyện trò với nhau, các ông cai trường mặt mày hí hửng, lòng vui như tết. Các ông bận tít tít, mời trò này ăn bánh mì, rót cho trò kia ly trà trái cây ... Nghề cai trường cho trường Việt Ngữ Suối Mỏ là công việc không lương, lại tốn thì giờ lẫn tiền bạc. Thế mà,

lắm người hỏn hỏ nộp đơn xin việc.

Chuông reo hết giờ học, học trò lao nhao ra khỏi lớp, để lại phòng học bàn ghế xô lệch, trên sàn đầy giấy ngổn ngang. Vài bác phụ huynh học sinh le te xách chổi vào các phòng học. Đôi lần thấy bác thủ quỹ lồm cồm bò trên sàn gom những mảnh giấy xé vụn dưới bàn, cô giáo ái ngại, nói giả là:

- Học trò xả rác làm người lớn phải dọn dẹp.

Bác thủ quỹ cười, phát biểu một câu dễ thương hết sức:

- Không sao cô giáo. Tụi nó cứ việc xả, mình dọn bao nhiêu cũng được. Miễn là tụi nhóc chịu đi học tiếng Việt.

Khi nghe bài hát *Those were the days* rộn rã trong phần cuối của phim *Les Grands Esprits*, phim về một thầy giáo và cách cư xử trong giờ học với học sinh cá biệt, tôi bỗng dưng liên tưởng đến các thầy cô giáo và các thành viên trong ban điều hành trường Việt Ngữ Suối Mỏ. Thật ra, lời của bài hát chẳng liên quan đến những người tâm huyết của trường. Nhưng tôi thích câu “*for we were young and sure to have our way- vì chúng ta còn trẻ và chắc chắn sẽ có con đường của riêng mình*”. Đa số chúng tôi đang trên đường về hưu, hoặc đã qua rất xa tuổi thanh niên, tôi không dám lạm

dụng chữ *young*. Nhưng hẳn nhiên chúng tôi *sure to have our way*. Chúng tôi sẵn lòng bỏ nhiều công sức, thì giờ và nhiệt huyết góp vào nỗ lực gìn giữ tiếng Việt, tiếng Mẹ của thế hệ chúng tôi, cho bầy con cháu sinh trưởng ở Đức.

Trường Việt Ngữ Suối Mỏ theo nguyên tắc “mùa nào, thức ấy”. Giờ học cuối, trước khi nghỉ hè, học trò rộn ràng tiếng ca: “*Hè về, hè về nắng tung nguồn sống khắp nơi...*” Tết Trung Thu học trò thi làm lồng đèn, thi vẽ. Nếu trời không mưa gió bão bùng, học trò cùng thầy cô giáo đi quanh trường, cao giọng: “*Tết Trung Thu rước đèn đi chơi.*” Nhưng lễ lớn nhất trong năm của trường Việt Ngữ Suối Mỏ là Tết Nguyên Đán. Hội Tết Nguyên Đán của trường với chương trình văn nghệ do các nghệ sĩ mầm non đảm trách thật phong phú, hấp dẫn. Từ mùa hè, các thầy cô đã bắt đầu mời học trò làm ca sĩ, diễn viên ... cho những tiết mục mừng Xuân. Nào là hoạt cảnh *Thằng Bờm*, nào là kịch *Những Người Bạn*, nào là những màn múa quạt, múa nón, múa võ... Hai lớp nhỏ đảm trách hợp ca bài *Đón Xuân* của nhạc sĩ Phạm Đình Chương. Nhiều trò chưa rành mặt chữ, nhưng vẫn chăm chú nhìn lời ca và hát theo. Các ca sĩ tí hon phát âm chưa

được “tròn vành, rõ chữ”, mà vẫn véo von hai bè. Nhóm này: “*kìa trong vạt nắng*” vừa dứt, nhóm kia hát đuổi tiếp ngay: “*kìa trong vạt nắng*”. Ô, biết đâu, các bé đây sẽ là hậu duệ của ban hợp ca Thăng Long.

Sau nhiều tuần chuẩn bị, ngày hội Tết Nguyên Đán của trường Việt Ngữ Suối Mỏ diễn ra thật tưng bừng. Nơi đây đang cuối Đông, trời đất vẫn co ro trong giá rét. Nhưng hội Tết của ngôi trường Việt Ngữ Suối Mỏ, đã mang đến cho mọi người hương Xuân tươi vui, một ngày hội Xuân đáng nhớ với nhiều dấu ấn đẹp đẽ. Ra về, mọi người vẫn còn ấm áp bên tai lời chúc Xuân tươi, Xuân lành. Chúng ta có thể nuôi dưỡng niềm tin và hy vọng rằng vẫn còn nhiều người yêu tiếng Việt. Các em, các con, các cháu sẽ vẫn nói được tiếng Mẹ. Giữa những bận rộn của gánh nặng cơm áo nơi trời Âu, chúng ta có được những giờ phút vui cùng nhau, cùng sinh hoạt trong tình thân ái. Những kỷ niệm quý giá này làm đẹp, làm tươi con đường chúng ta đi và là những khoảnh khắc hạnh phúc thăng hoa cuộc sống của chúng ta.

Trong trí tôi vang vang lời ca tươi tắn của các ca sĩ tí hon: “*Kìa trong vạt nắng, mạch xuân tràn dâng...*”

HQ (12.2023)

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Phạt

Một anh chàng tới trễ buổi tiệc nên vừa ngồi vào bàn, chúng bạn đã đồng thanh hô: Đến muộn! Phạt! Phạt nặng!

Thế là anh ta uống một ly rượu phạt, rồi cứ thế ly phạt thứ hai, thứ ba..., liên tiếp được rót ra. Tan tiệc, trên đường về nhà anh ta không dừng xe khi đèn đỏ liền bị Cảnh sát giao thông chặn lại: Anh uống rượu khi lái xe, anh bị phạt!

Mắt nhắm mắt mở, anh chàng lè nhè: Lại phạt à! Thôi thì chơi tới bến, rót đi!

TỪ FACEBOOK TRẦN TRONG TRẮNG

BẢO HUÂN

Người bán sách 72 tuổi, Mohamed Aziz, sống ở Rabat, Morocco dành 6 đến 8 giờ mỗi ngày để đọc sách và đã đọc hơn 5,000 cuốn sách bằng tiếng Ả Rập, tiếng Pháp và tiếng Anh. Ông cũng là người bán sách lâu đời nhất ở Rabat với hơn 43 năm làm nghề. Khi được hỏi về việc để sách của mình ở bên ngoài, nơi chúng có thể bị đánh cắp, ông ấy trả lời rằng: “Những người không biết đọc thì không ăn trộm sách, và những người có thể đọc thì không phải là kẻ trộm.”

TỪ FACEBOOK KIM MAO

Không biết quán nhậu có tên Trại Hòm hay trại hòm có tên Quán Nhậu?

TỪ FACEBOOK TRƯƠNG THANH BÌNH

“Lỡ mắng nhân viên, tui nó giận nghỉ nguyên quán. Hẹn Mừng 6 Tết, có nhân viên mới, quán mở cửa trở lại”.

TỪ FACEBOOK XUÂN THÀNH

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bóng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Loài chuột được cứng nhất

Douglas Engelbart, một kỹ sư người Mỹ đã nộp một sáng chế mà sau này được coi là con chuột máy tính đầu tiên trên thế giới. Sáng chế mang mã hiệu 3541541, chính thức được cấp vào năm 1970. Ngoài chuột máy tính, Engelbart còn có rất nhiều đóng góp quan trọng trong công nghệ máy tính như màn hình bitmap, siêu văn bản (thư điện tử), các công cụ cộng tác trong giao diện đồ họa dành cho người dùng, ARPANET (tiền thân của Internet)..

Tiền thân của chuột máy tính - thiết bị sử dụng tay để điều khiển con trỏ đầu tiên mang tên Trackball ra đời vào khoảng năm 1952 bởi quân đội hoàng gia Canada. Đây là một dự án quân sự bí mật nên thiết bị này không được cấp bằng sáng chế.

Con chuột máy tính đầu tiên chính thức ra đời bởi tiến sĩ Douglas Engelbart chỉ là một miếng gỗ hình vuông với một nút bấm duy nhất và 2 bánh xe kim loại được lắp vuông góc với nhau. Ý tưởng về con chuột nảy ra khi Engelbart tham dự một hội thảo về đồ họa máy tính và ông nghĩ sẽ rất tuyệt nếu có thể di chuyển con trỏ trên màn hình máy tính một cách đơn giản.

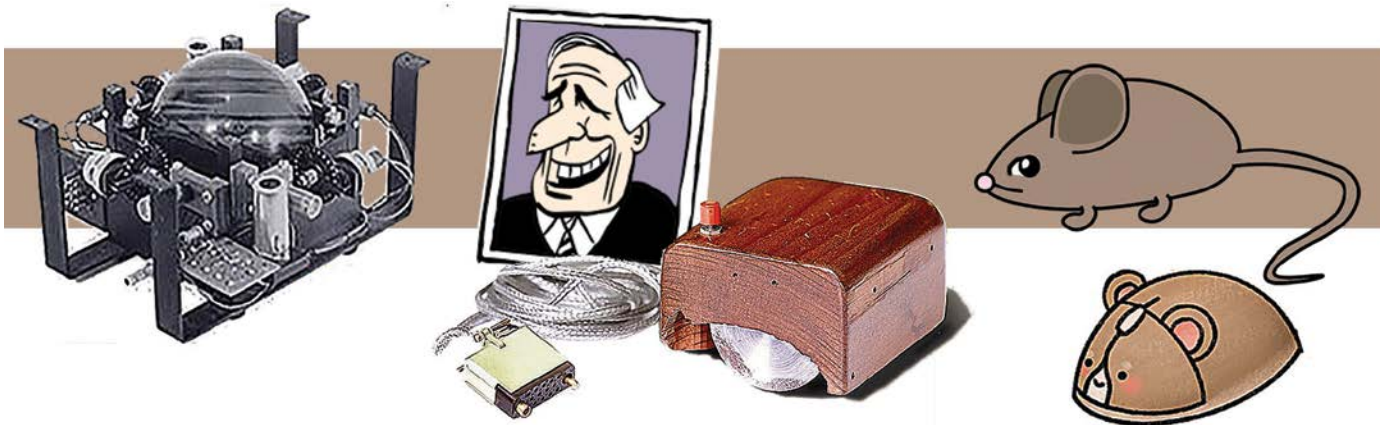
Vào năm 1968, ông đã lần đầu tiên trình diễn nguyên

mẫu một con chuột máy tính tại một hội thảo khoa học về máy tính tại tiểu bang San Francisco - Đây là một sự kiện được gọi là "mother of all demos", khởi nguồn của nhiều khái niệm đã trở thành phổ biến ngày nay như: chuột máy tính (mouse), siêu văn bản (hypertext), tập tin liên kết động (dynamic link file)...

Ban đầu, phát minh này mang tên là “thiết bị định hướng X - Y trên màn hình” bởi nó điều khiển, tương tác trực tiếp với máy tính thông qua màn hình. Nhưng cái tên vừa dài dòng vừa khó nhớ lại chẳng bắt tai nên Engelbart và các cộng sự của ông đã đổi thành “chuột” bởi “Đơn giản nhìn nó giống một con chuột có đuôi”.

Ra đời chưa đến 100 năm, nhưng ta có thể thấy rõ được sự thay đổi chóng mặt của chuột máy tính, ngày càng nhanh hơn, nhiều chức năng tiện lợi hơn. Các con chuột máy tính ngày nay tích hợp đa chức năng như camera, voice, bút chiếu laser ... thậm chí là quạt, đem đến cho người dùng những thể nghiệm mới lạ.

Ngoài ra, sau quá trình tiến hoá, đa số chuột máy tính ngày nay đều mất ... đuôi.

Hoa cúc vàng

chiều 30 Tết

ĐÀO T. THANH TUYẾN
SÀI GÒN, VN

Cơn gió mạnh từ sông thốc vào xoay tròn đám lá khô nghe ào ào, lăn lông lốc trên nền bê tông theo đường vòng tròn, còn thổi lên lũ bụi lấp thấp, lẫn quần vương chân người. Hàng tre vạm mình rín rít nghe như tiếng rên rỉ của người già trong cơn đau nhức trái gió mùa đông. Mặc gió, dây hoa

cúc vàng trong chậu vẫn đứng thẳng, hàng dài ngay ngắn đầy sức sống, rục rĩ, mạnh mẽ nhưng hiền hòa. Nắng chiều xuyên qua từ hàng cây cao là rào chắn khu nghĩa trang với con đường mòn nhỏ dẫn xuống sông, phết lên tám thảm hoa những vệt màu sáng sang trọng, đài các.

Nơi đây còn một tên gọi

khác là Cúc Xuân thay cho cái tên dễ hình dung Hạ Giang, mang ý nghĩa một làng bên sông, đoạn cuối cùng của hạ lưu, cách vùng cửa biển khoảng vài cây số.

Hồi còn rất bé anh chỉ thuộc mỗi tên Hạ Giang, sau này lớn hơn, biết nhìn ngắm sự vật thỉnh thoảng anh nghe Mẹ gọi là Cúc Xuân như một chỉ dẫn địa lý cho vùng trồng hoa cúc tết lớn nhất trong huyện.

Anh không quên được giọng nói như reo của một người khi biết Hạ Giang còn một tên nữa là Cúc Xuân. Người ấy thích tên Cúc Xuân, nghe mềm mại và tươi mới hơn Hạ Giang vừa cứng nhắc, khô khan không ấn tượng gì.

Để tránh những tranh luận về một cái tên khiến mất thời gian những buổi hẹn hò, anh thường cho qua và bảo Xuân cũng như Hạ, tên của 4 mùa và Giang cũng như Cúc vừa danh từ và có thể là danh từ riêng tên ai đó, nam hay nữ.

Lại bàn tiếp về cái tên. Người ấy bảo với anh rằng Giang là tên con trai và con gái, còn Cúc phải là tên con gái. Liên khi ấy, anh chỉ tay sang ngôi nhà nằm gần bờ sông là nhà anh Cúc, một người làm công việc giữ mộ từ đời cha sang đời anh và biết đâu còn đến đời con anh ấy nữa.

Nghĩ đến đây, bỗng dừng anh bật cười thành tiếng. Chỉ cái tên thôi, nhưng chục năm sau đó thỉnh thoảng giữa 2 người vẫn còn tranh luận khi về chung nhà ở thành phố. Cho đến cái

ngày định mệnh, cô bỏ anh ra đi không một lời nhắn để lại.

Chuyện qua lâu lắm rồi nhưng vẫn còn vài người trong làng thỉnh thoảng thốt lên câu tiếc nuối mỗi khi họ gặp anh cùng con trai trở về mỗi năm Tết đến.

Ngày Ba mất anh không về kịp vì đang trong chuyến công tác nước ngoài. Nỗi day dứt trong anh quá lớn mỗi khi anh nghĩ đến dáng Cha cao gầy, ngời hay đứng trước cửa nhà với điệu thuốc trên tay chờ anh bắt đầu từ 23 tháng Chạp. Ngày ấy, thư đi tin lại ít nhất phải 2 tuần, Ba anh áng chừng và thêm tính lo xa, ông trừ hao sớm vài ngày chờ đợi. Và Mẹ anh thì gần như “cố thủ” trong gian bếp với đủ thứ mùi thơm ngọt, mặn ... ám áp lan tỏa khắp nhà cùng lũ nôi niêu song chảo, rổ rá chỉ huy dàn hợp xướng của bài ca dao thốt. Đường như trong bà luôn có ý nghĩ lo lắng món này, món kia mà anh thích sẽ bị thiếu trong những ngày Tết. Để anh còn thòm thèm là điều mà bà không chấp nhận được... Tất cả những bà Mẹ trên đời này đều như thế. Do đó, bất cứ ai khi nghĩ về những kỷ niệm Tết xưa luôn là nỗi bồi hồi, băng khuâng, thậm chí rưng rưng. Anh cũng vậy!

Bao nhiêu năm rồi, sau khi Ba mất, Mẹ anh về thành phố sống cùng gia

đình em gái. Dù bận rộn thế nào anh cũng phải trở về vào ngày cuối năm để sắp xếp mọi thứ tươm tất cho mộ Ba. Ở đây gia đình anh còn một người thân nữa là em gái kề anh, mất khi mới lên 5.

Nghĩa trang luôn vàng hoa cúc mỗi khi anh trở về. Người ta trông vừa mang bán chợ, vừa để lại bán cho những gia đình có mộ người thân nơi đây.

Anh đi một vòng men theo bờ kè. Mùa lụt 10 năm trước, trong một chuyến công tác anh ghé qua, khi ấy chưa có bờ kè bê tông. Là bởi ngôi nhà ở thành phố, hàng ngày xem ti vi, đọc báo Mẹ anh sốt ruột không biết nước thế nào, phải bờ bên kia chưa hay chỉ liếm lùm tre bên này...

Em gái kể bà hay nói một mình: “Không đứa nào lên coi mà em trời lụt có ngập không, xây cao lên đi chớ. Tiền bao nhiêu ăn cũng hết, má mà chết đi thì đứa nào lo cho nó”. Là bà nói mộ em gái anh. Đã lâu rồi bà không thể đến thăm nên ký ức về “má em” trong bà chỉ là một nền xi măng nhỏ xíu, mọp mẹp sát đất. Người già nhớ nhớ, quên quên.

Lần đầu tiên anh chứng kiến dòng nước cuộn cuộn hung hãn âm âm làm xói lở một bên bờ sông. Anh còn đang quan sát hướng chảy của dòng nước lao thẳng vào đoạn uốn cong như muốn xé toạc lùm tre thì một tiếng động

thật to kéo theo mảng đất lớn sụt xuống. Rất nhanh chóng, người bạn đi cùng lôi anh chạy vào phía trong. Sau đó, chính mắt anh thấy cả một vạt tre dài sụt xuống bên dưới gọn bâng sau một tiếng âm vang dội, tích tắc không ngờ được. Rồi dòng nước chảy xiết cuốn trôi hết, không để lại dấu vết gì!

Qua nhiều năm tháng trong cuộc đời anh hiểu thấm 2 từ “hồi sinh”. Sau mùa bão lũ tả tơi, mọi thứ như có chiếc đũa thần gỡ từ từ, chậm mà chắc. Những luống rau xanh mơn mớn thẳng hàng, ngay ngắn chờ Tết. Và hoa, năm nào cũng như năm nào, giữa tháng Chạp đã thấy một màu vàng bùng lên sáng rõ, tràn đầy hy vọng.

Anh đứng lại ngắm dòng chảy hiền hòa, êm đềm bên dưới. Quanh anh tràn ngập hoa vàng. Mất anh dừng lại bên dưới một gốc cây bồ kết. Năm nào anh cũng thấy một người phụ nữ lưng đã còng chăm chỉ và cần mẫn làm công việc lượm những trái bồ kết khô. Anh không biết bà ta lượm để bán hay đem về dùng. Anh thường nghĩ, nếu là việc mưu sinh thì tội quá, một ký bồ kết không bao nhiêu tiền, nhặt nhanh đến khi nào mới đủ một ký. Nếu mang về dùng hẳn bà là một người vừa kỹ tính lại tiết kiệm. Nấu một nồi bồ kết cho con gái hay cháu gọi đầu chiều

cuối năm thể hiện tình thương yêu của người Mẹ, người Bà muốn con cháu giữ nếp nhà, phong tục cũ. Hương bồ kết là kỷ niệm, thể hiện sự chăm sóc, triu mến chỉ có ở những phụ nữ xưa; họ níu kéo tập quán một cách vô vọng khi mà giờ đây lớp trẻ đều muốn mọi thứ nhanh, gọn. Phoi bồ kết cho thật khô giòn, đập ra rồi nấu hay đem dang ngoài nắng cho tinh chất ra hết. Thêm vài trái chanh cắt lát hay lá dứa cho thơm. Quả là quá cầu kỳ, ai làm sẵn cho dùng thì được. Tắm thơm ký ức luôn được dệt nên từ những sợi tơ yêu thương, sự hy sinh vô bờ bến, có tên là gia đình.

Anh đi lần vào bên trong. Gần mộ nhỏ của em gái có một người đàn ông dáng gầy, lưng hơi còng đang chú tâm vào công việc lau thật sạch từng góc, bậc một ngôi mộ. Anh biết người này. Bức tranh quen thuộc mỗi chiều cuối năm hơn 10 năm nay. Có lần ông ta nói với anh người nằm bên dưới là con gái, ông chỉ có mỗi cô ấy. Và công việc hàng năm ông làm cho con chỉ là việc bé mọn này, muốn con có cái áo mới ngày Tết.

Quanh anh bắt đầu có nhiều người. Có thể bên ngoài con đường chính đang sôi động, tấp nập, ồn ào, nhưng ở đây dường như không ai vội; anh thấy mọi người đều thông thả giống như anh đang chằm chằm trên

lối bê tông, nhìn cái này, quan sát cái nọ trong tâm trạng xong một năm đã qua và nhàn nhã chờ năm mới. Những chậu hoa cúc vàng các loại, to nhỏ cao thấp được dời từ cụm chung về từng nơi riêng rẽ. Mấy ngày trước anh đã đặt mua hoa qua điện thoại và họ đã đưa chúng đến đúng vị trí anh yêu cầu từ sớm nay.

Tiếng người gọi nhau, những đứa trẻ chạy nhảy, cười đùa bên cạnh người lớn đang làm công việc tưởng nhớ Ông Bà Cha Mẹ. Anh nghe một người Mẹ giải thích cho con về người nằm bên dưới và dặn dò sau này con lớn cũng phải làm như Mẹ. Anh nhìn đứa bé khoanh tay lắng nghe một cách chăm chú và thật nghiêm trang. Anh hình dung một thanh niên nghiêm túc và có trách nhiệm sau này khi nó lớn lên. Anh thấy lòng ấm áp và có chút ân hận là đã không rủ con trai đi cùng chiều nay.

Một người ngang qua gật đầu chào anh, hỏi câu quen lặp lại mỗi năm: “Anh về thăm cụ?”. Anh gật đầu chào lại, nói câu xã giao rồi bước đi tiếp. Trên lối anh qua có những gia đình đã xong việc, họ chưa về mà nán lại ngắm nhìn kết quả một buổi chiều dành cho người thân yêu. Nắng nhạt dần khiến anh bước vội. Nhanh lắm, chút xíu nữa thôi màu nắng sẽ rút đi, nhường chỗ cho chạng vạng. Bên ngoài

kia mọi thứ chuẩn bị cho Giao thừa đang được đưa về phố như bong bóng, đồ chơi trẻ con, những bó mía, các thứ mà người ta mong bán được cho người đi chơi gọi là mua lộc.

Đến mộ Ba, anh bỗng giật mình khi thấy những nén nhang thấp cháy đỏ phân nửa. Có ai đó đã đến đây khoảng chừng chưa đến nửa giờ. Anh đảo mắt nhìn chung quanh, trong cái màu hoàng hôn nhạt buồn, anh không nhận ra ai là người quen.

Ai đã đến đây trước anh? Anh biết chắc chắn vợ chồng 2 em gái đang bận tíu tít những công việc chiều cuối năm cho gia đình riêng. Con trai anh đã báo trước chiều tối nay nó có một cái hẹn tụ tập bạn bè. Mẹ anh lại càng không thể. Vậy thì ai?

Anh lấy điện thoại và gọi cho 2 cô em gái. Cả hai đều trả lời anh là đã hẹn nhau ngày mai mừng Một cùng đi thăm Ba rồi.

Anh nhìn quanh thật kỹ lưỡng một lần nữa nhưng bài toán chỉ toàn ẩn số.

Anh sửa lại 2 chậu cúc, một việc làm vô thức và thừa thãi khi đầu óc đang bận suy nghĩ vì chúng đã ở vị trí rất chính chu rồi. Anh đốt một bó nhang và cảm giác đang làm công việc mà một người nào đó đã làm trước thay anh.

Anh có chút hụt hẫng.

Bao nhiêu năm chỉ mình anh đảm nhiệm việc này ngày cuối năm. Ai đã đến trước khiến anh cảm giác bị chậm đi một nhịp, vừa thấy bí ẩn và khó hiểu khiến lúng túng tay chân.

Cuối cùng thì anh cũng rời đi mang theo nhiều câu hỏi trong đầu.

Anh ra đến nơi để xe, còn rất nhiều người nán lại và lác đác người đang đến. Dãy hoa cúc vàng dịu mềm trong ánh hoàng hôn đang xuống nhanh.

Anh ngồi lên xe máy, lấy mũ bảo hiểm đội đầu. Một người đàn ông vốc gậy bước đến, nheo nheo mắt nhìn anh. Anh nhận ra anh Cúc, người giữ nghĩa trang. Anh gật đầu chào và hỏi cậu khỏe không?

Anh Cúc nhìn anh thật lâu rồi nói: “Hồi sớm có một người hỏi tôi mộ Ba anh ở đâu. Tôi nhận ra ngay dù bây giờ tóc chị ấy đã bạc nhiều”.

Tim anh có nhói một chút, cô ấy về đây làm gì nhỉ, sao lại chọn chiều cuối năm để thăm lại Ba anh? Anh đã không gặp cô ấy nhiều năm nay và cũng không biết cô đang sống nơi nào. Có điều gì làm thay đổi một người phụ nữ cứng rắn, cố chấp, ngang bướng, chỉ thích chỉ huy người khác, đó cũng là máu chốt của cuộc chia tay?

Anh hỏi anh Cúc câu cuối cùng: “Cô ấy có hỏi

thêm gì nữa không?”. Anh Cúc lắc đầu.

Anh ra ngoài theo con đường mòn nhỏ, vẫn còn người ngược chiều vào nghĩa trang. Trên đường chính, dòng người xe bắt đầu đổ về phố. Anh xuôi dòng chảy, chiều chuyển dần sang đêm. Trước mặt anh chuỗi đèn sau xe màu đỏ càng lúc càng đầy thêm.

Đã bình tâm hơn, anh suy nghĩ, dù thế nào, lý do gì, anh cũng thầm cảm ơn cô một lần trở về thăm Ba anh. Tuy nhiên anh có chút ưu tư, cô tâm sự điều gì với Ba anh? Phải có một tâm trạng như thế nào đó người ta mới tìm về để nói chuyện với người đã khuất như một cách đối diện với chính lòng mình, chỉ riêng mình biết.

Anh bỗng nhớ tiếng cười trong trẻo của cái thời thật hồn nhiên: “Em thích tên Cúc Xuân hơn Hạ Giang. Cúc Xuân vừa tươi mới đầy hy vọng tiến về phía trước, trong khi đó tên Hạ Giang nghe chững chạc quá, nó như một người từng trải dừng lại, ngắm ngợ và chiêm nghiệm”.

Với anh, Hạ Giang hay Cúc Xuân đều thân thương, là nơi để anh trở về mỗi năm một lần. Và anh bỗng thấy ấm áp khi nghĩ cô đã không bỏ quên điều này, bất luận lý do gì. Anh còn 1 năm dài phía trước để tìm hiểu, nếu muốn!

ĐTTT

Trong đời sống thường ngày, chúng ta thấy có những sự việc, những thói quen, những phát minh... tưởng như tự nhiên mà có. Nhưng thực ra, có những lý do đứng phía sau những chuyện bình thường đó. Chẳng hạn như:

Tại sao như vậy?

NHIỀU KỶ - KỶ 4

Nói “Pardon My French” “Xin thứ lỗi cho tiếng Pháp của tôi”

Khi ai đó thốt ra câu “Xin thứ lỗi cho tiếng Pháp của tôi”, bạn biết có điều gì đó thú vị sắp được nói ra. Trong một thế kỷ, chúng ta đã sử dụng thành ngữ này để bào chữa cho những lời tục tĩu. Nhưng tại sao người Pháp lại là mục tiêu? Đó là bởi người dân Anh mà ra.

Nước Pháp và nước Anh chỉ cách nhau có 20 miles đường biển ở chỗ gần nhau nhất trên English Channel (Strait of Dover) - nhưng là một đại dương cay đắng đã tách rời hai nước. Văn hóa, đất đai ... họ đã một thời tranh giành nhau tất cả. Căng thẳng lên đến đỉnh điểm đặc biệt vào năm 1066, khi nhà ái quốc người Pháp William the Conqueror xâm chiếm nước Anh và đoạt lấy ngai vàng. Chẳng bao lâu, ngôn ngữ của tầng lớp quý tộc Anh đã chuyển sang dùng tiếng Pháp, và mặc dù cuối cùng Anh ngữ cũng quay trở lại, nhưng có khoảng 7,000 từ tiếng Pháp vẫn còn trong từ vựng.

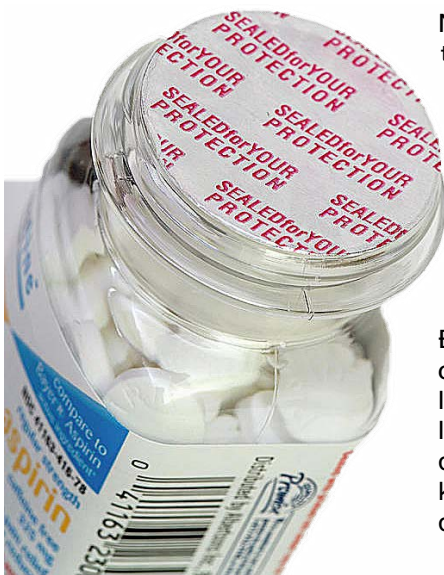
Vì lý do này, “Pardon my French” ban đầu được dùng như một cách để xin lỗi vì những từ tiếng Pháp ai đó đang sử dụng mà người nói tiếng Anh có thể không hiểu. Nhưng khi mỗi thù bùng lên, bất cứ điều gì thô lỗ đều bắt đầu bị coi là “Pháp”. Ngay cả việc rời khỏi một bữa tiệc không đúng cách cũng được gọi là French exit - cút đi kiểu Pháp.

Ồ! C'est la vie (đời là thế đó).

Có bao bì bằng chứng chưa mở

Những miếng giấy bạc và vòng nhựa trên những chai lọ chứa các loại thuốc không kê đơn thường gây khó chịu cho nhiều người khi họ cố mở thuốc. Nhưng khi chúng được tung ra thị trường vào năm 1982, cả nước đã thở phào nhẹ nhõm. Đó là bởi vì chỉ 6 tuần trước đó, 7 người ở khu vực Chicago đã chết vì uống phải Tylenol dạng viên nang (capsules) có tẩm potassium cyanide. Kể làm việc tàn nhẫn đó đã bỏ chất độc vào các lọ sau khi thuốc rời khỏi nhà máy, có thể là khi thuốc được trữ tại các cửa hàng bán lẻ. (Chưa có ai bị buộc tội giết người do vụ này, và nghi phạm chính, James Lewis, đã chết vào năm 2023.)

Đáp ứng lại, nhà sản xuất Johnson & Johnson đã thu hồi hơn 31 triệu chai Tylenol trên toàn quốc, sau đó nhanh chóng bắt tay vào phát triển loại bao bì có bằng chứng chưa mở. Giải pháp của họ bao gồm một lớp lót bên dưới nắp chai để người tiêu dùng có thể dễ dàng biết sản phẩm đã được mở hay chưa. Hầu hết các công ty thực phẩm và dược phẩm khác cũng làm theo và kiểu bao bì mới như vậy nhanh chóng được FDA đòi hỏi các hãng thuốc tuân thủ.

Đan mũ len tặng em bé trên máy bay

Thấy ánh mắt hiếu kỳ của hành khách bé tí bên cạnh, Rubin quyết định dành thời gian còn lại trên chuyến bay đan cho bé gái một chiếc mũ nhỏ.

Chuyện xảy ra trên chuyến bay ngày 6/1 từ Cabo San Lucas, Mexico, về New Jersey. Sau chuyến du lịch, vợ chồng Jake và Kelly lo lắng con gái Romey 5 tháng tuổi có thể quấy khóc, làm phiền các hành khách khác trong 5 tiếng bay.

Nhưng Romey rất ngoan và cuối cùng nhận được một món quà bất ngờ từ hành khách ngồi cạnh là Meegan Rubin, cô gái đang đi du lịch cùng bạn trai.

Rubin, đến từ Pennsylvania, đang đan một chiếc áo len, thì cặp mắt hiếu kỳ của bé Romey khiến cô chú ý. “Bé nhìn chằm chằm vào tôi một cách tò mò, như thể bị mê hoặc trước các động tác đan len”, cô nhớ lại.

Sau khi hoàn thành chiếc áo, Rubin nhìn em bé, tính toán thời gian còn lại của chuyến bay và quyết định thực hiện một “dự án” mới là một chiếc mũ len trẻ em, số len còn lại cũng vừa đủ. Cô mong có thể hoàn thành nó trong khoảng một giờ.

Vài phút sau khi máy bay hạ cánh, Rubin hồ hởi quay sang Jake và Kelly, reo lên: “Hoàn thành!”, rồi đưa cho cặp vợ chồng một chiếc mũ len nhỏ màu kem.

“Chúng tôi sốc hoàn toàn, vô cùng xúc động, cũng như các hành khách xung quanh. Tôi đã suýt khóc”, Kelly nói.

Các hành khách trên máy bay

Hoboken lan truyền trên TikTok chia sẻ về chuyến bay đầu tiên của em bé
- NGUỒN HOBOKENGIRL.COM

cùng nhau theo dõi Kelly đội mũ cho bé Romey. Chiếc mũ nhỏ vừa vặn với bé một cách hoàn hảo. “Mọi người đều rất vui khi chứng kiến lòng tốt của một người lạ, không vì lý do nào ngoài muốn chia sẻ sự tử tế. Đó là một khoảnh khắc rất đặc biệt”, Kelly nói.

Rubin đã học đan len trong giai đoạn đại dịch Covid-19. Cô vẫn

thường đan đồ cho gia đình, bạn bè, nhưng luôn coi bản thân là “người mới”. “Nhìn thấy ánh mắt bé Romey và cách cặp vợ chồng kiên nhẫn chăm con, tôi tự nhủ phải làm chiếc mũ. Thật tuyệt khi được cho đi”, Rubin nói.

Kelly quyết định chia sẻ câu chuyện trên mạng xã hội. Video trên TikTok của Kelly nhanh chóng lan truyền, thu hút tới 7.8 triệu lượt xem, hàng nghìn bình luận.

“Cô Rubin nhắc tôi nhớ rằng trên đời vẫn còn rất nhiều người tốt bụng”, một người viết.

Vợ chồng Jake và Kelly cho hay một ngày nào đó sẽ kể lại câu chuyện này với con gái. “Tôi muốn con bé biết rằng con người có thể tử tế với nhau mà không cần lý do”, Kelly nói, cho hay hai vợ chồng đã chia sẻ phương thức liên lạc với Rubin, hẹn một ngày sớm gặp lại. “Chúng tôi muốn cô ấy là một phần của gia đình”.

DH- TIN INTERNET

Bé Romey đội chiếc mũ do Rubin đan trên máy bay. ẢNH: FOX 47 NEWS

Giúp não bộ hoạt động tốt

BẢO SƠN

Trí nhớ ngắn hạn bị ảnh hưởng lớn khi tuổi bắt đầu tăng cao do có những thay đổi về cấu trúc và hoạt động của não. Các thay đổi này làm chậm lại tiến trình nhận thức và làm cho người ta khó học thêm điều mới một cách nhanh chóng. Sau nhiều nghiên cứu, các nhà khoa học đã đưa ra nhiều phương pháp luyện tập để bảo vệ hoạt động não. Dưới đây là một vài điều có thể thử.

1. Tiếp tục học tập. Việc tiếp tục học giúp trí não hoạt động tốt hơn lúc tuổi già. Học làm cho hoạt động não thành thói quen như tập thể dục não để giúp bảo trì các tế bào não và kích thích sự giao tiếp của chúng. Có thể gia nhập một câu lạc bộ đọc sách, chơi cờ, hay đánh bài, viết tự truyện, chơi ô chữ, ghi danh một lớp học nhạc, vẽ hay làm vườn. Cũng có thể làm các công tác thiện nguyện có liên quan tới việc sử dụng kỹ năng mình sẵn có ...

2. Sử dụng tất cả giác quan. Càng sử dụng các giác quan trong việc học một điều gì đó càng giúp cho não gia tăng khả năng ghi nhớ. Ví dụ liên kết một vật với màu sắc, mùi, hay cảm giác thô nhám ... sẽ giúp dễ nhớ tới vật đó hơn. Hoặc ghi nhớ một món ăn mới của nhà hàng qua mùi, vị, màu ... của nó.

3. Tự tin. Những chuyện thêu dệt về tuổi già cũng ảnh hưởng tới trí nhớ. Người lớn tuổi nếu thường xuyên tiếp xúc với người bị quan về tuổi già và trí nhớ sẽ khó có thể duy trì và cải thiện trí nhớ và vì vậy sẽ có chiều hướng sút giảm nhận thức. Nếu tin rằng mình có thể cải thiện, và biến lòng tin này thành thực tiễn thì sẽ có cơ hội tiếp tục giữ trí nhớ mình được sắc bén.

4. Tiết kiệm sử dụng não. Đừng tiêu phí năng lượng để ghi nhớ những điều vặt vãnh mà tập trung vào việc học và ghi nhớ những vấn đề quan trọng. Nên sử dụng lịch, sổ kế hoạch, danh sách hàng mua

sắm, sổ địa chỉ ... để giữ những thông tin thường sử dụng. Phải giữ năng lượng và tập trung vào những thông tin mới mà mình cần nhớ.

5. Lập lại những điều cần nhớ. Khi muốn ghi nhớ một điều gì mới nghe, mới đọc hay mới nghĩ tới, hãy lặp lại lớn tiếng và ghi vào giấy. Cách này sẽ giúp củng cố trí nhớ và tạo sự liên kết. Ví dụ khi được giới thiệu tên người mới gặp, nên lặp lại nhiều lần khi nói chuyện với họ. Nhưng cũng không nên lặp lại nhiều lần trong một thời gian ngắn, muốn nhớ lâu dài, nên lặp lại sau một thời gian vài ngày. Như vậy sự việc sẽ khắc sâu vào não hơn.

LUNAR NEW YEAR
CELEBRATION AT GALLERIA
DALLAS

1/2 tới 20/2. Trưng bày 250 đèn lồng lớn phía trên sân băng để mừng lễ Tết năm Giáp Thìn. Múa lân ngày 10/2 do đoàn lân HD Lion Dance Foundation trình diễn

Địa điểm: Galleria Dallas, 1350 Dallas Parkway, Dallas TX 75240. Điện thoại 972-702-7100.
Giá vé: miễn phí.

LUNAR NEW YEAR
CELEBRATION

3/2 (11am tới 4pm). Lễ hội mừng năm mới do Crow Museum of Asian Art tổ chức tại NorthPark Center. Trình diễn múa lân múa rồng, biểu diễn võ thuật, ăn uống, thư pháp, nhiều tiết mục giải trí khác, và mua quà lưu niệm

Địa điểm: NorthPark Center, 8687 N. Central Expressway, Dallas TX 75225. Điện thoại 214-363-7441.
Giá vé: miễn phí.

LUNAR NEW YEAR 2024 IN
RICHARDSON

11/2. Trình diễn nhạc, biểu diễn Kung Fu, K-Pop, múa lân, trình diễn thời trang...Do các cộng đồng người Hoa, Nhật, Korea tổ chức

Địa điểm: DFW Chinatown, 400 N. Greenville Ave, Richardson TX 75081. Điện thoại 972-744-4100.
Giá vé: miễn phí.

3 cô gái này dành đi xuống lòng đường trong phố cổ Hà Nội do vỉa hè đã bị chiếm.

Tôi từng đi bộ qua nhiều con đường ở Berlin, Frankfurt, Munich, Hamburg (CHLB Đức), Praha (Cộng hòa Séc), Paris (Cộng hòa Pháp) ... Người ta có bày bàn ghế bán cà phê, nước giải khát trên vỉa hè nhưng vẫn dành lối đi cho người đi bộ, người đi xe đạp. Không ai phải xuống đường!

Riêng Việt Nam thì sao?

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Vỉa hè cho người đi bộ

Chuyện dài!

“*Kiên quyết xóa bỏ các điểm hè phố, lòng đường bị chiếm dụng trái phép để làm nơi kinh doanh, buôn bán, trông giữ phương tiện; trả lại nguyên trạng hè phố với phương châm giành lại vỉa hè phong quang, sạch đẹp cho người đi bộ*” là Kế hoạch số 1/KH-BCĐ197 năm 2023 của TP. Hà Nội được ban hành. Thế nhưng sau đợt ra quân rầm rộ, thì giữa tháng 2/2023, trên các tuyến phố Tạ

Hiện, Lương Ngọc Quyến ... đã bị hàng quán chiếm lại từ chiều cho đến đêm.

Tình hình ra quân lập lại trật tự vỉa hè, lòng đường được chính quyền TP. HCM tổ chức nhiều đợt nhưng rồi đâu cũng vào đấy! Người đi bộ vẫn không có lối đi do tình trạng mua bán, họp chợ, giữ xe tự phát ... một tối đầu tháng 6/2023, tôi chứng kiến trên đoạn cuối đường Rạch Bùng Binh, thuộc P.9, Q.3, TP. HCM, 2 bên đường, mấy quán nhậu bày bàn ghế,

dựng xe máy tràn hết lề đường. Chính quyền thường huy động đầy đủ các lực lượng đến lập lại trật tự, giành lại vỉa hè. Các quán tung hết nhân viên dẹp bàn ghế lia lịa, khách hàng cũng góp sức cầm ly chén ... dôi chỗ. Mới đây, tháng 11/2023, tôi trở lại nơi này, sau gần 6 tháng, thấy đâu cũng vào đấy! Nghĩa là nếu căng quá thì rút, lơ một chút thì lại bung ra! Có phạt hành chính cũng chắc ... phạt cho tồn tại mà thôi!

Ở Đà Nẵng, tình hình cũng chẳng khác chi. Vỉa hè đã có “chức năng” dùng làm nơi sửa xe, bày bán xe máy, kinh doanh buôn bán cả ngày lẫn đêm. Đến đường kiệt, hẻm cũng bị trưng dụng đồ vật liệu xây dựng, hạp chợ, dựng xe máy ...

Còn phải kể đến việc vỉa hè bị đào xới đặt cáp ngầm, lát đá, vét bùn ... thường xuyên. Chuyện

Hàng quán vẫn dành lối cho người đi bộ trên vỉa hè ở Berlin

thường thấy ở Hà Nội và các thành phố lớn là “Mỗi năm hoa đào nở. Lại thấy ông đào đường”.

Lâu lâu lại đào lên, lấp xuống, đặt bảng “Xin lỗi đã làm phiền”, rồi giăng dây, thi công ... cù cưa,

để vật liệu ngổn ngang, nham nhở, không che chắn khiến bụi bay mù mịt ... Xong thi công thì chờ công trình ... khô ráo để nghiệm thu ...

Nói đường phố của 63 tỉnh thành ở Việt Nam làm gì có vỉa hè cũng không quá. Cứ ra quân truy đuổi, lập lại trật tự nhưng rồi chẳng đâu vào đâu cả!

Tại một phiên chất vấn của Kỳ họp thứ 14, HĐND thành phố Khóa XVI, theo báo Tiền Phong điện tử ngày 26/12/2023, Trung tướng Nguyễn Hải Trung, Giám đốc CA Hà Nội, cho rằng trật tự

Cảnh thường thấy trên đường Lý Thái Tổ, Hùng Vương (Đà Nẵng)..

vĩa hè là “cả một vấn đề rất phức tạp”. Mỗi đợt ra quân giành lại vỉa hè cho người đi bộ thì có khá hơn, sau đó “đầu lại vào đờ”.

Người đi bộ ... biết đi đâu?

Mất vỉa hè, người đi bộ cần rặng đi xuống lòng đường, tham gia vào “làn đường hỗn hợp” với các loại xe ... “May ít rủi nhiều, may nhờ rủi chịu!” Ngay cả lối đi dành riêng cho người khiếm thị trên nhiều vỉa hè ở Hà Nội cũng bị hàng quán, xe máy, xe hơi ... lấn chiếm!

Sài Gòn có gần 2,600 tuyến đường ... có lẽ không có vỉa hè! Nhiều tuyến mật độ lưu thông cao nên chính quyền cho xây cầu vượt hay hầm đường bộ. Nhưng nhiều nơi cũng bị chiếm dụng. Cầu, hầm trở thành nơi bán nước giải khát, bàn ghế chắn cả lối đi; hầm

về đêm tối thui, “mìn” rải rác, nước tiểu đọng ... Ai dám đặt chân? Mới đây cũng có nơi đề xuất, về đêm nên có đèn chiếu sáng ở các hầm đường bộ ...

Còn lối đi có vạch kẻ đường ưu tiên dành cho người đi bộ cũng bị ... bất chấp! Đặt chân vào lối đi dành riêng mà lo âu, thấp thỏm. Không biết xe hơi, xe máy có “hôn hít” mình không? Thôi thì vẫn phải ngó chừng mà ... lạng lách tránh xe máy phóng ào ào cho nó lành! Khách quan mà nói, không ít người đi bộ rất chủ quan, đôi khi coi cái chết nhẹ tựa lông hồng! Họ băng qua đường nhưng ... bất chấp! Với tư tưởng “Xe lớn nhường xe nhỏ; Xe máy, xe hơi nhường người đi bộ!” thì đừng mong ... an toàn giao thông, giảm tai nạn. Chưa kể có người còn leo qua cả dải phân cách cứng, không quan

sát tín hiệu đèn ... cứ thản nhiên mà bươn, rút ngắn khoảng cách qua đường được chừng nào hay chừng nấy.

Ở các nước Châu Âu, kể cả Thái Lan, Hàn Quốc... tôi thấy xe từ xa đã chạy chậm lại và dừng hẳn ở những nơi dành cho người đi bộ băng qua đường. Có khi cả đoàn xe dài hàng chục chiếc. Thấy người ta đi ào ào, tự nhiên còn mình cứ vừa đi vừa đảo dác nhìn xuôi, trông ngược.

Giải pháp mới ở một số thành phố?!

Ngày 04/1/2024, UBND TP. Đà Nẵng có công văn 97/UBND-SGTVT về việc khai triển việc phân định, kẻ vạch phân vỉa hè sử dụng tạm thời và sử dụng để làm lối đi cho người đi bộ trên vỉa hè các tuyến đường (thật ra đã làm ở nhiều thành phố khác trước đây).

Ngày 19/9/2023, TP. HCM đã thông qua nghị quyết về mức thu phí sử dụng tạm thời lòng đường, hè phố trên địa bàn và chính thức thu phí từ 01/1/2024. Thu phí vỉa hè nhằm góp phần lập lại trật tự, mỹ quan đô thị, xây dựng thành phố văn minh, hiện đại hơn. Những điều này mới nghe qua nhiều người cũng ủng hộ. Tuy nhiên cũng có nhiều ý kiến trái chiều ...

Thành phố Hà Nội đã từng nói sẽ cho thuê vỉa hè, lòng đường nhưng bây giờ chưa phải là thời điểm phù hợp vì vỉa hè gắn bó với người dân Hà Nội (“văn hóa vỉa hè”, có nên “kinh tế vỉa hè”)... lâu đời. Nhưng mới đây, một số quận của TP. Hà Nội cũng có đề nghị thí điểm cho thuê trong tháng 1/2024.

Hy vọng của người đi bộ được ... thấp lên.

Bài & hình LKD

Sau khi bị đẩy dũi, vỉa hè đã thông thoáng hơn

Nuôi dưỡng da

Thường xuyên thoa kem dưỡng ẩm dày lên da ẩm, ngay sau khi rửa, để duy trì sức khỏe của hàng rào bảo vệ da trên tay. Hãy tìm những loại kem dưỡng ẩm có thành phần như axit hyaluronic, glycerin và shea butter để nuôi dưỡng sâu cho da.

SẢN PHẨM CHỌN

Avène Cicalfate Hand Restoration Hand Cream

\$27 (aveneusa.com)

Neutrogena Norwegian Formula Hand Cream Fragrance-Free

\$5.50 (amazon)

Tay phụ nữ phải làm việc nhiều, nhưng không được chăm sóc kỹ như da mặt, nên thường lão hóa mau hơn da ở các bộ phận khác trên cơ thể. Sau đây là mấy “tips” và các sản phẩm đã được chuyên gia của tạp chí Prevention chọn giới thiệu để giúp bàn tay trông đẹp nhất.

Làm đẹp cho da bàn tay

Giữ tay sạch

Rửa tay thường xuyên bằng nước ấm, vì nước nóng có thể làm khô da, và chọn loại xà bông rửa tay nhẹ nhàng có tính dưỡng ẩm để tránh gây kích ứng da.

SẢN PHẨM CHỌN

Dove Advanced Care Deep Moisture Hand Wash

\$4 (Walmart)

Dial Liquid Hand Soap

\$2.50 (Walmart)

Chống nắng

Tia UV là một trong những nguyên nhân chính gây lão hóa sớm, nếp nhăn và đốm nắng. Phải thoa kem chống nắng có ít nhất SPF 30 lên tay giống như bôi lên mặt, và thường xuyên hơn, vì chúng ta rửa tay suốt ngày.

SẢN PHẨM CHỌN

Eucerin Daily Hydration Hand Cream with Broad Spectrum SPF 30

\$8 (amazon)

Avène Mineral Sunscreen Face & Body Lotion SPF 50

\$38 (aveneusa.com)

Giảm khô

Dùng các sản phẩm tẩy tế bào chết phù hợp có thể giúp làm mịn da tay và loại bỏ da chết. Một số thành phần hiệu quả cần tìm bao gồm alpha hydroxy như glycolic acid và lactic acid. Lactic acid nói riêng có hiệu quả trong việc tẩy tế bào chết và cung cấp nước cho da.

SẢN PHẨM CHỌN

AmLactin Daily Nourish 12% Lactic Acid Lotion

\$16 (amazon)

ISDIN Glicoisdin 8 Soft Cream

\$80 (isdin.com)

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Bí quyết để cải thiện hình ảnh theo NatGeo

Nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp Stephen Wilkes có sự nghiệp kéo dài nhiều thập kỷ kết hợp giữa nhiếp ảnh nghệ thuật và thương mại và đã đưa ông đi khắp thế giới. Ông ấy đã làm việc với *National Geographic*, Apple và Netflix, cùng với nhiều công ty lớn khác.

Phát biểu tại cửa hàng Fifth Avenue hàng đầu của Apple ở thành phố New York, Wilkes đã mang đến cho khán giả một cái nhìn tổng quan về sự nghiệp của mình và đưa ra một số lời khuyên quý giá cho các nhiếp ảnh gia đầy tham vọng. Dưới đây là một số bí quyết mà bất kỳ ai cũng có thể học hỏi từ Wilkes, đặc biệt là những người đang muốn lấn sâu sang lãnh vực này.

1. Luyện tập với phim

Wilkes nói với đám đông: “Nếu bạn thành thạo kỹ năng của mình trong những năm đầu sử dụng phim và sau đó chuyển sang kỹ thuật số, bạn sẽ có cảm giác khác hẳn.”[H1]

Đó là một lời khuyên chung, nhưng nó cần được lặp lại. Tất nhiên, phim buộc người chụp

“Ở đây, trong đống đổ nát của bệnh viện tâm thần, tôi nghĩ đến Van Gogh. Lớp sơn chì của một số họa sĩ bị lãng quên từ lâu đã chuyển sang màu tím đậm khi thạch cao rơi xuống, sàn nhà trở nên không thể phân biệt được với các bức tường,” Wilkes giải thích.

phải chậm lại và suy nghĩ cẩn thận về từng cú chụp. Nhưng Wilkes tiết lộ những cách khác khiến ông tỉ mỉ hơn. Ví dụ, ông ấy sẽ không bao giờ chụp một dự án hoàn toàn trong một cuộn phim, kéo nó bị hỏng và ông ấy sẽ mất tất cả. Ông ta sẽ nhờ các trợ lý nhắc nhở ông thay cuộn phim khác trong khi đang tác nghiệp. [H2]

“Đó là lý do khiến tôi hoang tưởng khi nghĩ tới việc mất một bức ảnh do

“Có cảm giác rõ ràng về sự hợp tác với một thể lực bí ẩn khi tôi thực hiện bức ảnh này. Năng chiếu đỏ rực tạo nên vầng hào quang cuối hành lang không giống bất kỳ thứ ánh sáng nào tôi từng thấy. Tôi đã quay lại nhiều lần nhưng ánh sáng này không bao giờ xuất hiện trở lại. Thật kỳ lạ hơn khi nhận ra mọi thứ trong bóng tối ở phía bên trái đều xanh tươi, phát triển và sống động, trong khi mọi thứ ở phía bên kia, phát ra ánh sáng trắng, đã chết. Bức ảnh của ông ấy là một phép ẩn dụ thích hợp cho sự sống và cái chết đã trải qua bệnh viện này từ rất lâu rồi.”

lỗi chỉnh sửa hoặc do lỗi nào đó. Và đó là tâm lý. Và kỹ thuật số đã lấy đi tất cả những điều đó,” Wilkes nói.

Mặc dù quan điểm của ông rằng kỹ thuật số đã loại bỏ những rào cản này, nhưng chúng ta cần lưu ý rằng đó là một điều tích cực và là một phần lý do tại sao cuối cùng ông đã thực hiện thay đổi qua digital. Tuy nhiên, điều đó chứng tỏ quan điểm của ông rằng việc thành thạo kỹ thuật phim sẽ khiến một tay ảnh có cái nhìn khác biệt.

2. Tận dụng điện thoại của bạn [H3]

Để không ai nghĩ rằng Wilkes tin rằng phim là cách *duy nhất* để bắt đầu chụp ảnh, anh ấy rất khuyến khích mọi người tận dụng khả năng chụp ảnh bằng điện thoại.

Wilkes nói: “Vấn đề không nhất thiết là bạn sử dụng phương cách nào, mà là phát triển con mắt của bạn và liên tục tìm ra cách làm sống động về mặt thị giác, có ý thức và hiện diện”.

Lời khuyên gần như lỗi thời là mang theo máy ảnh mọi lúc mọi nơi, nhưng Wilkes khuyên bạn nên xem xét chiếc máy ảnh mà nhiều người đã có sẵn trong túi. Phát biểu tại Apple, không có gì ngạc nhiên khi chuyên gia này giới thiệu về khả năng của iPhone 15 Pro Max mới nhất của công

PHOTO: STEPHEN WILKES

ty công nghệ. Tuy nhiên, điện thoại thông minh mới thực sự có một số cải tiến dành cho người chụp ảnh và quay video.[H4]

Wilkes nhận xét: “Khi bạn có mặt và luôn tìm kiếm, đó là lúc bạn khám phá được mọi thứ.”

3. Chú ý đến từng chi tiết

Một điểm nổi bật trong tác phẩm của Wilkes là sự chú ý hoàn hảo đến từng chi tiết. Như đã lưu ý, một lý do chính khiến anh ấy chuyển sang kỹ thuật số là những tiến bộ

đạt được về độ phân giải. Wilkes sử dụng điều này liên tục, luôn bảo đảm ngay cả những chi tiết nhỏ nhất cũng giúp định hình câu chuyện. Dự án “Ngày và Đêm” của anh, kết hợp các bức ảnh được chụp lại một địa điểm duy nhất trong suốt cả ngày để tạo ra hiệu ứng pha trộn ánh sáng timelapse trong một hình ảnh duy nhất cung cấp rất nhiều khoảnh khắc.[H5]

Một hình ảnh được chụp ở Thành phố New York vào Lễ Tạ Ôn cho thấy cuộc diễn hành nổi tiếng

PHOTO: STEPHEN WILKES

do Macy’s tổ chức ở phía bên trái của bức ảnh, mô tả những giờ buổi sáng. Ở bên phải, người xem có thể nhìn thấy một gia đình đang cùng nhau dùng bữa Lễ Tạ Ôn qua cửa sổ. Đó là một chi tiết nhỏ khi thu nhỏ để xem toàn bộ hình ảnh cùng một lúc, nhưng nó khiến việc xem xét kỹ hơn càng đáng giá hơn, tạo cảm giác rằng mọi pixel đều được sử dụng để kể câu chuyện.

“Sức mạnh của sự quan sát là một món quà đáng kinh ngạc.”

AN

Trang trí trên tủ bếp

Không nên để khoảng trống giữa trần nhà và tủ bếp. Tuy nhiên, nếu phòng bếp của bạn đã được lắp đặt sẵn như vậy, dưới đây là một vài ý tưởng trang trí cho vị trí này.

■ **Dùng cây xanh để trang trí.** Cây xanh luôn mang lại hiệu ứng trang trí đẹp mắt cho mọi không gian. Những giống cây indoor dễ trồng, ít tốn công chăm sóc như trầu bà, lưỡi hổ, thường xuân ... rất thích hợp dùng để trang trí nội thất. NGUỒN: APARTMENT THERAPY.

■ **Phòng bếp đơn giản với gam màu trắng** của tường và tủ bếp sẽ trở nên sinh động hơn khi được đặt thêm những chiếc giỏ đan phía trên nóc tủ. Đây là cách trang trí đơn giản nhưng lại mang đến hiệu ứng khá tốt cho không gian. Là một mẫu phù hợp cho những gia chủ yêu thích phong cách tối giản. NGUỒN: PINTEREST.

■ Thiết kế một kệ mở dài làm nơi trưng bày các đồ dùng nhà bếp. Phòng bếp trong những căn nhà Farmhouse thường được sơn màu sáng, có đồ dùng đơn giản hay đồ tái chế. Thay vì bỏ trống khoảng không giữa tủ bếp và trần nhà, gia chủ đã khéo léo biến nó thành nơi để bày những món đồ dùng nhà bếp đẹp mắt. NGUỒN COUNTRY LIVING MAGAZINE.

■ Khi khoảng trống này chỉ thấp và hẹp, bạn có thể đặt những chiếc hộp nhỏ để trữ đồ. Cách này giúp cho phòng bếp gọn, đồ dùng sạch, hạn chế công lau chùi bụi dơ. Là một ý tưởng khá hay mà bạn có thể tham khảo. NGUỒN BURLAP + BLUE

■ Với những phòng bếp chật hẹp, mọi khoảng trống đều cần được tận dụng một cách tối đa. Vì thế mà nóc tủ phòng bếp trở thành nơi lưu trữ đồ dùng tiện lợi và hữu ích. Tuy nhiên, cần lưu ý sắp xếp đồ dùng cho gọn gàng và ngăn nắp.

NGUỒN LAUREL BERN INTERIORS.

■ Đây cũng là nơi thích hợp để lưu trữ những cuốn sách, đặc biệt là sách nấu ăn. Điều cần lưu ý là không nên đặt sách phía trên hoặc quá gần bếp nấu để tránh hư hại do khói và dầu mỡ trong lúc dùng bếp. NGUỒN: MYDOMAINE.

Robot biết tự học

Chế tạo robot đã tiến rất nhanh trong thời gian ngắn vừa qua. Nhưng hầu hết robot vẫn là một loại “máy” hoạt động dưới điều khiển của một phần mềm viết sẵn. Mới đây, một loại robot mới được xem là cao cấp hơn vì nó được trang bị trí tuệ thông minh và có thể quan sát người ta làm việc, tự thu thập thông tin và tự vận hành để làm theo. Loại robot này có thể làm được mọi công việc miễn là nó thu thập thông tin được về các dụng cụ, kỹ thuật và mục tiêu mà con người làm. Nó không cần phần mềm mới để làm một công việc mới mà chính nó sẽ dùng trí tuệ nhân tạo để học. Nó cần khoảng 10 tiếng để xem và học cách làm một việc qua quan sát video. Sau khi hoàn tất, nó có thể lưu trong bộ nhớ và truyền đạt sang cho robot khác.

Công ty Figures chế tạo ra người máy này cho biết sẽ bắt đầu hoàn tất sản phẩm này trong năm 2024. Đây thực sự là một sáng chế ảnh hưởng lớn tới kỹ thuật và tương lai của con người, và là bước đầu cho thấy robot sẽ bắt đầu thay thế cho lao động tay chân của con người trong vài năm tới.

Túi đeo lưng bảo vệ đầu và cổ

Đầu và cổ là hai nơi dễ bị tổn thương nhất của người đi xe đạp và xe gắn máy khi gặp tai nạn. Công ty In & Motion của Pháp đã thiết kế một loại túi đeo lưng (backpack) có tên là Stan vừa dùng để mang đồ đạc, vừa có tác dụng che chở cùng lúc cho đầu, cổ, ngực và lưng khi bị va chạm mạnh.

Hệ thống có một bộ phận gọi là In&box, chứa nhiều bộ cảm ứng và là cơ quan điều khiển. Mỗi giây, hộp này phân tích 1000 lần để kịp thời phát hiện dấu hiệu bị té. Nếu có dấu hiệu, hệ thống sẽ lập tức kích hoạt và bộ phận bảo vệ sẽ bung ra trong vòng 1/10 giây. Bộ phận bảo vệ sẽ che chắn toàn bộ phần trước vào sau đầu gồm cả trán, vai, lưng, và ngực. Ngoài ra, hệ thống cũng tự động tiếp xúc với cơ quan cấp cứu để gửi thông tin kèm theo tọa độ GPS.

Công ty In & Motion đã thử nghiệm dụng cụ này từ năm 2022 trên người đi xe đạp, xe gắn máy, cưỡi ngựa, cả trong các cuộc đua xe. Kết quả cho thấy dụng cụ giảm 80% chấn thương so với loại nón an toàn trước đây. Công ty đã cải tiến thiết kế nhiều lần để có thể bắt đầu sản xuất trong thời gian ngắn sắp tới.

NI LO KHAI NẾU NHỎ NHƯNG CÓ THẬT!

Mơ

Joao Pimenta da Silva tại Brazil cứ nằm mơ thấy có vàng bên dưới khu nhà mình nên thay vì... đánh số đề như dân ta, ông ta cứ quanh năm suốt tháng đào hố tìm vàng. Tìm hoài không thấy vàng nên ông đào hố càng ngày càng sâu, cuối cùng cũng thành... ác mộng khi Joan bị té nhào xuống hố, trật cổ và chấm dứt giấc mơ tìm vàng. Ai bảo giấc mơ không bị đóng thuế?

Đám cưới mới lạ

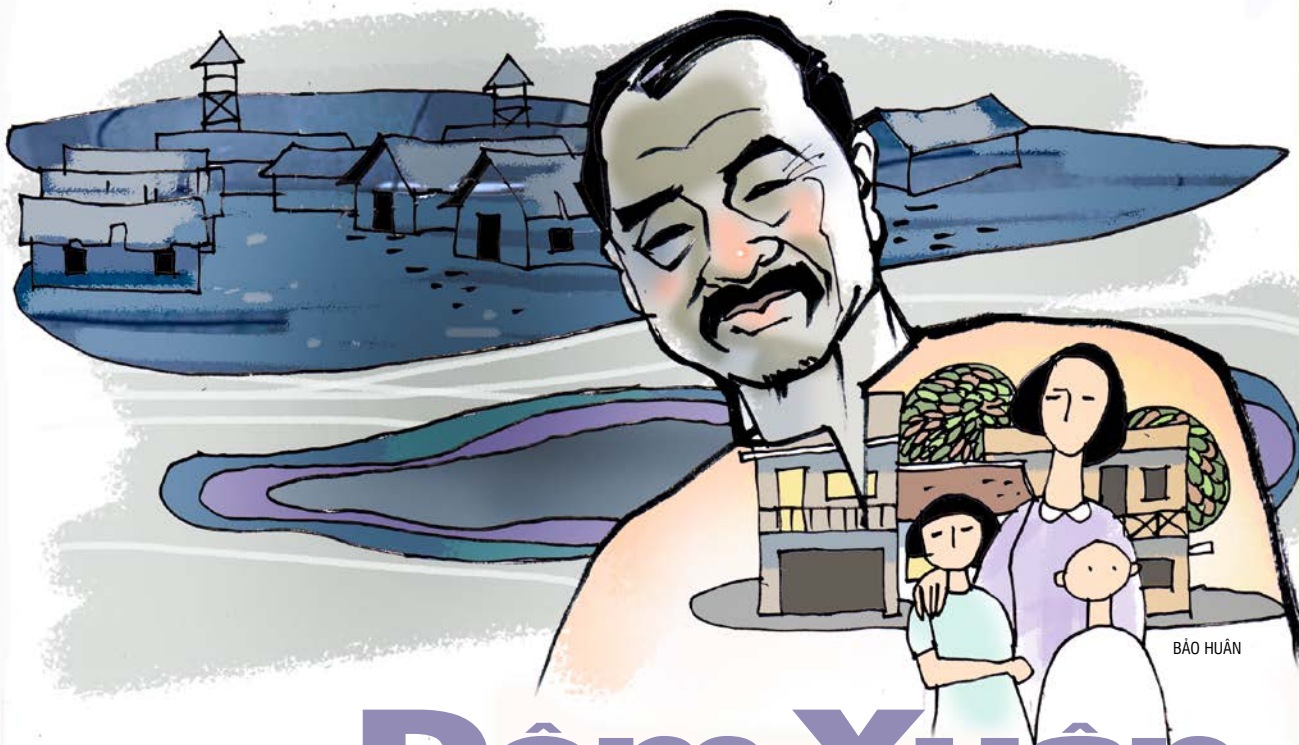
Chuyện tổ chức đám cưới của các gia đình Việt tại những nhà Tàu với ê hê thức ăn cùng vài trăm khách mời xem như trở thành "dĩ dăng" khi thể hệ thứ nhì, thứ gốc Việt chọn tổ chức tại các đảo xa hay các khu chuyên tổ chức đám cưới thật đẹp trong vòng gia đình và bạn bè. Nhưng chắc tổ chức tại quán cà phê như một cặp tại Indiana thì chắc ít. Cô dâu, chú rể, người làm lễ, thợ quay phim chụp ảnh và gia đình bạn bè chỉ trên dưới 30 người đã vào tiệm cà phê Bean Monger tổ chức đám cưới và uống cà phê xong rồi về. Vậy cũng đủ rình rang.

Như chim

Không chỉ riêng ở Mỹ mà nhiều nước khác đang ở cơn lạnh đông đá tê tái, đường sá trơn trượt của mùa Đông. Bộ Y Tế của Scotland khuyến cáo người dân muốn tránh trượt té trên đường đông đá hãy đi như ... chim cánh cụt, theo kiểu hai bàn chân hơi hướng ra ngoài, đầu gối thả lỏng và hai cánh tay dang ra. Bộ Y Tế bảo đi như vậy hơi tức cười nhưng đỡ hơn trượt té vào nhà thương.

Đêm Xuân ngoài Yên Bái

VƯƠNG MỘNG LONG-K20
(SEATTLE, WA)

Mặt trời từ từ lặn xuống đáy Hồ Thác Bà ...

Một ngày Tháng Giêng Âm Lịch năm Đinh Ty 1977 đã đi qua ...

Hôm nay tù cải tạo Đội 11 của Trại 4 được về sớm vì có buổi đọc báo sau bữa cơm chiều. Mỗi tuần có một buổi đọc báo, đôi khi kéo dài cả giờ. Chúng tôi ngồi nghe mà buồn ngủ muốn chết.

Cán bộ quản giáo Đội 11 là một trung úy Việt Cộng có tên Thu. Cán bộ Thu luôn luôn là người chủ trì các buổi đọc báo hàng tuần của lán chúng tôi. Cán bộ Thu bị sút môi trên, nên chúng tôi lên gọi y bằng cái tên

“Thu Sút”. Thu Sút ngồi giữa phòng, chúng tôi ngồi vây quanh ... Cầm tờ báo Quân Đội Nhân Dân trên tay, với nét mặt thật trang nghiêm và trịnh trọng, Thu Sút mở lời,

- Qua mục “Đọc báo để học tập” hôm nay, tôi sẽ thay mặt Đảng và Nhà Nước dạy các anh một bài học về vấn đề nhân quyền!

Tiếp đó Thu giơ tờ báo lên cao, chỉ ngón tay trở vào cái tiêu đề, lớn tiếng đọc từng chữ:

“Chuyện giết hai ông Mục sư da đen Ma Tinh Lu Tư Kinh”

Y ngừng lại một giây, gật gù cái đầu, rồi tiếp tục giảng dạy,

- Học xong bài này, các anh sẽ hiểu lý do vì sao bọn đế quốc Mỹ tàn ác đã giết 2 ông mục sư da đen là Ma Tinh và Lu Tư Kinh.

Xếp tờ báo lại, để trên đùi, Thu đảo mắt nhìn quanh,

- Trong số các anh, có ai biết 2 ông da đen này không? Các anh có biết vì sao mà 2 ông này bị chúng nó giết không?

Hơn 3 chục mạng cải tạo viên của Lán 11 đều ngồi ở ra, chẳng ai hiểu gì.

Hầu hết các cựu sĩ quan Việt Nam Cộng Hòa tù cải tạo ở đây đều biết Mục Sư Martin Luther King là ai, vì lý do gì mà ông ta đã chết.

Nay bỗng đừng nghe cán bộ nói có tới 2 ông mục sư

Mỹ đen bị sát hại, một ông tên là Ma Tinh, một ông tên là Lu Tơ Kinh thì ngạc nhiên lắm!

Chẳng lẽ chỉ qua chưa tới 2 năm bị giam cầm mà chúng tôi đã không hay biết gì về chuyện một ông mục sư da đen Martin Luther King nay đã biến thành 2 ông mục sư da đen Ma Tinh và Lu Tơ Kinh?

Tôi ngồi sát sau lưng cán bộ Thu nên nhìn rõ cái đề bài in rất đậm: “Chuyện giết hại ông Mục sư da đen Martin Luther King” nhưng chữ “hại” bị mất dấu nặng (.) thành ra chữ “hai” do đó mà cán bộ quản giáo của chúng tôi mới đọc là “2”... ông Ma Tinh và Lu Tơ Kinh!

Biết thế, nhưng tôi cứ giơ tay lên rồi phát biểu ngay,

- Báo cáo cán bộ! Đế quốc đã giết 2 ông này vì 2 ông này là chiến sĩ tranh đấu cho nhân quyền!

Bình thường thì trong trại này người ta thấy tôi là một anh tù lơ lơ, ngớ ngẩn, lù đù, chậm chạp trong mọi lãnh vực, từ học tập tới sinh hoạt hằng ngày.

Cán bộ Thu là người phụ trách Đội 11.

Ngày nào y ta cũng dẫn chúng tôi đi lao động.

Y ta 'quản lý' mọi hoạt động, mọi sinh hoạt của Đội 11, cả trong vòng rào và ngoài vòng rào.

Y biết kỹ tính nết và khả năng của từng tù cải tạo trong Đội 11.

Y ta đâu có lạ gì tôi?

Vì thế mà chẳng thèm trưng cầu ý kiến anh em trong Đội 11, y tự tiện đặt cho tôi cái tên “Anh Long Lù Đù”. Gặp tôi ở bất cứ đâu, bất cứ lúc nào, cán bộ Thu cũng gọi tôi là, “Anh Long Lù Đù! Anh Long Lù Đù!”

Ấy vậy mà hôm nay trước mắt cán bộ quản giáo Thu thì tôi đã tỏ ra là một trại viên vô cùng tiến bộ.

Tên Thu gật đầu hài lòng,

- Đúng rồi! “Anh Long Lù Đù” hôm nay giỏi lắm! Anh Long trả lời rất là đúng! Tôi tuyên dương anh đấy! 2 ông Ma Tinh và Lu Tơ Kinh bị Mỹ giết chỉ vì 2 ông ấy đã là da đen mà còn dám đứng lên tranh đấu cho nhân quyền! Người ta chỉ tranh đấu đòi nhân quyền, mà nhân quyền thì có ăn được đâu? Có bán được đâu? Người ta đòi nhân quyền chứ có đòi cơm ăn, áo mặc, nhà cửa, ruộng đất, tiền bạc gì đâu mà cũng giết người ta? Đấy! Các anh thấy chưa? Đế quốc Mỹ khát máu như thế đó! Các anh có thấy thương cho 2 ông này không?

Khi nói ra những lời này, nét mặt cán bộ quản giáo của chúng tôi trông thật là thảm thương. Đôi mắt cán bộ rướm rướm lệ.

Chắc cán bộ tiếc thương 2 ông mục sư lắm? Chắc cán bộ oán giận bọn đế quốc lắm?

Cán bộ Thu đưa tờ báo cho anh tù đội trưởng là cựu Đại úy Đặng Kim Bảng,

- “Anh Long Lù Đù” mà còn thấu triệt được ý nghĩa của bài báo, chắc các anh khác cũng thấu triệt rồi! Như thế là buổi đọc báo hôm nay đã đạt được mục tiêu. Tôi cho các anh nghỉ sớm. Anh Bảng giữ tờ báo này rồi cho anh em chuyển tay nhau mà đọc.

Tôi ngây người không cựa quậy nổi! Ai ngờ cái tên quản giáo này vừa ngu, lại vừa lười!

Tôi cứ tưởng, sau khi tôi có ý kiến thì y sẽ bắt ai đó đọc lại bài báo, sẽ thấy cái sai của y, và thấy ngay cái sai của tôi.

Nếu sự việc diễn ra như thế, thì trước mắt cán bộ Thu, tôi vẫn là một anh tù không những đã đàn độn, ngớ ngẩn, ngu ngơ, khù khờ, mà còn có tính a dua, nhanh nhẩu đoảng!

Chủ ý của tôi một đảng, chuyện xảy ra một nẻo!

Tôi nào có ngờ? Tên Thu này còn ngu hơn cả con bò!

Buổi đọc báo để học tập hôm đó đã kết thúc quá sớm.

Chờ cho tên cán bộ Việt-Cộng đi xa, ông tù cải tạo cựu Trung tá Nguyễn

Công Luận mới đứng giữa buồng mở trang báo ra chỉ cho mấy người vây quanh,

- Mẹ nó! Rõ ràng cái tiêu đề của bài báo là, “Chuyện giết hại ông Mục sư da đen Martin Luther King” ấy vậy mà, khi in lên giấy chỉ thiếu một dấu nặng (.) dưới chữ “hại” thế là 1 ông Martin Luther King biến thành 2 ông Ma Tinh và Lu Tơ Kinh!

Anh Luận ngồi cạnh tôi, chắc cũng đọc được cái đề bài. Anh ấy cũng giơ tay xin phát biểu.

Có lẽ anh Luận định sửa sai tên Thu, không ngờ tôi nhanh nhẩu quá, khiến cho anh ấy không kịp mở lời thì chúng tôi đã được nghỉ rồi!

Nghe anh Luận cặn kẽ giải thích, anh em mới vỡ lẽ vì sao cán bộ Thu cứ nằng nặc kết tội đế quốc Mỹ khát máu đã đang tay giết chết một lúc 2 nhân mạng can tội tranh đấu cho nhân quyền.

Hết giờ đọc báo, tôi vội kéo tay anh bạn tù Lê Thái Bình tức là Cựu Đại úy Đại Đức Thích Trí Thọ ra cửa để đi một vòng thăm hỏi bạn tù.

Tôi và Bình chui vào căn nhà đối diện Lán 11 là Lán 4 của Đội 4.

Lúc này, trong hiên sau Lán 4, cũng có cả chục ông tù đang ngồi tán gẫu.

Trong số các ông tù hiện diện, tôi cũng có mấy người quen,

1) Cải tạo viên Lê Phong Ba, vốn là Đại Đức Thích Giác An, cựu Đại úy Phó Giám Đốc Sở Tuyên Úy Phật Giáo Quân Đoàn II.

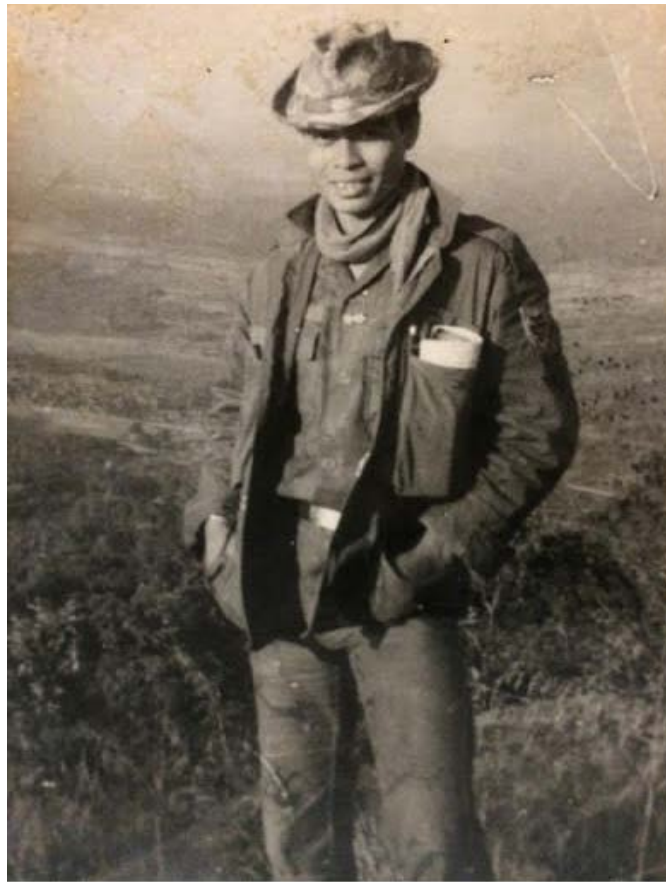
2) Cải tạo viên Đức Già, tôi không nhớ họ của bác Đức. Bác Đức vốn là Thiếu tá Trưởng Ban Thăng Trưởng Phòng Tổng Quản Trị Quân Đoàn II.

3) Cải tạo viên Nguyễn Văn Triết, vốn là Thiếu tá Thiết Đoàn Trưởng Thiết Đoàn 3 Kỵ Binh.

Từ thời còn ở Pleiku thì 2 ông Đức và Giác An biết tôi vì họ đã từng có mặt ở Sân Vận Động Pleiku ngày 15 tháng 9 năm 1974 để tham dự lễ khao quân và choàng vòng hoa chiến thắng cho chiến sĩ Tiểu Đoàn 82 Biệt Động Quân của tôi sau 33 ngày đêm tử thủ.

Bác Đức nhiều lần nhắc đi, nhắc lại chuyện một ngày giữa tháng 8 năm 1974 tôi đang bị Sư Đoàn 320A Cộng Sản vây hãm, bác ấy được lệnh ôm cái gối con có cặp lon trung tá mới toanh, theo chân ông Đại tá Phạm Duy Tất bay trực thăng vào Pleime để thả xuống cho tôi, nhưng máy bay vừa tới Hàm Rồng thì phải quay về, vì có lệnh của Sài-Gòn giữ cái lon đó lại.

Thầy Giác An thì cứ thắc mắc rằng sao tôi ngu quá? Gây thù chuốc oán với những vị quyền cao, chức trọng ở Sài-Gòn làm gì để bị đì tới nổi

Tr/Úy Vương Mộng Long - Pleiku 1968

không ngóc cổ lên được?

Còn ông Triết Xe Tank lại là bạn đồng hành của tôi từ khi ông ta còn là Trung úy Chi đoàn trưởng Chi Đoàn 1/3 Chiến Xa ở Pleiku.

Ngày mừng 1 Tết Mậu Thân 1968 tôi cùng Trung úy Triết, Chi đoàn trưởng 1/3 và Thiếu úy Tài, Chi đoàn trưởng 2/3 đều bị trọng thương và nằm trong Khu Ngoại Thương 2 của Bác Sĩ Thới, trong Quân Y Viện Pleiku. Tôi và ông Triết thương mến nhau từ đấy.

Bây giờ, qua ông Triết, tôi có thêm một ông bạn mới thuộc giới đánh nhau bằng bút, đó là cựu Thiếu

Tá Chiến Tranh Tâm Lý Tô Thùy Yên.

Trước đây tôi không quen ông thi sĩ Tô Thùy Yên, nhưng vì ông này thân với ông Triết, nên có lúc kiếm được củ khoai, củ mài, con cá, mớ rau, tôi đều chia cho 2 vị này.

Không lâu sau, ông Tô Thùy Yên tên thật là Đinh Thành Tiên cũng có cảm tình với tôi, coi tôi là bạn để ông ta tâm sự.

Cũng trong Lán 4 này, lâu lâu tôi gặp một cựu Thiếu tá Biệt Cách 81 là cải tạo viên Phạm Châu Tài.

Thiếu tá Phạm Châu Tài là đàn em của Đại tá Trần Phương Quế; ông

Quế là chú tôi.

Anh Tài đồng trang lứa với tôi. Lúc nào anh ta cũng lạc quan, yêu đời.

Sau một hồi tán dóc với mấy ông bạn Lán 4 thì Thầy Bình quay qua nói chuyện riêng với Thầy Giác An, còn tôi cũng cáo từ để xuống bếp thăm thầy Thịnh.

Thầy Thịnh cũng là một Đại Đức Tuyên úy Phật Giáo. Tôi không nhớ họ của thầy Thịnh, nhưng nhớ pháp danh của thầy là Thích Thiện Thanh.

Thầy Thịnh giữ chân bồ củi và đốt lò cho nhà bếp.

Tối tối, tôi thường xuống cửa nhà bếp ngồi chơi với thầy Thịnh, không phải để nghe ông ấy giảng giải đạo nghĩa tu hành hay đọc kinh Phật, mà để nghe ông ấy đọc tấu những bài tình ca tân nhạc thật là mùi.

Có điều, cây đàn của thầy Thịnh không phải là loại Tây Ban Cầm bình thường, mà là một cây guitar phím lõm, còn gọi là guitar vọng cổ.

Vì phím đàn bị khoét lõm, nên khi ngón tay nhạc sĩ nhấn trên phím thì âm thanh phát ra sẽ một nửa mang nét mạch lạc, dứt khoát của Tây Ban Cầm, còn nửa kia lại mang nét dập dìu, uyển chuyển của Hạ Uy Di Cầm.

Có phải vì lý do đó mà khi nghe tiếng guitar phím lõm sô lô, tôi cảm thấy lòng mình mềm yếu

hơn nếu so sánh với lúc nghe tiếng guitar bình thường?

Hầu như ngày nào tôi cũng được thầy Thịnh cho nghe một lần bài “*Biệt Ly*” của Doãn Mẫn.

Tôi không biết vì lý do gì mà thầy Thịnh lại thích bản nhạc này.

Tôi cũng không tiện hỏi thầy rằng, trong đời, thầy đã trải qua một cuộc chia ly sâu thẳm nào chưa?

Riêng tôi thì năm lên 4 tuổi, tôi đã biết thế nào là nỗi buồn đau của một lần biệt ly.

Vào một buổi tối năm 1946, bố tôi đã đưa tiễn Mẹ con tôi lên đường về quê nội Hải Dương.

Ngồi trên toa xe lửa khởi hành rời Hà Nội, tôi đã rơi nước mắt khi nghe tiếng còi tàu rúc lên từng hồi.

Đoàn tàu từ từ đi vào bóng đêm, cùng lúc dưới sân Ga Hàng Cỏ trong ánh đèn vàng của điện đường, hình bóng bố tôi đứng bên cái xe đạp cũ mờ dần, mờ dần ...

Sau buổi biệt ly ngày ấy, tôi không còn dịp nào gặp lại bố tôi nữa.

Thế rồi, tôi đã trải qua không biết bao nhiêu lần biệt ly nữa xảy ra trong đời.

Mỗi lần đối diện một cuộc chia tay, tôi đều hồi tưởng lại câu văn mà năm 1950 tôi đã học thuộc lòng,

“*Ôi! Cái cảnh biệt ly sao mà buồn vậy!*”

Cựu Th/Tá Vương Mộng Long & cựu Th/Tướng Lê Minh Đảo (USA-2009)

Câu văn này trích từ bài “*Biệt Ly*” trong quyển Quốc Văn Giáo Khoa Thư Lớp Ba.

Đã biết hình ảnh một cuộc chia ly sẽ là nỗi ám ảnh không thể quên cho một con người, vì thế mà ngày tôi đi nộp mình cho kẻ địch, tôi đã lẳng lặng lên đường, tôi đã không ôm hôn và đã không nói một lời từ biệt với vợ con tôi.

Thầy Thịnh thuộc rất nhiều bài tình ca, bài nhạc nào thầy đàn cũng hay.

Ngón đàn của thầy Thịnh quả là có một không hai! Tiếng đàn cứ như là “nước chảy, hoa trôi ...”

Tôi là cựu binh Biệt Động Quân, là con trai, mà còn mê mê tiếng đàn của

thầy thì phải biết thầy đàn hay cỡ nào!

Chẳng biết ngày xưa, đã có bao nhiêu cô con gái, bao nhiêu cô nữ sinh, bao nhiêu cô nữ Phật Tử phải đánh rơi con tim vì tiếng đàn của thầy?

Rồi keng giống lên “*Keng! Keng!*” báo hiệu tắt đèn; không còn ai được phép đi chơi trong sân hay la cà bên lán khác. Chỉ vài phút sau khi có tiếng keng, nhiều ông tù đã ngáy âm âm ...

Chừng nửa đêm, tôi thức giấc buồn đi tiểu.

Vườn rau nằm sát Lán 4 là chỗ phóng uế ban đêm cho trại viên ở Lán 4, 10 và 11.

Dù trời khuya không có mây giăng và cũng không có sương mù, vậy

mà vườn rau trước mặt tôi cũng chỉ là một vũng tối đen.

Gió Bắc từng cơn lùa về...

Trời lạnh quá!

Bên cạnh tôi là một bóng người. Anh ta cứ đứng co ro vừa run vừa cảm râm cái gì đó.

Tiểu tiện xong, tôi quay mình, tính đi vào lán, thì nghe anh ta la to,

- *Mẹ ơi! Mẹ có biết rằng con đang đói rét lắm không?*

Đúng là lá rụng về cội, vào những lúc đau khổ nhất, tuyệt vọng nhất, người mà ta muốn chia sẻ chính là người đã sinh ra ta.

Nghe tiếng anh bạn tù than van, bất giác tôi cũng chạnh lòng nhớ Mẹ tôi, rồi buột miệng,

-*Mẹ ơi! Con nhớ Mẹ! Con thương Mẹ lắm! Mẹ ơi!*

Đất nước tang thương, Mẹ mất con, chồng xa vợ, tan đàn xẻ nghé bởi vì đâu?

Đổ lỗi cho ai bây giờ?

Lỗi vì chính ta đã không chiến đấu hết mình, hết sức?

Lỗi tại đồng minh bội bạc?

Lỗi vì cấp chỉ huy bất tài?

Tôi chợt nhớ câu tuyên bố của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu:

“*Đất nước còn, còn tất cả! Đất nước mất, mất tất cả!*”

Nếu chỉ xét về mặt tuyên

truyền thì câu nói đó của ông Tổng Thống thật là hay, thật là hữu lý.

Còn xét về mặt thực tế, thì chúng ta nhận ra ngay, những người nhanh chân bỏ chạy, dù có mất nước, mất hết quyền lực, địa vị, nhà cửa, xe cộ, ruộng vườn, họ vẫn còn vợ con, còn tiền gửi ở ngân hàng ngoại quốc

Điều quan trọng nhất là họ còn tự do, còn cơ hội xây dựng lại cuộc đời.

Họ có mất tất cả đâu?

Trái lại, để bảo vệ đất nước, bảo vệ nền Cộng Hòa, chúng tôi đã không trốn chạy, đã chiến đấu tới giờ phút chót, rồi chấp nhận đi tù, chúng tôi mới là những kẻ đã mất tất cả.

Ấy vậy mà, suy cho cùng thì chúng tôi cũng thấy mình còn chút gì đó để tự an ủi.

Chút gì đó chính là cái danh dự của một quân nhân!

Một ông binh nhì đã chiến đấu tới giờ phút chót thì suốt cuộc đời còn lại, vẫn có thể ngừng mặt tự hào.

Còn một ông đại tướng, khi quân thù còn ở cách Sài Gòn cả trăm cây số mà đã lo dắt díu vợ con giành giật một chỗ ngồi trên boong tàu di tản, thì sau này có dám nhìn mặt ai hay không?

Lịch sử đã chứng minh rằng, đến khi đất nước lâm nguy mới lộ mặt

những cấp chỉ huy tham nhũng, bất tài và hèn nhát.

Lịch sử sẽ lưu giữ tất cả.

Rồi đây mọi người sẽ biết ai là người tiếp tay với kẻ thù, giết chết hàng ngàn chiến hữu của tôi ở pháp trường cát Thuận An.

Rồi đây mọi người sẽ biết ai là tác giả cuộc hành quân tụt sát trên Liên Tỉnh Lộ 7B tháng 3 năm 1975 khiến cho hàng chục ngàn quân dân Vùng 2 phải bỏ mạng một cách oan uổng.

Ngay trước mắt tôi, cũng trong tháng 3 năm 1975, cấp chỉ huy trực tiếp của tôi đã sớm hiện nguyên hình là thú dòi bọ, tham sống sợ chết, mặt xanh như tàu lá, vội vội, vàng vàng leo lên trực thăng đào ngũ bỏ anh em.

Ấy vậy mà, trước tình hình dầu sôi, lửa bỏng nguy kịch đó, dưới quyền chỉ huy của tôi, Liên Đoàn 24 Biệt Động Quân vẫn là một đơn vị có kỷ luật.

Là những chiến binh cuối cùng còn hiện diện trên Cao Nguyên Vùng 2, tới tháng 4 năm 1975, đồng ngũ Liên Đoàn 24 Biệt Động Quân của tôi vẫn vững tay súng, bền gan, cam chịu đói khát, rét mướt, vừa đánh vừa lui, chết từng giờ, chết từng ngày, chết đâu, chôn đó, suốt con đường Liên Tỉnh Lộ 8B dậm dại đầy gian khổ.

Một nửa quân số của

Tiểu Đoàn 82 Biệt Động Quân đã phơi thây trong cuộc rút lui này.

Nửa còn lại chưa kịp chấn chỉnh đội hình đã phải gồng mình, chen vai, góp sức với các bạn Sư Đoàn 18 Bộ Binh để tạo dựng chiến thắng sau cùng của Quân Lực Việt-Nam Cộng Hòa trong trận Long Khánh kéo dài 12 đêm ngày.

Cho tới trưa 30 tháng Tư năm 1975, cả giờ đồng hồ sau khi Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng, sát nách Thủ Đô Sài Gòn, những người lính của Tiểu Đoàn 82 Biệt Động Quân vẫn còn chiến đấu.

Những chiến sĩ Tiểu Đoàn 82 Biệt Động Quân đã ngã xuống bên nhau, linh hồn của họ bay lên trời, biến thành những vì sao ...

Thế rồi, gần 2 năm sau ngày thua trận, tôi, con chim đầu đàn của Pleime Vùng 2 đang sống kiếp tù đầy.

Đêm nay, một đêm Tháng Giêng Âm Lịch năm Đinh Tỵ 1977, tôi đang đứng giữa sân Trại giam số 4 Cẩm Nhân, Yên Bình, Yên Bái, Hoàng Liên Sơn, Bắc Việt, ngừng mặt ngắm trời mây.

Đôi mắt về Nam, lòng tôi chột chùng xuống rừng rưng ...

Trên kia, dải Ngân Hà trôi lơ lửng ...

Tôi giờ cao tay vẫy gọi.

Giòng sông chứa đầy sao chầm chậm tiến lại, mỗi lúc mỗi gần hơn, mỗi sáng hơn.

Tôi có cảm tưởng như là mình đang núp dưới bóng che của Ngân Hà.

Rồi vào phút giây nào đó, tôi biết chắc rằng những vì sao chói lóa trong dải Ngân Hà trên đầu tôi chính là các bạn tôi; các bạn tôi đang cúi xuống nhìn tôi ...

Lấp lánh, lấp lánh, ánh mắt của họ thật là triu mến và vô cùng ấm áp...

Con sông bạc cứ bỗng bênh ...

Lòng tôi vui như mở hội.

Tôi dướn người lên bám lấy bờ sông.

Con sông chợt tròng trành chao đảo, khiến cho tôi trượt chân rơi vào khoảng không, mắt tôi bỗng tối sầm ...

Một giây sau, tôi mở mắt ra, thì thấy mình đang nằm đè trên một luống rau dền ...

Vậy là, khoảnh khắc trước đây tôi đã sống trong ảo giác!

Vườn rau vẫn là một vũng tối đen ...

Gió Bắc từng cơn lại lùa về...

Yên Bái ...

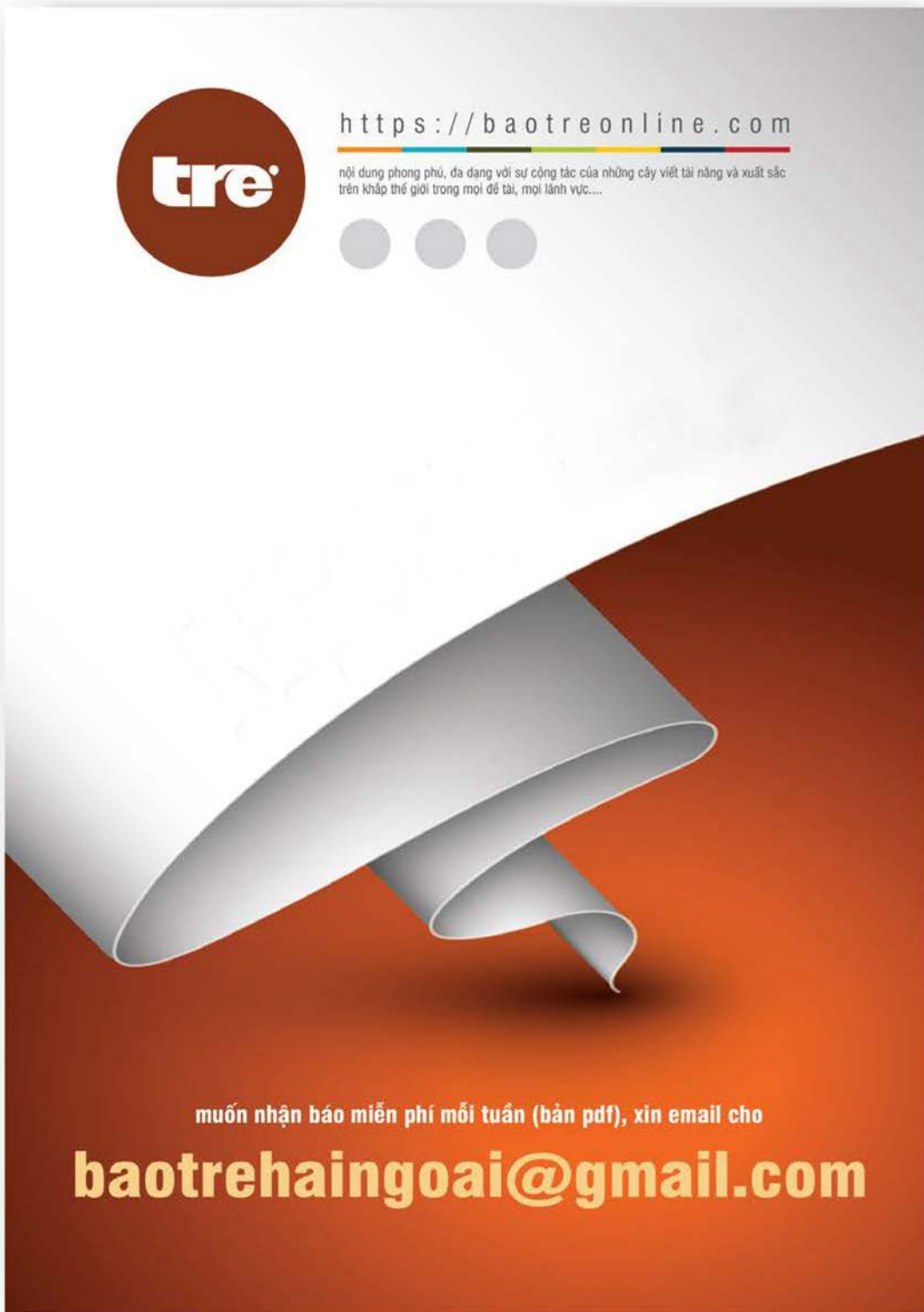
Đêm Xuân lạnh buốt ...

VML
SEATTLE, XUÂN GIÁP THÌN 2024

<https://baotreonline.com>

nội dung phong phú, đa dạng với sự cộng tác của những cây viết tài năng và xuất sắc trên khắp thế giới trong mọi đề tài, mọi lãnh vực....

muốn nhận báo miễn phí mỗi tuần (bản pdf), xin email cho

baotrehaingoi@gmail.com

Những người từ **Tuyệt Tình Cốc**

THẾ UYÊN

2 KỶ - KỶ 2

Tháng 3 năm 1989, Mai Thảo đăng Những Người Từ Tuyệt Tình Cốc trên Văn số 81. Phần 2 của tạp bút gây tranh cãi. Vì Thế Uyên sau 75 gặp gỡ Vũ Hạnh và Sơn Nam ở Hội Văn Nghệ mà chính Mai Thảo đánh giá Vũ Hạnh và Sơn Nam theo Cộng. Khi ấy nhạc Trịnh đang bị chống đối ở Hải ngoại. Vì sao chưa tròn năm định cư trên đất Mỹ, sau tù cải tạo, Thế Uyên không chọn đăng Những Người Từ Tuyệt Tình Cốc trên Văn Học của Nguyễn Mộng Giác? Vì Thế Uyên biết rõ Nguyễn Mộng Giác tránh va chạm, còn Mai Thảo ở vị trí thủ lĩnh của Văn nghệ Miền Nam từng là chánh chủ khảo Giải Văn chương Phủ Tổng thống VNCH không có sự e dè đó; cũng như Mai Thảo tôn trọng tự do cầm bút của nhà văn. “Nếu kiểm duyệt như chúng nó, thì chúng ta thành chúng nó! Văn chương là tự do.” Là lời Mai Thảo.

Tạp bút Thế Uyên trưng bày suy nghĩ của một nhà văn từng đi lính rồi thành giáo chức, cháu ruột Nhất Linh và lưu vong tại Hoa Kỳ. Với những nhân vật đã thành ký ức chung.

Tuyệt Tình Cốc. Tên quán mang định mệnh. Cho tới chết Thế Uyên không gặp lại Hoàng Phủ Ngọc Tường.

[TRẦN VŨ]

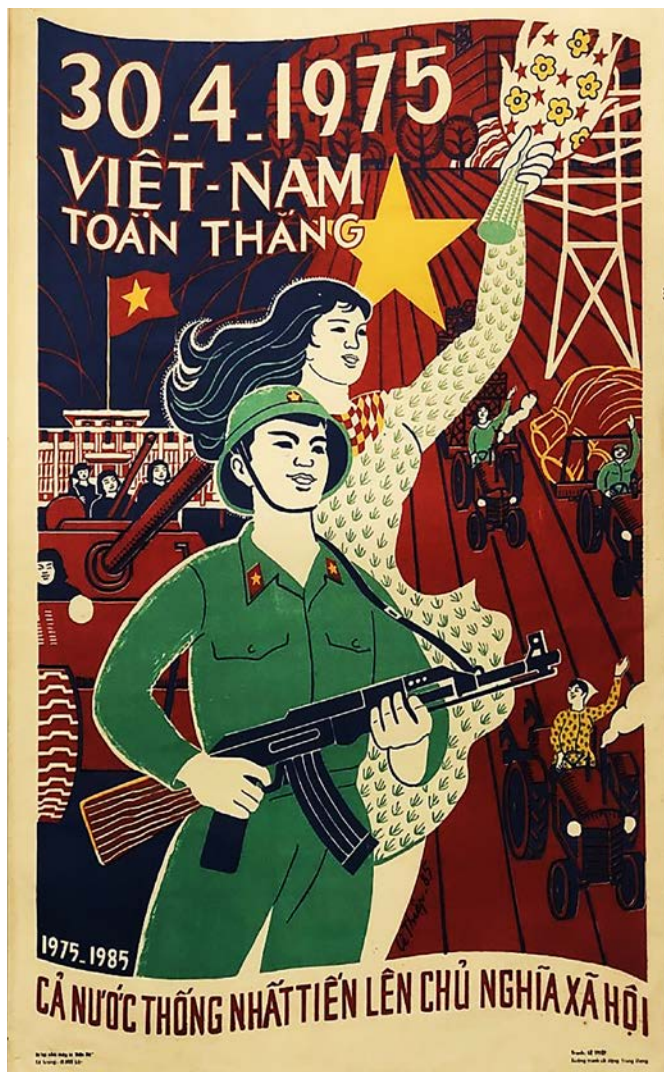

Cuộc chiến đấu của Tường và những thân hữu xứ Huế đã bùng ra sôi nổi vô cùng sau đó. Nhiều năm, rất nhiều năm về sau, nhà văn Nguyễn Mộng Giác ở Hoa Kỳ đã lấy nhân vật Hoàng Phủ Ngọc Tường này, thêm phần hư cấu tạo ra nhân vật Tường trong truyện dài Mùa Biển Động. Trên thực tế, đúng như tôi đã lo ngại, khi cuộc tranh đấu thất bại, đa số những người bạn này, kể cả Tường, chỉ còn con đường chạy ra ngoài khu vực Việt Cộng. Sau 30 tháng Tư 1975, Tường đã cùng một số bạn sống sót trở về trong hàng ngũ của kẻ chiến thắng và thống trị mới. Tôi không biết anh giữ những chức vụ gì ở ngoài Huế, chỉ thỉnh thoảng đọc một vài ký sự hay truyện ngắn anh đăng trên tạp chí Văn Nghệ Quân Đội. Tài văn chỉ đại khái thôi. Và dĩ nhiên anh chẳng bao giờ liên lạc hay tới thăm tôi nữa. Cái tẻ của chủ nghĩa Mác-Lê là ở chỗ đó. Đã không cùng một lý tưởng, thì cha mẹ anh

em bạn bè cố tri cũng đều có thể coi như kẻ thù.

Trong những người từ Tuyết Tình Cốc đêm đó đi ra, có hai người sau này danh tiếng lẫy lừng. Người thứ nhất là Tuý Hồng đã bỏ Huế vào Sài Gòn lập nghiệp, nhưng có một nếp sinh hoạt khác nên thỉnh thoảng tôi mới gặp lại ở các toà soạn báo Văn hay Bách Khoa. Người thứ hai là Trịnh Công Sơn. Sơn nổi tiếng nhanh không kém và danh tiếng phổ biến khắp quần chúng. Nhưng dù nổi tiếng như thế, tác phong anh vẫn giản dị như xưa. Tôi thỉnh thoảng gặp anh ở khu nhà tiền chế trong khuôn viên của trường Đại học Văn Khoa. Vẫn xuềnh xoàng với chiếc áo sơ mi trắng hay kaki ngắn tay với chiếc quần không mấy khi ủi thẳng. Sau này anh có thuê một căn gác nhỏ và khi tôi tới chơi đúng hôm trời mưa, thì mái dột tứ tung. Chủ và khách cứ việc thoải mái xê dịch sao mưa khỏi rơi trúng đầu là được. Tôi không biết các nhà xuất bản in nhạc anh, các nhà thu băng ... có trả tác quyền anh khá không, chứ phần tôi, chưa bao giờ thấy anh có tiền nhiều một chút. Có thể nói anh không quan tâm đến tiền bạc, ngay chuyện tác quyền, anh cũng để các em đứng ra thay thế.

Vợ tôi, y hết trăm ngàn

phụ nữ khác của thế gian này từ thời khai thiên lập địa tới giờ, rất quan tâm tới việc xem ai là người tình của Trịnh Công Sơn. Và quả thực tôi đã không trả lời được. Tôi không thấy dấu vết đâu là người tình của Sơn. Tôi chưa bao giờ gặp anh đi chơi thân mật với một cô gái nào. Có thời kỳ tôi tưởng Khánh Ly có thể là “người tình trong bóng tối” của Sơn, vì Sơn hay nhắc tới cô du ca này với giọng triu mến. Anh khen Khánh Ly có một

thông minh tuyệt vời về âm thanh, dạy qua một vài lần là đã hiểu, nắm vững được bản nhạc cùng cách thể diễn tả. Nhưng tôi biết không phải là Khánh Ly, từ hôm đang đứng nói chuyện với Sơn ở thêm hiên Hội Hoạ Sĩ Trẻ Sài Gòn. Khánh Ly tới, cần hỏi anh điều gì gấp. Nhìn cách thể cô du ca này đặt tay lên cánh tay Sơn, nhất là nhìn ánh mắt nàng nhìn Sơn, tôi hiểu giữa hai người chưa bao giờ có chuyện ái ân. Phụ nữ, khi họ đã

từng làm tình với một đàn ông nào trong yêu thương, ánh mắt họ nhìn người đàn ông ấy sẽ hơi có tính cách sở hữu thân thuộc khá dễ nhận ra. Nhiều năm về sau, trong một bài phỏng vấn ở Hoa Kỳ, nữ ca sĩ này cũng xác nhận là trước sau không có quan hệ thân xác nào với Sơn cả.

Vậy ai là đối tượng yêu đương để nhạc sĩ này làm ra những bản tình ca tuyệt vời như thế? Tôi không biết và e rằng cũng chẳng còn cơ hội nào để biết.

Cùng ở Sài Gòn, nhưng tôi quá bận nên thỉnh thoảng mới gặp Sơn. Một lần nhóm Thái Độ tổ chức một buổi ra mắt sách tại quán Hầm Gió của Nam Lộc. Phạm Duy, Miên Đức Thắng và Trịnh Công Sơn đều đến tham dự. Khi men đã ngà ngà, một người đề nghị cả ba nhạc sĩ lên hát chung một bài. Đứng giữa Phạm Duy mập mập và Miên Đức Thắng đẹp trai to khỏe, Sơn thật mảnh mai, thư sinh. Sơn đề nghị hát một bài của Phạm Duy, nhưng ông bạn già này tế nhị từ chối. Sau cùng cả ba cùng đàn và hát một bài của Sơn, trong lúc đó tôi ngồi ngay trên bục gỗ dưới sân khấu, tay cầm một ly bia lớn. Tôi đã thích thú vô cùng vì bài nhạc được lựa là một trong những bài tôi ưa thích nhất thời đó.

Vài hôm sau 30 tháng tư 1975, tôi đang đạp xe tới trường thì gặp Sơn đang đứng ở vỉa hè gần ngã tư Phan Thanh Giản-Lê Văn Duyệt. Hai đứa mừng rỡ bắt tay nhau. Sơn than với tôi là anh đến Quận 3 để xin về Huế thì bị Ban Quân Quản ộp, đòi xuất trình giấy tờ chứng tỏ là Ngụy quân Ngụy quyền. Máy bộ đội nơi đây lý luận rằng ở hạng tuổi Sơn, nếu không đi làm công chức thì chắc chắn phải đi lính. Sơn đã giải thích rằng anh đã trốn lính và lần này bị ộp nặng hơn. “*Giấy chứng nhận trốn lính của anh đâu?*”. Nghe kể, tôi phì cười và hỏi ông bạn nhạc sĩ hiền lành đã kiếm ra cơ quan nào phụ trách cấp giấy tờ chứng nhận trốn lính hay chưa... Tôi có hỏi anh về vụ anh hát bài Nói Vòng Tay Lớn trên đài phát thanh những giờ đầu tiên miền Nam đổi chế độ, thì anh cho biết là bạn bè ngoài khu về kiếm ra anh ngay, kéo lên xe đưa đến đài phát thanh. Không kịp về nhà lấy đàn, nên anh phải hát tay không.

Sau khi tôi được thả khỏi trại cải tạo, tình hình phía Trịnh Công Sơn đã khá hơn. Trước hết anh không phải đi cải tạo – trong 3 diện chính phải đi là sĩ quan, công chức từ cấp phổ thông trở lên và đảng phái cũ, thì anh đều không dính. Hơn nữa, anh đã được Hội

Nhạc sĩ Thành phố kết nạp làm hội viên. Trụ sở hội đặt tại một toà nhà nhỏ trong khuôn viên của Hội Văn Nghệ Thành Phố Hồ Chí Minh đường Trương Minh Giảng. Mỗi lần tôi ghé câu lạc bộ nơi này thăm bạn bè như Sơn Nam hay Vũ Hạnh, tôi đều gặp anh.

Có lần được đọc một bài Sơn viết đăng trên một tạp chí của Đảng trong đó anh tuyên bố rằng trước tháng Tư 75 anh đã đi trong bóng đêm và làm những lời than khóc, còn bây giờ anh đã được đi trong ánh sáng mặt trời... Nhưng đọc thì đọc thôi, tôi không có ý kiến gì bởi vì trong chế độ Cộng sản, ai cũng có thể bị ép buộc để nói ra những lời không thật, lắm khi trái cả với ý nghĩ hay lập trường chân thật của mình. Ngay cả báo chí phỏng vấn cũng vậy. Bất cứ ai khi được phỏng vấn, đều được mớm sẵn câu trả lời cho đúng bài bản. Giả thử ai có tuyên bố bất ngờ khác với bài bản quy định, thì toà báo cũng không đăng. Chưa kể trong nhiều trường hợp, nhà báo còn ghép cho mình những câu không hề nói.

Bởi thế trong thời kỳ cấp sách đi học Văn và Sử tại trường Sư Phạm Bồi Dưỡng, khi giáo sư chủ nhiệm cho biết hôm nay sẽ có nhật báo Sài Gòn Giải Phóng đến kiểm để phỏng vấn, tôi đã khá đau đầu để kiếm cách

tránh né. Đang là sinh viên, đâu có cúp cua ở nhà để dành được – nhất là khoá học này quan trọng đặc biệt cho toàn thể gia đình: tôi có học xong và được bổ nhiệm làm giáo sư trở lại thì cả nhà mới khỏi phải đi vùng kinh tế mới ở An Biên tít mãi miệt Rạch Giá sinh lầy ... Cứ nghĩ tới cảnh vợ tôi phải lội sinh ngang lưng với đĩa bầu như bánh canh, thì quả thật tôi không đùa với ban giám đốc trường đang học được. Sau cùng tôi đã phải dùng một kế rất trẻ con là giờ đầu kiểm danh, tôi có mặt đảng hoàng, nhưng đến giờ thứ hai thì tôi rủ một người bạn nữa phóng qua cổng chui vào quán cà phê túi gần đó núp. Giờ chót lại có mặt trong lớp. Giáo sư chủ nhiệm túm lấy tôi, than là đã phải để phóng viên trở về tay không vì không kiếm ra tôi ... Tôi mượn vài lời nói khéo xin lỗi cho qua, còn hơn là để bị phỏng vấn rất tức cười. Tránh không được thì bà con Sài Gòn sẽ được đọc một bài Thế Uyên tuyên bố bí beng giống y chang một nhà văn chính cống từ miền Bắc mới vào. Ngay về sau báo Tin Sáng của Ngô Công Đức phỏng vấn cũng vậy, chỉ có một phần lời tuyên bố là của tôi, còn lại là nhà báo tự tiện thêm vô cho “đúng bài bản”.

Tuy ở vị trí khá hơn tôi nhiều, nhưng về phương

diện tác phẩm thì Sơn cũng chịu chung cùng một số phận. Toàn thể những bản nhạc anh sáng tác trước 30 tháng 4, 1975 đều bị xếp loại “văn hoá thực dân mới” (Đảng Cộng sản gọi toàn bộ văn hoá-văn học của miền Nam bằng từ ngữ như vậy), bị cấm phổ biến, tàng trữ và lưu hành. Toàn bộ đây là tất cả, kể cả bài Sơn hát về Nói Vòng Tay Lớn để cùng xây dựng lại đất nước.

Thật cũng kỳ lạ, nhiều năm về sau, sau khi định cư ở Hoa Kỳ, tôi lại thấy trên một số báo chí hải ngoại có những bài hô hào đừng nghe đừng hát nhạc Trịnh Công Sơn sáng tác trước tháng 4-75 nữa vì đương sự là cộng sản. Những người cộng sản khi phủ nhận nhạc Sơn, họ có một hệ thống kinh điển và bài bản lập luận đảng hoàng. Còn những người cầm bút ở hải ngoại kia...

Như trên đã ghi, Sơn ở vị trí khá hơn, thoải mái hơn anh em văn nghệ sĩ miền Nam cũ. Anh bị xoá bỏ toàn bộ quá khứ, nhưng Đảng cho anh tiếp tục tồn tại như một nhạc sĩ. Anh vẫn được ôm đàn đi hát những nơi anh được mời. Còn về sáng tác, anh vẫn được phép làm nhạc. Nhưng bài nào được phổ biến, bài nào bị vứt vào ngăn kéo, đó là quyền của Đảng, không phải do Sơn. Tôi có theo dõi những bài Sơn mới

làm, một số bài khá hay, được phổ biến từ Bắc tới Nam và thu vào tape cho Cassette. Bước vào một quán cà phê nào có để nhạc, khách hàng cũng được nghe một vài bản của anh. Đề tài của nhạc Trịnh Công Sơn bây giờ thường là đề cao tình yêu thương giữa các đồng loại, lòng say mê lao động tại các nông trường, công trường xa.

Và đúng như lời Sơn tuyên bố, bây giờ anh không làm những lời than thở nữa. Nhạc anh mới làm, vui và hào hùng một cách nhẹ nhàng. Tôi ở lại với chế độ Cộng sản hơn 12 năm mới ra đi, trong suốt thời gian dài này, chưa bao giờ tôi thấy anh làm một bài nào ca tụng Hồ Chí Minh, ca tụng Đảng cả.

Về nghệ thuật, bản thân

tôi cũng như lớp trẻ mới lớn lên sau này, đều nhận thấy anh làm không hay bằng trước. Trước mười phần thì bây giờ chỉ còn chừng sáu bảy phần. Nhưng bấy nhiêu cũng quá đủ để nhạc anh tiếp tục được ưa chuộng, và lần này, suốt từ Nam ra Bắc.

Đó là nói về văn chương chính thống, được phổ biến công khai. Còn trên

thực tế, dân chúng cả hai miền vẫn thích nhạc trước tháng 4-75 của Sơn. Đảng cấm gắt gao thì ta hát nhỏ nhỏ, nghe thì thảo. Từ những người bộ đội trẻ của miền Bắc tới cán bộ lớp trung niên trở xuống, đều mua lên những tape nhạc cũ của Sơn để nghe một cách say mê, say mê hơn cả những người miền Nam chính cống nữa. Khỏi nói khi nghe và nghe say sưa những bản nhạc vàng đầy tình người này, tâm hồn những con người tưởng đã sắt đá trong chủ nghĩa ấy đã bắt đầu thay đổi.

Phía tôi, càng ngày tôi càng lánh xa con đường chữ nghĩa văn chương. Tôi không thể tiếp tục viết nếu những bài văn tôi viết không phục vụ cho dân tộc tôi. Thậm chí có lần tôi đã chua chát trả lời đại diện một tờ báo Đảng mời tôi viết rằng: *"Bây giờ tôi viết cho ai đây. Viết cho nhân dân thì các anh không cho. Còn viết để ca tụng Đảng, ca tụng chế độ Xã hội Chủ nghĩa thì các anh đã có quá đông người. Tôi rất tiếc không thể chen chân vào hàng ngũ ấy ..."*

Vào thời đó, lối ăn nói kiểu này gây mất lòng mất bề kính khứng. Bởi thế ngay đến Hội Văn Nghệ Thành Phố cũng không chịu cho tôi gia nhập, dù chỉ với tư cách dự khuyết. Theo cách tổ chức của chế độ Cộng

sản, không được kết nạp vào hội văn nghệ nào, kể như văn nghiệp bị xoá bỏ cho cả tương lai.

Kể từ đó tôi ít lui tới trụ sở Hội Văn nghệ ở đường Trương Minh Giảng, và nếu có theo bạn bè đến, chỉ để uống cà phê khá rẻ ngoài sân cỏ rộng đầy cây cao bóng mát. Một lần, Sơn đã tâm sự với tôi, giọng buồn rầu: *“Đưa em chót của tôi vượt biên và đã tới Mỹ. Anh có biết nó viết thư cho tôi thế nào không, khi nó là đứa em gái tôi thương nhất. Nó bảo rằng anh Sơn ơi từ giờ khỏi lo nhé. Bọn em kiếm dư tiền gửi về nuôi anh no đủ để tha hồ mà sáng tác cho Đảng!”* Nghe lời than này, tôi chỉ cười vì không biết nói sao.

Nhiều năm nữa trôi qua tôi mới lại uống cà phê nơi trụ sở hội này. Không còn là nhà văn nữa, lui tới nhiều làm chi. Lần đó, tôi cũng gặp Sơn. Tình hình lúc đó đã thay đổi nhiều. Chủ nghĩa Mác Lê-Nin đã tỏ ra thất bại trong việc mang lại tự do và cơm áo cho toàn dân, hàng ngũ đảng viên cán bộ đã thoái hoá nhiều, biến thành một thứ quan lại Bắc Kỳ tham ô hống hách. Đa số các đảng viên đã hết là con người cách mạng, mơ thực hiện một giấc mơ thiên đường hạ giới cho toàn dân.

Tôi hỏi đùa Sơn: *“Trước 75 anh bảo là anh đi trong bóng đêm, sau 75*

vài năm thì anh bảo anh đi dưới ánh sáng mặt trời, vậy thì bây giờ anh đang đi dưới ánh sáng gì?” Sơn nhìn tôi với đôi mắt vẫn hiền lành sau làn kính cận, không trả lời, quay lưng bỏ đi không một lời giã từ.

Đó là lần cuối cùng tôi gặp Sơn, một con người ra đi từ Tuyệt Tình Cốc năm xưa.

Đêm đầu tiên tại trại tị nạn bên xứ Phi, cả gia đình tôi dùng những đồng tiền cuối cùng mang theo ra quán cà phê do dân tị nạn mở trong trại. Xứ Phi cũng có mùa đông nên trời khá lạnh. Quán lại bày bàn ghế giữa trời nên bọn tôi mặc thêm áo lạnh và tape nhạc đầu tiên bọn tôi yêu cầu chủ quán để cho nghe là một tape nhạc cũ của Trịnh Công Sơn. Ở Việt Nam, mọi người vẫn đàn và hát nhạc Trịnh Công Sơn cũ, nhưng bao giờ cũng mất trước mắt sau xem có công an hay cán bộ nào ở trong tầm của âm thanh hay không. Ngay lũ con tôi cũng vậy, thường tối đêm khuya, tôi đã ngà say với xì rượu, chúng mới mang đàn ngồi chiếc ghế đối diện đàn những bản nhạc cũ xưa cho tôi nghe ... Bây giờ đến được vùng đất tự do, phải nghe cho lớn và công khai cho đã.

Sau khi đã định cư ở Mỹ, tôi mượn tất cả những tape nhạc cũ của Trịnh Công Sơn của các bạn bè

đi trước, để vừa uống bia vừa nghe lại hết những âm điệu cũ trong mùa đông dài đầu tiên nơi quê hương mới còn đầy xa lạ. Nhưng dĩ nhiên cả nhà dần dà không còn thấy hay, rung động như thời ở quê hương cũ nữa.

Con người phải thay đổi để hội nhập vào xã hội mới. Chúng ta phải xa dần nếp sống ngày xưa với nền văn hoá cũ quen thuộc. Người Việt hải ngoại mỗi ngày một nghèo đi về di sản văn hoá mang theo. Bởi thế tôi không đồng ý với những người bạn cực đoan kia đang đòi hỏi xoá bỏ nhạc Trịnh Công Sơn khỏi gia tài văn hoá cũ. Là một giáo sư dạy Việt văn hơn 20 năm xuyên hai chế độ, đã soạn sách giáo khoa cho học sinh trung học, có bao giờ tôi thắc mắc về những tác phẩm của các nhà văn tiền chiến đâu.

Chúng ta đã giảng dạy trong bao nhiêu năm văn thơ của những Xuân Diệu, Thế Lữ, Chế Lan Viên, Nguyễn Tuân, Tô Hoài, Nguyễn Hồng... trong khi những người này đã ở lại miền Bắc sau 1954. Chế độ Việt Nam Cộng Hoà đã có lý vô cùng khi cho rằng những tác phẩm trước 1954 đã thuộc về gia tài văn hoá chung của người Việt Nam. Sau 1954, họ có theo Đảng Cộng Sản thì là chuyện chọn lựa riêng của họ. Chúng ta

chống Cộng thì con em sẽ không học những tác phẩm sáng tác sau 1954.

Trong nhiều trường hợp, chúng ta còn mở rộng tới nên thi ca trong thời kỳ kháng chiến chống Pháp 1946-1954, nếu những tác phẩm đó hay và không đề cao Cộng Sản. Từ bao nhiêu năm trước 30 tháng 4-1975 có ai thắc mắc về việc phổ biến những bài thơ của Quang Dũng, Hoàng Cầm ... Đến độ bài Màu Tím Hoa Sim được phổ biến thành nhạc phổ thông khắp hang cùng ngõ hẻm cũng đâu gây ra một thắc mắc trở ngại văn học nào.

Bởi thế tôi nghĩ rằng sống ở hải ngoại trên 40 xứ rải rác trên trái đất này, chúng ta không nên khó khăn quá đối với di sản văn hoá cũ còn mang theo được. Tất cả những nhạc Trịnh Công Sơn trước tháng 4-75 hãy để chúng thuộc vào gia tài văn hoá của Việt Nam. Một mình Đảng Cộng Sản Việt Nam phủ nhận, đốt bỏ, cũng là quá đủ rồi. Còn với những bản nhạc nhạc sĩ này sáng tác sau 75, nếu hay và đầy đủ tình người, thì chúng ta cứ nghe.

Nhưng là vì người đã nghe nhiều nhạc mới của Trịnh Công Sơn, tôi cũng thành thực ghi nhận rằng loại nhạc này chẳng có bao nhiêu hy vọng được ưa chuộng trong thế hệ sau của Việt Nam hải

ngoại. Bản thân chúng ta đã thay đổi dần, con cháu chúng ta còn thay đổi hơn. Nếu còn một chút góc tai nào muốn lắng nghe âm thanh của Việt Nam, cũng còn là điều đáng mừng cho tất cả.

Trời miền Tây Bắc nơi tôi cư ngụ về mùa Thu mùa Đông nhiều khi rất buồn. U ám, mây bay, sương mù, mưa dầm, không khí giá lạnh. Nhiều buổi sáng, khi kéo cổ áo cho mưa bớt rơi vào cổ, ngậm điếu thuốc, tôi đi như chạy trên những con đường nhỏ trong khuôn viên trường đại học đang theo học cho kịp giờ học kế ... những lúc ấy thật thấy nhớ nhà và thêm

cái nắng ấm của Sài Gòn, của Việt Nam nhiệt đới. Tâm hồn bay bổng đôi lúc về quê hương cũ, về những người thân yêu còn ở lại, về dân tộc mình bên kia biển Thái Bình Dương rộng lớn, tôi đôi lúc thổ dài.

Trịnh Công Sơn đã có lý khi anh chọn ở lại quê hương. Nơi này, anh có đất nước, có dân tộc và dĩ nhiên có cả quê hương đích thật. Anh vẫn được làm một nhạc sĩ, mặc dù 10 bài làm ra thì quá nửa không được chính quyền cho phổ biến. Nhưng với những bản còn lại, nhạc điệu và lời ca đẹp như thơ của anh vẫn được vang lên khắp từ Lạng Sơn đến mũi Cà

Mau đầy bùn lầy và phù sa. Anh được làm nhạc sĩ cho dân tộc hơn 60 triệu của mình, trên quê hương mình. Anh chọn lựa ở lại là phải. Bởi vì ai danh tiếng cho bằng người bạn già Phạm Duy thân ái của tôi, nhưng hay đến 10 bài Rong Ca thì cũng chỉ phổ biến trong có một triệu người xa quê phân tán trên khắp hành tinh trái đất này.

Trịnh Công Sơn ở lại là phải. Nhưng còn tôi, tôi ra đi cũng là phải. Tôi không thể ở lại để viết những bài trái với lương tâm mình, không phục vụ cho dân tộc mình. Ở lại, tôi trở thành một người già vô dụng, không

giúp ích gì được cho bất cứ ai, và cũng chẳng còn là nhà văn tiếp tục. Ra đi, tôi có tự do và được làm nhà văn theo ý mình một lần nữa, dù chỉ là nhà văn cho có một triệu người.

Rốt cuộc mỗi người một hoàn cảnh. Chọn lựa nào cũng có cái lý của nó, và cũng có một nỗi buồn riêng. Một kết luận có vẻ nhiều bi quan. Có lẽ tại mùa Đông đang đến, tại buổi sáng sương mù, tại mưa rơi trên những con đường dẫn tới lớp học chẳng?

Tôi cũng không biết nữa./.

TU

Bản in trên tạp chí VẤN của Mai Thảo ở California, số 81, tháng 3-1989.

NGÀY 27-1-2024

Thu Hạnh

Kỳ này đọc bài viết về thầy Thích Pháp Hòa trên Trẻ thật thỏa lòng (Thầy Thích Pháp Hòa “lòng Từ vạn thuở của Đình Yên Thảo), có lần tình cờ tôi “gặp” Thầy trên Facebook, khi đó đủ thứ chuyện lần tẩn, tôi miên man nghe Thầy giảng, Thầy rất khiêm tốn, lúc nào cũng xưng “em”. Những câu nói, lời bình thật gần gũi, thấm thía xen lẫn hài hước, giúp tôi rũ bỏ hết muộn phiền. Hiện giờ tôi đang là “đệ tử” online của Thầy, dấu tôi chẳng bao giờ đến Chùa, híc híc ...

NGÀY 25-1-2024

Duat tran

Chúng tôi rất thích mục “Miệng Nhà Quan” gồm những câu nói ngu dốt, buồn cười, coi thường thiên hạ của bọn cầm quyền Cộng sản và trang “Biếm Hoạ” là những bức tranh hí hoạ châm biếm, tố cáo những thói tha và tội ác của bọn chúng.

Nếu báo Trẻ gom những trang, mục trên đây thành từng tuyển tập nhiều kỳ, rồi phổ biến trên mạng thì

đồng bào trong nước có thể coi được và chúng tôi tin sẽ làm cho đồng bào thêm chán ghét chế độ độc tài đảng trị của bọn cầm quyền Cộng sản.

NGÀY 28-1-2024

Vi Anh

Sau khi đọc bài “Những người từ Tuyệt Tình Cốc” trên mục “Trong Hầm Rượu” tôi thấy chán, và nói hơi quá đáng là “khinh bỉ” ông nhạc sĩ Trịnh Công Sơn, ông này sau 1975 có nhiều bài nhạc “bưng bô” hạ cấp như “*Huyền thoại Mẹ*”, “*Ngon lửa vĩnh cửu ở Mátxcơva*”, “*Khăn quàng thấp sáng bình minh*” v.v ... Nhưng trước giờ tôi (là nhà soạn nhạc hòa âm), từng soạn và phối nhiều bài nhạc của Trịnh. Phải công tâm mà nói, tôi yêu dòng nhạc này. Nhiều lúc tôi tự hỏi tại sao tôi lại mâu thuẫn như vậy?

Bình thường thôi bạn. Người miền Nam mê “*Vang bóng một thời*” của nhà văn Nguyễn Tuân, nhưng ngoảnh mặt với “*Hà Nội ta đánh Mỹ giỏi*” của ông, hoặc như dân Việt Nam hào hứng, hăm hở xem ... pháo bông. Mặc dầu, ai cũng biết nó được khai sinh từ xứ của ... Trung Cộng :)

NGÀY 2-1-2024

Lyly Long Vo

Gần đây báo Trẻ có mục “Miệng Nhà Quan” thật hài hước và thâm thúy. Hồi xưa, tôi thích đọc trang truyện cười nhất, nhưng nay tôi “đổi món”. Trang này là trang tôi chọn xem trước tiên, đỡ tốn vài thang thuốc bổ. hi hi...

TOM KHO SACH
MADE IN LOUISIANA, USA

món quà Tết không trùng lặp!

TÔM KHÔ US sẽ là món quà THIẾT THỰC, không bị thiu, không bị cũ, không bị ngán, không bị trùng lặp để ăn hay tặng nhân dịp Tết...

Tết nhất sắp đến, Don xin đại diện cho công ty TÔM KHÔ SẠCH | TÔM KHÔ US giới thiệu tôm khô như một món ăn KHÔNG NGÁN, NGON MIỆNG, và là món QUÀ TẶNG lý tưởng cho thân nhân hay bạn hữu hoặc các bạn hàng, khách hàng...

MÓN QUÀ này có thể thưởng thức ngay trên bàn tiệc trong những ngày Tết, vừa bắt mắt vừa bắt mũi, như món TÔM KHÔ CÚ KIỆU mà bạn Yên Trần ưa thích (câu hỏi bên dưới). Sau ngày Tết, sau khi ngán xôi, ngán mỡ tới cổ, món ăn nấu với tôm khô sẽ làm bạn thấy nhẹ nhàng, ngon miệng với các món như canh bầu, canh rau đay, canh khổ qua, canh bí hoặc bún riêu v.v...

YÊN TRẦN: Em bận quá, em dự định sẽ mua vài hũ Tôm khô củ kiệu ngâm sẵn để ăn mấy ngày Tết, nào giờ Mẹ em làm, mà năm nay Mẹ em về Việt Nam qua Tết mới qua...

DON: Những sản phẩm đã chế biến, em sẽ không biết “lý lịch” nó ra sao. Có thể những loại thiếu an toàn (nhuộm màu, thêm gia vị, tẩm hóa chất chống mốc) rẻ tiền từ Trung Quốc hoặc quá hạn. Những sản phẩm giá trị thấp như củ kiệu hay củ hành, dưa món, sẽ ít có nguy cơ bị giả mạo. Bây giờ chúng ta không có nhu cầu ăn no mà nên ăn **an toàn - phẩm chất cao**, nhất là trong ngày Lễ Tết, nhằm tránh ảnh hưởng sức khỏe về sau. Chỉ cần gõ 4 chữ “tôm khô củ kiệu” là em có thể xem hướng dẫn đầy nhóc trên mạng. Happy New Year!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

tết
tặng gì nè ?

bánh chưng

mứt

kẹo

...

?

TÔM KHÔ

LÀ MÓN QUÀ TẶNG GIÁ TRỊ & THỰC TẾ !

THƠM NGON | SẠCH SẼ | AN TOÀN

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

XIN GỌI ĐƠN
 318 **235.4564**

HOẶC MUA TẠI
WWW.TOMKHOUS.COM

 FREE SHIPPING
5 LBS TRỞ LÊN
FREE SHIPPING

Trong Tự Lực Văn Đoàn, Thạch Lam là tác giả được yêu mến. Đọc Thạch Lam từ thời nhỏ ở Vương Phủ, Nguyễn đã rất thích văn phong của ông và những cảnh đời ông miêu tả. Và giữa bộn bề ngọt ngào của cuộc sống hôm nay, đọc lại “*Dưới bóng hoàng lan*”, “*Hai đứa trẻ*”, “*Cô hàng xóm*”, “*Nắng trong vườn*”... của Thạch Lam, thấy tâm hồn mình như lắng lại, như được gột rửa trong sáng hơn, thanh sạch hơn. Sau đây, Trang Văn Học xin giới thiệu bài viết của nhà phê bình Vương Trí Nhàn về ngày Tết trong văn Thạch Lam - để chúng ta cùng sống lại không khí những ngày xuân xưa ở quê nhà. NGUYỄN & BẠN HỮU

Ngày Tết trong văn Thạch Lam

VƯƠNG TRÍ NHÀN

Sự tiết chế, sự điềm đạm vốn là một đặc điểm thấy rõ ở văn chương cũng như con người Thạch Lam (1910-1942).

Biết điều đó, người ta sẽ không ngạc nhiên, khi nghe ông kể rằng ông thường đón Tết một cách không mấy vội vã, đúng hơn là đơn sơ thanh đạm. “*Tết của nhà nghệ sĩ vốn giản dị... một chai rượu mùi, một gói kẹo, một gói thuốc lá, thế là đủ. Chẳng phải vì nghệ sĩ không ước ao hơn, nhưng vì nghệ sĩ vốn nghèo*”

Có điều, trong khi đứng tách riêng ra không chịu đua đòi với mọi người về những tiện nghi vật

chất, thì nhà văn ấy lại vẫn mở rộng lòng đón Tết, và cũng đủ hồi hộp rung động trước cảnh xuân sang.

Qua văn ông, người ta đọc ra những cảm giác thiêng liêng mà có lẽ người Việt nào cũng trải qua, cái thiêng liêng nảy sinh trước tiên do bất gặp những vận động tự nhiên của trời đất, nhưng lại càng thiêng liêng vì được cùng với người thân sống lại những phong tục tập quán đã được cộng đồng dân tộc hình thành qua ngàn năm lịch sử.

Những chiếc bánh chưng hay là nét đẹp của phong tục

Những ai từng đọc *Hà Nội băm sáu phố phường* hẳn nhớ những tinh tế của ngòi bút nhà văn trong việc ghi lại các món ẩm thực hình thành của người dân thường Hà Nội. Trong khi quan sát mọi người

chuẩn bị đón Tết, Thạch Lam cũng không quên nhắc lại những phong tục có tự ngàn đời, như việc gói bánh chưng chẳng hạn.

“*Ồ, chiếc bánh chưng vuông vắn và đầy đặn, màu xanh như mạ non, gạo 'nhiên' ra như bông tuyết và giữ trong lòng bao nhiêu quý báu của miếng ngon: lạt đậu mịn và vàng đậm, những miếng mỡ trong như hổ phách, những miếng nạc mềm lấm tấm hạt tiêu. Và thoang thoang một chút mùi cà cuống, gắt như cô gái chua, sắc như mũi kim lạnh*”.

Trong những đoạn văn như thế, người ta không chỉ thấy sự thành thạo trong chuyện ăn uống, mà còn bất gặp sự nhạy cảm riêng của tác giả trước cái quan niệm hàm chứa đằng sau các món ăn: Với người Hà Nội thanh lịch, mọi chuyện không được phép qua loa lấy lệ, hoặc xô bồ tùy

tiện thế nào cũng được, mà phải kỹ lưỡng thận trọng, tuân theo những luật lệ nghiêm khắc và chắc chắn, bao giờ cũng gửi vào đấy một ý niệm về vẻ đẹp.

Từ đấy, toát ra cái tinh thần của một nền văn hoá độc đáo mà theo tác giả, nếu không bảo nhau giữ gìn, ta sẽ đánh mất.

Phố xá với những sắc màu đa dạng

Sau khi tự nhận rằng chỉ chuẩn bị cho Tết ở mức tối thiểu, Thạch Lam kể:

“*Thế rồi hai tay bỏ trong túi áo - và cầu trời cho thời tiết hơi rét và hơi mưa bụi, tôi lần trong đám đông xuôi ngược trên hai bên hè phố*”. Nói cách khác, niềm vui của ông là được đi ngắm cảnh thiên hạ đón Tết. Trong tầm nhìn của ông, có cây cảnh phố xá, lại có đủ loại mặt người. Trầm lặng và như muốn lẩn đi giữa chung quanh, song

con người ông vẫn có sức bao dung rất lớn.

Qua những truyện ngắn như *Cô hàng xén*, ta biết rằng Thạch Lam rất hay nói tới sự nhẫn nại, sự hy sinh. Thì ngay khi đi trên đường phố nhộn nhịp, ông cũng không quên điều đó.

“Các thiếu nữ trong ngày sắm Tết có rất nhiều vẻ đáng yêu. Đi đâu mà vội vàng thế? Về chậm sợ Mẹ mắng hay sao? áo quần không kịp trang điểm, mái tóc không kịp vuốt ve, cho nên có một vẻ lơ đãng, một vẻ xuềnh xoàng khả ái! Giờ này là giờ các cô đang đi mua đi bán, đem cái vui về cho em trai và Mẹ già, các cô hết lòng lắm. Chen lấn vào đám đông, không sợ bị chèn ép xô đẩy. Đi guốc cao cho khỏi lấm gấu quần. Và nhất là tự nhiên và dung dị”.

Với tư cách tác giả *Nhà Mẹ Lê*, *Gió lạnh đầu mùa*, Thạch Lam dành ít dòng để nói về Tết của người nghèo:

“...ở ngoài bãi sông, Tết lại có một vẻ riêng đặc biệt. Trông đứa bé đội mũ bông, áo mới dài và rộng, đeo chiếc khánh mạ vàng, nhặt ngòi pháo đốt, thấy cả cái Tết ái ngại và nhỏ nhỏ của cả một vùng”.

Và đây nữa, một nét Tết Hà Nội, dưới con mắt Thạch Lam:

“Đêm 29 Tết, vào giờ trước Giao thừa ... có ai lên trước chợ Đồng

Thạch Lam -
tranh
Đình Cường

Xuân, để nhìn những cái gì còn lại, những cái gì bị khinh bỉ từ chiều? Những cành đào xấu xí, ít hoa; những bát thủy tiên tôi tả, đã chuyên tay hết người này sang người khác mà không được ai mua, những chậu cây cúc và thược dược rã rời và lấm đất. Dưới mưa bụi, bùn đã vấy lên trên những cành đào, mai rải rác trên đường, bao nhiêu bàn chân giày xéo (...). Để trang điểm cho những căn buồng tiêu tụy, những căn nhà lá nghèo nàn ở các ngoại ô đối với nhiều người, tuy xấu xí tôi tả mặc dầu, những thứ ấy cũng vẫn là biểu hiện của ước mong, của trông đợi”.

Một nét thần thái

Rồi bao nhiêu chuẩn bị đã xong, điều mọi người háo hức chờ đợi, mừng Một, mừng Hai,

những ngày Tết thực thụ đã tới với bức tranh thiên nhiên thoáng qua một chút xao động lẫn những cảnh tượng sinh hoạt như ngàn đời vẫn vậy: Thạch Lam không nói gì khác những điều ai cũng biết, ấy vậy mà đọc ít dòng ghi chép của ông, người ta vẫn cảm thấy như tất cả vừa được nhận ra lần đầu.

“Qua bãi cát rộng, con sông ngày Tết từ từ trôi mấy bông hoa nát không biết ở đâu về. Đây Tết rải khắp ven bờ. Một cái bến vài con thuyền đỗ, thế là cũng có khói hương cũng có hoa đào và xác pháo (...)

Ngoài trời lại mưa bụi. Xuân có vẻ dè dặt, bao bọc và dằng dai:

Ngõ trúc lùn tùn tun ngọn trúc

Mưa xuân lún phún lụn ngày xuân.

Không hiểu tại sao

hai câu thơ không nhớ của ai ấy thật đúng cái cảm giác tôi có lúc mùa xuân”.

Câu chuyện về những ngày Tết dưới con mắt Thạch Lam tới đây đã có thể dừng lại. Song có một điều người đọc không khỏi vướng vấn:

Hình như nhân nói về một ngày lễ cổ truyền, Thạch Lam vừa động chạm tới một cái gì lớn hơn thuộc về thần thái của sinh hoạt cộng đồng, nghĩa là những yếu tố trường tồn trong thời gian. Và ai cũng muốn *thử cắt nghĩa tại sao đến nay nhiều người còn rất thích văn Thạch Lam*, có lẽ phần nào tìm được câu giải đáp: Lớn lên trong cảnh đất nước bị thực dân thống trị, song lại tiếp nhận được một cách nhuần nhị nền văn hoá Pháp, Thạch Lam (cũng như nhiều đồng nghiệp đương thời) đã biết hướng toàn bộ tâm tình vào việc yêu mến, tìm hiểu, khám phá cốt cách dân tộc. Mà cái cách trở về với dân tộc của Thạch Lam thì chân thành và cảm động. Ở đây mọi tình cảm không ồn ào song lại rất thấm thía, càng hiểu cái nghèo túng chật vật của hoàn cảnh người ta cảm thấy nặng lòng với đất nước đã nuôi nấng mình lớn lên. Đó là cách nhìn, là tấm lòng của những trí thức chân chính.

VTN - NGUỒN: [HTTP://VUONGTRINHAN.COM](http://vuongtrinhan.com)

[BLOGSPOT.COM](http://blogspot.com)

Hạnh phúc là đây

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

BẢO HUÂN

1.

Suốt từ chiều tôi cứ ngỡ ngẩn như người mất hồn. Không biết bao nhiêu lần Mẹ hỏi:

- Con làm gì mà cứ y như ngồi trên đồng lửa thế Nhã Khanh?

- Dạ! con có chút chuyện... chuyện nhỏ thôi ... nhưng Mẹ biết mà, tính con hay lo.

Mẹ lắc đầu ngao ngán:

- Cứ như thế nên tâm lúc nào cũng bất an. Bảo tập thiền mà chẳng nghe. Chán!

Tôi chấp tay hứa hẹn sau cái liếc mắt của Mẹ:

- Dạ, con sẽ sắp xếp thời gian để tập.

Nhìn Mẹ thoản thoắt bước lên cầu thang tôi chợt nghĩ “phải nói cho Mẹ biết” và buột miệng gọi:

- Mẹ...

Nhưng khi Mẹ quay lại tôi lại phân vân “khoan...

phải chờ” nên nở nụ cười ve vuốt:

- Mẹ ngủ sớm đi ạ!

Mẹ nhíu mày, lắc đầu, chắc đang thâm nghĩ “con bé này quả là không ổn”. Tôi tắt đèn rồi bước vào phòng, ngồi xuống sàn, thẳng lưng xếp bằng, hai tay đặt trên đầu gối, nhắm mắt tập trung vào hơi thở. Một hít vào. Hai thở ra. Ba hít vào. Bốn thở ra. Phải làm sao? Mình có nên gặp chú ấy không? Có nên cho bố biết?... Ối! cái tâm lại nhảy lung tung. Trở lại, trở lại mau. Loanh quanh, lẩn quẩn một hồi đành chịu thua. Tôi buông mình xuống giường nhưng không phải để ngủ mà để tiếp tục thả ý nghĩ đi hoang...

2.

Bố gác đĩa, tặng con gái câu khen ngợi:

- Ngon! cảm ơn món bún chả Hà Nội rất tuyệt của con gái.

Tôi mở lon Coke, rót ra ly đưa cho Bố. Mẹ vói tay giăng lấy rồi đẩy tách trà xanh đang bốc khói về phía Bố:

- Ăn món này xong thì phải uống nước nóng, không thì nó lại đóng mỡ vào thành mạch máu thì khổ.

Bố cười khà khà:

- Thứ trà ấm này làm sao đủ sức phá nổi cái thành vách xây bằng mỡ hở bà!

- Vậy thì phải kiêng cử. Già rồi mà cứ ăn uống thả giàn thì có ngày lại vào viện như em ông Thán.

- Ông Thán nào?

Tôi vội vàng chớp lấy cơ hội:

- Dạ bác Thán là chồng của bác Vân, người mà con đang chăm sóc qua dịch vụ “Home care” đó Bố. Từ ngày em bác Thán nhập viện, hôm nào bác cũng đến bệnh viện chăm sóc cho người em. Nhìn hai anh em đầu đã bạc mà quẩn quýt, lo lắng nhau thật dễ thương. Mỗi khi chú ấy bị cơn đau hành hạ, bác xoa chân, bóp tay cho chú, miệng mếu máo “Mi đừng bỏ tau nghe Thành”. Nhìn cảnh ấy ai mà không cảm động, phải không Bố. Bác Thán nói với con “Bây giờ, người thân đâu còn ai ngoài hai anh em, bác cầu xin Ông Trên cho nó qua khỏi cơn bệnh ngặt nghèo để anh em nương tựa nhau mà sống cho vui tuổi già”.

Bố trầm ngâm một lúc rồi chậm chạp đứng lên. Có tiếng thở dài buông ra khe khẽ.

3.

Vừa bước vào nhà bếp tôi thấy Bố đang loay hoay với cái chảo con và quả trứng trên tay.

- Bố! sao không gọi con. Để con làm cho.

Bố cười hiền từ:

- Ừ... thì ... thỉnh thoảng Bố muốn chiêm xào một chút cho vui đấy mà.

Vừa đưa tay kéo ghế, Bố vừa hỏi:

- Em của ông Thán ra sao rồi?

Tôi lắc đầu:

- Chắc không qua nổi Bố ơi. Bệnh càng ngày càng nặng. Bác ấy không nói được nữa, cứ giương mắt nhìn bác Thán mấp máy đôi môi mà nước mắt giàn giụa. Mỗi lần như thế bác Thán lại bước vội ra ngoài, dựa lưng vào tường thút thít khóc. Con nhìn thấy mà thất cả tim. Hình như lúc về già anh em thương nhau nhiều hơn hồi trẻ phải không Bố? Những lúc con đưa bác Thán đi, bác hay kể lại những kỷ niệm thuở bé thơ của hai anh em bằng nụ cười rạng ngời hạnh phúc. Bác khoe với con, hai anh em mất Mẹ sớm, bị di ghẻ đối xử khắc nghiệt nên lúc nào cũng đùm bọc, che chở, bênh vực lẫn nhau. Đến khi có vợ con rồi anh em vẫn gắn bó không rời là nhờ hai bác gái tốt lành, hiền hậu nên gia đình rất thuận thảo. Thật là quý phải không Bố?

Bố im lặng. Tôi đặt đĩa trứng chiên xuống bàn.

- Bố chờ con nướng bánh mì.

- Thôi con ăn đi. Bố chẳng muốn ăn nữa. Bố về phòng đây.

- Sao thế Bố?

Bố khoát tay, lắc đầu. Tôi nhìn theo, chợt nghĩ “Có phải Bố muốn được một mình để quay ngược về quá khứ?”.

4.

- Có chuyện này con muốn hỏi Bố, có được không ạ?

- Chuyện gì mà rào đón kỹ thế con gái?

Tôi hồi hộp:

- Bao nhiêu năm rồi mình không gặp chú Cảnh hở Bố?

Ngay lập tức nụ cười tắt trên môi bố. Một khoảng lặng không dài nhưng đủ cho tôi hiểu cái khó khăn trong câu trả lời.

- Bố cũng không nhớ rõ...

- Con nhớ, hồi ấy con mới 19 tuổi mà bây giờ con đã ...

- Thôi con, chuyện cũ nhắc lại chỉ thêm buồn.

Tôi nhìn vào mắt Bố, trầm giọng:

- Lâu rồi con cũng chẳng nhớ đến chuyện này và cũng không khi nào nghĩ đến gia đình chú Cảnh. Nhưng mấy tuần nay, chúng kiến bao điều xảy ra giữa anh em bác Thán, con lại chạnh lòng nhớ đến Bố và chú. Hai gia đình đang vui vẻ, thuận hòa mà bỗng chốc chia lìa. Buồn quá Bố ạ!

Những ngón tay nhăn nheo của Bố xoa nhẹ lên vầng trán, giọng nói

buông ra như vương chút nghẹn ngào.

- Cũng vì ... thằng đàn ông nông cạn chỉ biết nhắm mắt nghe lời vợ.

Như cái chai vừa được bật nút, niềm tâm sự của Bố tràn ra:

- Hồi ấy, Bố bảo trợ cho gia đình chú Cẩn từ trại tị nạn sang đây. Thời gian đầu chú ở chung với gia đình mình. Chắc cũng gần một năm, sau đó thím Cẩn nghe lời bạn bè nói ra, nói vào nhưng không chịu tìm hiểu thấu đáo mà hỏi thẳng như tát vào mặt Bố “Tiền chính phủ trợ cấp cho gia đình em đâu. Anh giữ cũng lâu rồi, giờ trả lại cho em để khi ra riêng chúng em có tiền xây xài”. Bất ngờ trước câu hỏi hằn học như một lời buộc tội, Mẹ con tức giận đến phát khóc “Tiền trợ cấp chỉ có mấy trăm bạc, vợ chồng tôi đã thêm tiền vào để mua xe cho chú thím rồi, còn đâu nữa mà đòi trả”. Chú Cẩn không những không khuyên can vợ mà còn hòa vào để quyết Bố Mẹ gian dối, ăn chặn. Bố bàng hoàng vì sự việc xảy ra quá đột ngột và ngoài sự tưởng tượng của Bố. Anh em chung sống với nhau từ bé đến lớn, chú Cẩn cũng biết Bố là người ngay thật, sao có thể vì nghe lời vợ mà kết án anh mình. Chưa hết, cô ấy còn đặt chuyện láo lếu rồi đi rêu rao với bạn bè những điều sai lệch về Bố Mẹ. Thế là tình nghĩa

anh em cắt đứt. Con đâu biết Bố đau đến chừng nào. Lúc ông bà còn sống, mỗi khi viết thư sang đều căn dặn, nơi xứ lạ quê người, hai anh em nhớ phải yêu thương, đừng bực lẫn nhau, cuộc sống chung dầu có va chạm thế nào cũng phải chín bỏ làm mười. Thế mà...

Mẹ đưa tay vuốt nhẹ bờ vai xương xẩu của Bố:

- Thôi ông à! nếu còn nhớ lời Bố Mẹ dạy bảo thì ông hãy cố quên đi những chuyện không vui để tuổi già được nhẹ nhàng. Biết đâu, bây giờ chú ấy cũng đã hiểu được sự thật. Tôi nhớ, khi chú thím ra đi vài năm sau thì mình có nhận được thư của chú. Nhưng lúc ấy ông vẫn còn rất giận nên xé tan, xé nát rồi vứt vào thùng rác. Đến giờ tôi vẫn còn thắc mắc, chẳng biết chú ấy viết gì trong ấy. Có thể là một lời hồi lỗi chăng?

Tôi ngập ngừng:

- Bố nghĩ sao nếu bây giờ gặp lại chú Cẩn?

Một lần nữa Bố lại im lặng. Một lần nữa có tiếng thở dài và hình như nó dài ... dài gấp bội lần trước!

5.

Hôm nay là ngày vui nhất trong đời. Ngày mà tôi thấp thỏm chờ đợi hơn tuần nay đã đến. Nhìn chú Cẩn quỳ xuống ôm chân Bố nói lời xin lỗi mà

Mẹ và tôi không ngăn được dòng nước mắt hạnh phúc. Mọi sự hiểu lầm đã được hóa giải khi chú Cẩn kể lại những lời hồi lỗi của thím trước khi qua đời sau hơn 4 năm dài nằm liệt trên giường bệnh. Hẳn, ngần ấy thời gian đủ cho thím thấm thía lời kinh, tiếng kệ mà nhìn lại quãng đời đã đi qua với bao điều ân oán và nhận ra lầm lỗi của mình. Chú Cẩn kể, sau khi không nhận được một hồi âm nào của Bố sau rất nhiều lần gửi thư đi, chú đã trở về chốn cũ thì mới biết gia đình tôi đã dời đi nơi khác.

Nhưng rồi cơ duyên bất ngờ đã đến khi chú Cẩn đến thành phố này để thăm người bạn thân đang bệnh nặng là em bác Thán. Ngay lần đầu gặp chú, tôi đã nhận ra ngay nhưng vội vàng tránh mặt vì không biết những hệ lụy ngày xưa có làm cho chú cháu ngỡ ngàng trong cuộc gặp gỡ không hẹn trước. Cho đến cuối tuần qua, khi dự đám tang của em bác Thán tôi mới đến chào chú. Chú nhận ra tôi và bật khóc. Tôi khá bất ngờ trước sự việc xảy ra đột ngột. Khi tách khỏi hàng người đang im lặng bước đến quan tài để đặt những cành hoa như một lời vĩnh biệt, chú nắm chặt tay tôi. Với ánh mắt tha thiết chú nói:

- Bố con có khỏe không? Chú rất muốn gặp Bố. Có

được không?.

Tôi thận trọng:

- Bố con vừa trải qua một cuộc giải phẫu tim, sức khỏe vẫn chưa hoàn toàn phục hồi. Có lẽ, con phải hỏi Mẹ trước đã.

- Hãy cầu xin Mẹ con giùm chú. Chú sợ một ngày nào ... ra đi mà trong lòng còn mãi niềm ăn năn vì chưa được Bố con tha lỗi.

Và nhờ tấm lòng bao dung, độ lượng của Mẹ mà Bố tôi và chú Cẩn mới có dịp mặt đối mặt để kể hết những ẩn ức, ray rứt trong lòng. Chuyện ngày xưa. Niềm đau. Nỗi buồn. Tất cả Mẹ đã xếp lại để nhẹ nhàng khuyên can, năn nỉ Bố.

Giữa mùi nhang khói thơm nồng trong căn nhà nhỏ, Bố tôi và chú Cẩn chấp tay cúi lạy trước bàn thờ ông bà như lời tạ lỗi chân thành nhất vì đã để cho tham, sân, si cuốn trôi những lời dặn dò ân cần, tha thiết, làm cho nghĩa tình thiêng liêng phải phôi pha theo năm tháng. Dầu sao thì lần hội ngộ kỳ diệu này cũng bù đắp những ngày tháng đau buồn đã qua để mọi người cùng nhau xếp lại quá khứ và nhìn về tương lai như Mẹ đã thuyết phục Bố tối hôm qua “Tha thứ và để quá khứ qua đi là cách để chúng ta bước đi trên con đường hạnh phúc”.

NB

(THEO CHUYỆN KỂ CỦA K)

BIỆM HỌA

139

năm là thời gian hoạt động của tờ báo The Canadian Records, một trong những tờ báo lâu đời của Texas vừa đình bản như tình trạng chung của báo in khi không cạnh tranh lại mạng xã hội.

95%

bệnh nhân ung thư được chữa trị loại TLPO vaccine của hãng Orbis Health Solutions vẫn còn sống trên 3 năm và 64% cho thấy không còn ung thư, loại vaccine của hãng này đang bước vào giai đoạn thử nghiệm lâm sàng giai đoạn 3 sau 60 năm nghiên cứu.

4

triệu chứng của ung thư ruột già là đau bụng, chảy máu trực tràng, tiêu chảy và thiếu chất sắt, theo Hiệp Hội Ung Thư Hoa Kỳ. Cũng theo báo cáo này, xu hướng những người dưới 50 tuổi bị ung thư này gia tăng cao dù trước đây thường xảy ra với người trên 65 tuổi.

28%

cử tri thuộc đảng Cộng Hòa, 29% thuộc đảng Dân Chủ và khoảng 40% xem mình là cử tri độc lập, theo thăm dò của Gallup. Cuộc bầu cử tổng thống Mỹ 2024 đã bắt đầu với các vòng bầu cử sơ bộ phía đảng Cộng Hòa.

17

tỷ đô la, Aliko Dangote là tỉ phú Nigeria giàu nhất Châu Phi hiện nay. Aliko là chủ nhân tập đoàn sản xuất xi-măng tại Nigeria và đang có ý định đầu tư xây dựng hãng lọc dầu cho nước này.

187

triệu đô la là số tiền nhà sáng lập Facebook Mark Zuckerberg bỏ ra để mua khu đất rộng 600 héc-ta tại đảo Kauai, Hawaii để xây một tòa nhà ngầm kiên cố dưới lòng đất có thể thêm hàng trăm triệu, trong xu hướng giới giàu có của Mỹ chuẩn bị chỗ lánh nạn nếu có chiến tranh.

3,000

chủ tịch tập đoàn, các nhà đầu tư, những tổng giám đốc các hãng kỹ thuật cao ... đã tham dự Diễn Đàn Kinh Tế Thế Giới WEF tổ chức tại Davos, Thụy Sĩ hồi tuần trước. Nhiều người phải ở trong những khách sạn rẻ tiền lân cận vì thị trấn này không có đủ khách sạn cho một lượng khách quá lớn đổ về.

13

là số đề cử cho giải Oscar năm nay của phim Oppenheimer có nội dung về vật lý gia người Mỹ J. Robert Oppenheimer, người đứng đầu dự án việc chế tạo bom hạch tâm (Manhattan Project) của Mỹ.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Mắc nghẹn

Để nhận được số tiền 300,000 VND (15 USD) hỗ trợ Tết từ Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam, người lao động trong nước phải có hoàn cảnh khó khăn, phải cung cấp thông tin cá nhân (căn cước công dân, số điện thoại), và quan trọng nhất là phải mở thẻ tín dụng của Công ty tài chính HD Saison do Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam giới thiệu, hợp tác với hạn mức 5 triệu VND ... Chưa hết, công nhân phải dùng 300,000 VND đó mua hàng hóa trên sàn thương mại điện tử được chỉ định như Shopee, Tiki... (mà sàn thương mại ấy đâu có bán thịt, trứng để ăn trong mấy ngày Tết). Ngoài ra, còn có thể trở thành con nợ vì đa số công nhân không có hiểu biết về tài khoản trực tuyến, dễ dính bẫy nợ của thẻ tín dụng, chưa kể phí thường niên của tài khoản ngân hàng ...

Mong nhận tiền mặt

Chủ tịch hội đồng quản trị một công ty tại Sóc Trăng (đề nghị không nêu tên) nói ông rất cảm kích việc Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam hỗ trợ 300.000 đồng cho mỗi công nhân khó khăn để sắm Tết.

Tuy nhiên mọi năm tiền hỗ trợ chuyển thẳng vào tài khoản của công nhân đã có sẵn, thì nay phải mở tài khoản mới của Công ty tài chính HD Saison do Tổng liên đoàn Lao động Việt Nam giới thiệu, hợp tác.

Và công nhân phải dùng 300.000 đồng đó mua hàng hóa trên sàn thương mại điện tử Shopee, Tiki mà sàn thương mại ấy đâu có bán thịt, trứng để ăn trong mấy ngày Tết.

(ẢNH: TUOITRE.VN)

Xuất cảng lãnh đạo

Việt Nam và Trung Quốc đang hoàn thành rà soát pháp lý để ký 3 nghị định thư về xuất cảng thủy sản khai thác tự nhiên, xuất cảng cá sấu nuôi và xuất cảng khỉ nuôi từ Việt Nam sang Trung Quốc. Chuyện không có gì để bàn nếu phần lớn cứ dân mạng đề nghị xuất cảng luôn đàn khỉ Pác Pó và nước mắt cá sấu Ba Đình qua hết Trung Hoa...

(ẢNH: DANTRI.COM.VN)

“Cá thể trâu”

Gần đây có một con trâu được “săn đón” khắp các mặt báo chính thống trong nước lẫn báo mạng vì nó... lạc vào phi trường. Chỗ lạ không nằm ở chuyện con trâu lạc vào phi trường mà nằm ở an ninh của sân bay Nội Bài (Hà Nội): con trâu này đi một cách thông dong vào phi trường Nội Bài và lên đến tầng hai của ga hành khách nội địa mới bị lừa ra ngoài. Và ở các phóng viên báo trong nước, khi họ gọi con trâu này là “cá thể trâu” khi đưa tin về chuyện này, khiến không ít độc giả đau đầu tra từ điển.

Cư dân mạng bình luận: Cột điện muốn về Việt Nam nhưng trâu lại muốn xuất ngoại.

Một cá thể trâu xuất hiện tại đường lên nhà ga T1 sân bay Nội Bài

(ẢNH: QDND.VN)

Thiếu gạo nhưng dư tượng

Nhiều tỉnh, thành phố của Việt Nam xin trung ương cấp gạo cứu đói dịp Tết Nguyên Đán Giáp Thìn và giáp năm 2024. Trong đó, có 3 tỉnh thuộc vùng đồng bằng sông Cửu Long - vùng sản xuất, xuất cảng lương thực, cây ăn trái nhiệt đới lớn nhất cả nước: Bạc Liêu, Sóc Trăng, Cà Mau ...

Trong đó, tỉnh Cà Mau đặc biệt nhận nhiều chỉ trích từ dư luận nhất vì trước khi xin cứu đói, ngày 2-1-2024, tỉnh này lễ khởi công Dự án đầu tư xây dựng cụm tượng đài kỷ niệm Chuyển tàu tập kết ra Bắc năm 1954. Cụm tượng đài này có tổng diện tích 10.8 ha với tổng mức đầu tư hơn 176 tỷ VND từ nguồn ngân sách tỉnh Cà Mau.

Phác thảo tượng đài (ẢNH: UBND TỈNH CÀ MAU)

Đất quan họ, cả họ làm quan

Ông Nguyễn Nhân Chiến (sinh năm 1960) từng giữ chức Chủ tịch tỉnh Bắc Ninh từ tháng 4-2011, rồi sau đó trở thành Bí thư Tỉnh ủy Bắc Ninh vào tháng 2-2015, trước khi nghỉ hưu vào cuối năm 2021. Ông Chiến từng gây xôn xao dư luận khi chỉ định con trai là ông Nguyễn Nhân Chinh (sinh năm 1984) giữ chức Bí thư Thành ủy Bắc Ninh, nhiệm kỳ 2020 - 2025.

Ngày 24-1-2024, ông Nguyễn Nhân Chiến bị bắt giam, bị khám xét chỗ ở và bị khởi tố tội "Nhận hối lộ".

Đây là diễn biến mới nhất trong quá trình điều tra mở rộng vụ án vi phạm quy định về đấu thầu gây hậu quả nghiêm trọng xảy ra tại Ban Quản lý dự án Công trình xây dựng Y tế thuộc Sở Y tế tỉnh Bắc Ninh, Công ty AIC và các đơn vị có liên quan.

Ông Nguyễn Nhân Chiến (ẢNH: VIETNAMFINANCE.VN)

Việt Nam vô địch

Người hâm mộ đội tuyển bóng đá Việt Nam luôn có sự lạc quan quá mức (nhất là các nhà báo viết về môn thể thao này). Những bài viết về giấc mơ Đội tuyển Việt Nam vào World Cup 2026, thậm chí vô địch là một ví dụ. Và đây là một trong những bài viết đang được phổ biến gần đây được fan bóng đá trong nước chia sẻ rầm rộ sau khi Việt Nam bị loại khỏi Asian Cup 2023:

"Tuyển Việt Nam rời Asian Cup 2023 với nhiều ấn tượng. Tuyển Việt Nam để thua Iraq 2-3 ở lượt trận cuối vòng bảng Asian Cup 2023, qua đó chính thức bị loại khỏi giải đấu. Dù vậy, thầy trò Huấn Luyện Viên Philippe Troussier vẫn để lại nhiều ấn tượng khi có thời điểm dẫn trước những đội bóng hàng đầu châu lục như Nhật Bản hay Iraq. Cách rời giải như vậy còn ấn tượng hơn nhiều so với việc Trung Quốc, Ấn Độ rời giải mà không ghi được bàn nào, thậm chí hơn hẳn cách Việt Nam rời giải U.23 Châu Á năm 2020."

(ẢNH: FACEBOOK)

Khác biệt

Bị cáo buộc nhận 300 triệu VND “bảo kê” sách giả, bị tuyên 9 năm tù tội Nhận hối lộ, ông Trần Hùng (62 tuổi, cựu cục phó Quản lý thị trường, Bộ Công Thương CSVN) đã kháng cáo mãnh liệt. Trước Tòa xử phúc thẩm, ông Hùng nói: “Giai đoạn điều tra, nhiều người (khuyên) bảo tôi nhận tội (hối lộ) đi, có 300 triệu, cùng lắm 9 tháng tù thôi.” Ông Hùng nói ông không nhận tiền nên không thể nhận tội, vì ông là người “trọng danh dự và liêm sỉ”. Nguyễn Duy Hải, người khai đưa tiền cho ông Hùng thì có tới 11 lời khai khác nhau. Tới phiên phúc thẩm này cũng không được triệu tập tới tòa. Tuy nhiên, tối 23-1-2024, ông Hùng vẫn bị tuyên y án 9 năm tù.

Trong khi đó, Chu Ngọc Anh (Bộ trưởng Khoa học công nghệ CSVN, chủ tịch thành phố Hà Nội) nhận hối lộ 200,000 USD (cỡ 4.7 tỷ VND) từ Việt Á, lại còn lễ phép nói với người đưa hối lộ: “Tớ cảm ơn.” Nhưng chỉ nhận 3 năm tù.

Ông Trần Hùng (ẢNH: DANH LAM/VNEXPRESS.NET)

Khác người

Một nhà hàng ở Hà Nội vừa đăng clip tố cáo nhóm khách gồm 7 người tới dùng bữa tại nhà hàng với giá 409,000 VND/suất (25 USD). Đây là suất ăn dạng buffet hải sản có cua, tôm, ghẹ dưới hình thức nướng và lẩu. Lúc khách ra về, các nhân viên kiểm tra balo, túi xách của khách và thấy hơn 10 kg đồ ăn bên trong, gồm rất nhiều cua, ghẹ, tôm, sashimi và bánh bao kim sa.

Ban đầu, phía nhà hàng yêu cầu thanh toán phí đồ ăn thừa nhưng nhóm khách nhất quyết không đồng ý với lý do “không có tiền”. Sau gần 2 tiếng tranh cãi, hai bên không tìm được tiếng nói chung nên nhà hàng đã báo công an.

(ẢNH: BAOMOI.COM)

Vàng trong dân...

Không biết ở các nước ra sao, chứ ở Việt Nam thì các “chuyên gia kinh tế” lâu lâu lại cảm thấy “sốt ruột” khi vàng trong dân còn nhiều, họ nghĩ ra mọi cách để “hút vàng trong dân” vào “kho bạc nhà nước”. Gần đây nhất, tại cuộc tọa đàm “Giải pháp phát triển thị trường vàng an toàn và bền vững” do Cổng thông tin điện tử Chính phủ tổ chức ngày 25-1, ông Trần Thọ Đạt (Hiệu trưởng Trường Đại học Kinh tế Quốc dân, một trong 16 thành viên Tổ Tư vấn kinh tế của Thủ tướng Chính phủ Việt Nam CSVN) cho rằng “Chúng ta đã ước tính có khoảng 400 tấn vàng vẫn nằm trong két của người dân.”

Ông Trần Thọ Đạt (ẢNH: VIETNAMFINANCE.VN)

Muối cắn inox

Sau cú lừa chấn động khi mời hàng vạn người tới bái lạy, dâng nhang dâng tiền cho thứ gọi là “xá lợi tóc Đức Phật”, thu vào túi hàng trăm tỷ VND thì Đại đức Thích Trúc Thái Minh, trụ trì chùa Ba Vàng chỉ bị xử phạt hành chính 7.5 triệu VND. Lý do xử phạt là bởi trụ trì chùa Ba Vàng đã không thông báo cho cơ quan nhà nước có thẩm quyền về việc tổ chức triển lãm tại chùa Ba Vàng chứ không liên quan gì tới việc thật giả của “xá lợi tóc Đức Phật”.

Sau vụ này, lòng tin của người dân dành cho những người chủ trì Phật giáo lẫn luật pháp ở Việt Nam có lẽ còn mỏng hơn thứ gọi là “xá lợi tóc Đức Phật”.

“Xá lợi tóc Đức Phật” được “các thầy” truyền cho nhau bằng tay trần (ẢNH: TUOITRE.VN)

Đào Minh Quân?

Một người dân ở Thành phố Nha Trang, tỉnh Khánh Hoà - ông Nguyễn Văn Ướt (sinh năm 1992) bị kết án tù 14 năm chỉ vì ông này thường xuyên truy cập các trang web, mạng xã hội để tìm hiểu, xem các video live stream của tổ chức “Chính phủ quốc gia Việt Nam lâm thời” do ông Đào Minh Quân cầm đầu tại Mỹ (Ông Quân tự xưng là Tổng thống Đệ Tam Việt Nam Cộng Hoà).

Chính phủ Việt Nam xếp tổ chức của ông Đào Minh Quân vào danh sách khủng bố mặc dù tổ chức này không bị phía Hoa Kỳ xếp vào danh sách tương tự. Theo thống kê của RFA từ năm 2017 đến đầu năm 2023 đã có ít nhất hơn 60 người bị kết án tù vì theo tổ chức của ông Đào Minh Quân.

Nguyễn Văn Ướt (ẢNH: BAOQUANGNINH.VN)

Bảo vệ trẻ em!

Phạm Huỳnh Minh Thịnh (29 tuổi, trú phường Trương Quang Trọng, Thành phố Quảng Ngãi) đã bị phòng Cảnh sát hình sự Công an tỉnh Quảng Ngãi bắt khẩn cấp hiếp dâm nhiều học viên nam. Phạm Huỳnh Minh Thịnh là huấn luyện viên dạy võ, lớp học của Thịnh thu hút nhiều em học sinh từ 6 tuổi đến 16 tuổi. Lợi dụng sự thiếu hiểu biết của các học sinh nam, Thịnh đã dụ dỗ các em để quan hệ tình dục bằng nhiều hình thức, Thịnh còn dùng camera quay lại hình ảnh để đe dọa các nam sinh.

Vì tại Việt Nam có hàng chục tổ chức được lập ra với danh nghĩa bảo vệ và giáo dục trẻ em nhưng không tổ chức nào hoạt động đúng lẽ lối, nên ngoài các bằng chứng trên điện thoại của Thịnh, công an không có nhiều thông tin về các nạn nhân vì không ai dám đứng ra tố cáo ...

Phạm Huỳnh Minh Thịnh (ẢNH: FACEBOOK CÁ NHÂN)

Ôn Khê Nguyễn Tấn (bản do Nguyễn Đức Cung sưu tầm, khảo cứu, phiên âm và chú thích) cũng ghi chép gần như thế nhưng bằng thứ ngôn từ văn minh và nên nã hơn nhiều:

“Công cuộc bình định Cao nguyên của tiền nhân đã không hề đơn giản: Tả quân Lê Văn Duyệt, người được tín nhiệm nhất; người đã dùng uy lực thu phục được các bộ lạc Thượng hung dữ nhất, vào tháng Giêng năm Mậu Thìn, 1808, đã chém đầu Phó quản cơ Lê Quốc Huy khi ông này sách nhiễu quá đáng khiến người Thượng nổi loạn.”

Tôi chưa có dịp được xem *Vũ Man Tạp Lục Thư* và chỉ được đọc đoạn văn thượng dẫn trong một status ngắn (“Chém Đầu Viên Quan Sách Nhiều Khiến Người Thượng Nổi Loạn”) của nhà báo Trương Huy San, xuất hiện nơi trang FB của ông vào hôm 26/09/2023.

Bên dưới *stt* này là đôi ba lời bình rất ... đắt:

- YEN VU: “Rối loạn Tây Nguyên xét cho cùng, cũng

Tây Nguyên Vùng Đất Bất Yên

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Về binh nghiệp của Tả Quân Lê Văn Duyệt, Wikipedia tiếng Việt có ghi nhận sự kiện sau: “Năm 1808, lại sai Lê Văn Duyệt mang quân đến Đá Vách. Thấy Phó quản cơ Lê Quốc Huy, vì nhiều hại quá, nên dân mới nổi dậy. Lê Văn Duyệt bèn xin lệnh chém này, từ đó Quảng Nghĩa lại được yên.”

Sao mà ông “đẹp loạn” lạ làng, gọn gàng, dễ dàng dữ vậy cà? Nó dễ tới cỡ khiến cho hậu thế hả hê và (lắm kẻ) không khỏi ngỡ ngàng, cùng với ít nhiều ... nghi ngại! Tôi thuộc loại đa nghi nên muốn tìm hiểu xem Wikipedia đã lấy sử liệu từ

dâu về cái vụ “chém chết viên quan nhiều hại” này?

Đọc *Quốc Triều Chính Biên Toát Yếu* (Quyển II) thì thấy có chi tiết hơi khang khác:

“Năm Mậu Thìn thứ VII (1808) ... lại sai Lê Văn Duyệt đánh giặc mọi. Lúc ấy mọi khổ vì Phó quản cơ Lê Quốc Huy nhiều hại quá, cho nên làm phản, Duyệt xét được việc ấy, bắt Quốc Huy, tâu xin chém, quân mọi liền ra đầu hàng.”

Như thế, rất có thể là do “lỗi thàng đánh máy” nên Wikipedia đã ghi sai là “dân mới nổi dậy”. Chắc là “dân mọi nổi dậy” mới đúng!

Vũ Man Tạp Lục Thư của

“Không ai vung nắm đấm vào một người biết lắng nghe, tôn trọng họ thực sự. Bạo lực chỉ là con đường sau cùng khi người ta không còn chút tin tưởng, tôn trọng nào dành cho đối phương.” An Nam (Tạp Chí Luật Khoa - January 24/2024)

do người Kinh gây ra hết...
em nói thật.”

- HOÀNG PHI: “Tây Nguyên
bất ổn mấy năm nay ko
biết đem ông nào ra chém
đây” ?

Nếu học được theo gương
trị an của Triều Nguyễn,
nhà cầm quyền Hà Nội
(chắc chắn) cũng đã phải
chém ít nhất là vài chục
quan chức của họ ở Tây
Nguyên. Hãy xem lại đôi
ba sự việc nghiêm trọng,
đã làm xáo trộn đời sống ở
vùng đất này, từ hai thập
niên qua.

Ngày 6 tháng 9 năm 2002,
hãng thông tấn AFP loan
tin nhà đương cuộc Hà Nội
đã bắt giữ khoảng 30 người
Thượng – sau khi họ tham
dự vào một cuộc biểu tình
phản đối chính phủ tại làng
Sao, huyện M’Drak, thuộc
tỉnh Dak Lak. Tuy nhiên,
khi được hỏi về biến cố này,
ông Nguyễn Văn Lạng –
Chủ tịch Ủy ban Nhân dân
tỉnh Dak Lak – đã lác đàu

quầy quây:

“Làm gì có biểu tình, bất
ổn hay bất bố những người
dân thiểu số trong thời gian
gần đây. Không, tuyệt đối
là không có...” (There have
been no demonstration, unrest
or arrest of any ethnic minorities
in recent days. No, absolute,
not... - theo như tường thuật của
AFP, vào ngày 6 tháng 9 năm
2002, “Demonstrators Arrested in
Vietnam’s Central Highlands”.)

Tưởng ai xa lạ, chớ ông
Lạng này thì tôi đã có lần
nhìn thấy hình trên tờ *Việt
Mercury* (trang 44, số phát
hành ngày 23 tháng 3 năm
2001) khi ông ấy đang trả lời
phỏng vấn, về những biến
động xảy ra ở Dak Lak – hồi
tháng 2 năm 2001. Bữa đó
ông Lạng cũng nhún vai, bày
tỏ một thái độ (thần nhiên)
tương tự: “*Đấy chả qua chỉ
là những vụ cãi vã giản dị
về vấn đề đất đai tại hai
ngôi làng mà thôi ... Con số
của người biểu tình đã tăng
lên là do sự thổi phồng của
những tay cực đoan phản
cách mạng!*”

Cái được ông Nguyễn Văn
Lạng mô tả là “những vụ cãi
vã giản dị ... giữa hai ngôi
làng”, theo nhiều nguồn
tin đáng tin cậy khác, gồm
“*những ngàn nông dân đã
sử dụng vũ khí - phần lớn
là cuộc xéng và dao rựa - để
đấu tranh chống lại sự thổi
nát của của Đảng Cộng sản
và những chính sách của
chính phủ về chuyện đất
đai* (Credible reports suggest that
several thousand peasants took
up arms - mostly shovels, hoes
and machetes - to do battle over
Communist Party corruption and
government policies on land use,
theo như tường thuật của Mark
Mc Donald: “Peasants Battling
Hanoi Over Land In Central
Highlands Fight Over Premier
Coffee-Growing Region Taking On
Political And Religious Overtones”,
trên San Jose Mercury News, hôm
26 tháng 2 năm 2001).

Sau đó, ai cũng biết là Hà
Nội phải huy động cả lực
lượng công an cũng như bộ
đội và đã sử dụng đến trực
thăng để uy hiếp và truy
lùng những kẻ đã tham dự
vào “những vụ cãi vã giản
dị” này. Hàng trăm người

Thượng đã bị bắt giữ, hàng ngàn người khác đã bị truy nã. Họ đã chạy sang Cao Miên xin tị nạn.

Ông Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Dân Tỉnh Darlac – tuy thế – không bị xử tử, xử chém (hay khiển trách gì ráo) mà còn được báo chí quốc doanh vinh danh là vị lãnh đạo “xử lý bạo loạn bản lĩnh”. Bởi thế, vài năm sau, máu lại đổ ở Tây Nguyên vào Lễ Phục Sinh (hôm 10 –11 tháng 4 năm 2004) nên thường được gọi là cuộc Thảm Sát Phục Sinh.

Phát ngôn nhân của Bộ Ngoại Giao VN, ông Lê Dũng (tất nhiên) cũng chối: “Việt Nam cực lực bác bỏ tin của tổ chức Human Rights Watch nói rằng một số người biểu tình đã bị ‘đánh đến chết’ ngày 10-4 ở đường Phan Chu Trinh, bên ngoài Buôn Ma Thuột trong các cuộc biểu tình cuối tuần qua.”

Cứ chối hết, chối liên, chối ngay, chối bay, chối biến,

chối phăng, chối phất, chối đây đấy, chối nằng nặc, chối bai bãi, chối quây quây, chối tuốt luốt ... là kể như huê cả làng thôi! Tuy “huê” thiệt nhưng không “huê” luôn, và cũng chẳng “huê” lâu.

Đến năm 2011 thì xảy ra biến cố khác, với sự tham dự của 7 ngàn người dân bản địa H'Mông, ở huyện Mường Nhé – tỉnh Điện Biên. Hậu quả được Wikipedia ghi nhận như sau:

“Vào thời điểm vụ biểu tình xảy ra, theo hãng thông tấn DPA của Đức, đã có ít nhất 40 người biểu tình được cho là thủ lĩnh của người H'Mông ở Điện Biên đã bị công an bắt, trong đó có ít nhất 3 em nhỏ đã bị chết.”

Trong khi đó, Trung tâm Phân tích Chính sách Công (CPPA) tại Washington DC ngày 9 tháng 5 năm 2011 đã ra thông cáo báo chí cho rằng đã có ít nhất 63 người chết và hơn 1,000 người H'Mông chạy thoát vào rừng trong khoảng thời gian từ ngày 30 tháng 4 năm 2011

đến ngày 9 tháng 5 năm 2011 - khi vụ biểu tình đã kết thúc. Tuy nhiên, về phía công an giám sát vụ việc, đã không có thương vong hay bạo lực gì được gây ra bởi các người dân/công an trong suốt thời gian vụ biểu tình diễn ra.”

Về sự kiện này, trang Bauxit có nhận xét ngắn gọn nhưng vô cùng chính xác (tôi tiếc là không nhớ được nguyên văn) là ... nếu thay thế hai từ Điện Biên bằng Tây Nguyên thì kịch bản xảy ra giống nhau y hệt!

Chớ nào có khác gì đâu. Tây Bắc hay Tây Nguyên thì cũng chừng đó vấn đề thôi: đất đai, tôn giáo, chủng tộc ... Cả ba đều bị những nhiễu, lũng đoạn tối cùng, và bị áp chế dã man tàn bạo. Ở đâu giới quan chức cũng đều được dung dưỡng, bao che để tiếp tục lộng quyền (thay vì xét xử) nên bị kịch của Tây Nguyên (nói riêng) và Cao Nguyên (nói chung) e sẽ còn dài – nếu chế độ toàn trị hiện hành vẫn còn tồn tại.

K' TIEN

TPB NGUYỄN VĂN QUANG

Nghĩa quân

Bị thương năm 1974, cụt hai tay một chân và mù cả hai mắt.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc:

ĐỊA CHỈ: Tổ 1 ấp Quý Phước, xã Nhị Quý thị xã Cai Lậy, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI: của vợ: 094 923 6288

TPB NGUYỄN VĂN CỰ

Số quân: 73/120135

KBC: 4204

Ông bị thương tại Đông Hà Quảng Trị ngày 27/3/1972, cụt mất 2 bàn tay và mù 2 mắt biến dạng mặt gò má, người em dâu hiếu nghĩa hiện đang cư mang vì vợ bỏ đi từ ngày ông bị thương.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc:

ĐỊA CHỈ: 396/135/11 đường Nguyễn tất Thành, phường 18, quận 4 Saigon.

ĐIỆN THOẠI: em dâu: 093 903 7533

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

bất ngờ

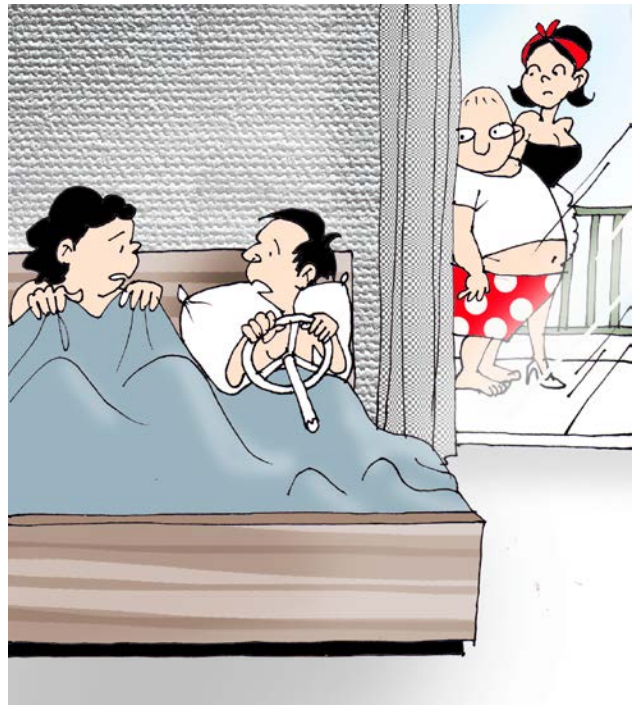
Nhiều đêm, bà chủ trẻ nghe nhiều tiếng động lạ ở buồng cô giúp việc. Bà muốn bắt quả tang chồng ngoại tình nên nghĩ ra một kế ...

Một hôm, bà bí mật cho cô gái giúp việc nghỉ, rồi vào phòng của cô gái, tắt đèn đóm. Xong lên giường của cô nằm đắp chăn nằm chờ.

Nửa đêm, cửa hé mở rồi có tiếng bước chân rón rén và một bóng người nhẹ nhàng bước vào. Người đó có vẻ quen thuộc, cởi áo quần và hùng hục lao vào.

Khi mọi chuyện đã xong, bà chủ liền bật dậy, mở công tắc đèn lên và hỏi:

- Ngạc nhiên không?
 - Dạ ... rất ngạc nhiên, thưa bà!
- Anh chàng lái xe lắp bắp.

ALEX ĐẶNG (GREENVILLE)

BẢO HUÂN

tội nghiệp

Một bầy chim én chiu chít bay lượn tán dóc:

- Phía dưới bao người đang ngóng đợi chúng ta, những sứ giả của mùa xuân mang niềm vui đến muôn nhà ...

Thình lình chúng trông thấy một con chim bay loạng choạng như điều đứt dây bèn hỏi:

- Sao bạn tả tơi thế?

Chú chim thều thào:

- Tổ là chim phóng sinh. Từ sáng đến giờ được phóng 5 lần rồi.

PHẠM NGƯỠNG NGUYÊN (SG, EMAIL)

BẢO HUÂN